

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica)

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 15. květnice

Hedvábná stezka bude pro všechny, prohlásil Si Ťin-pching
Novým francouzským premiérem byl jmenován Édouard Philippe
Turecko zakázalo německým poslancům navštívit základnu Incirlik
Sobotka odmítl návrh Babiše, aby se ministryní financí stala Schillerová
Bezpečnostní rada státu dostala ujištění, že Babišovy nahrávky se šetří
České Budějovice odebraly čestné občanství Gottwaldovi a Stalinovi
Ošťádal a škola podali k ÚS stížnost kvůli nejmenování profesorem
Pražské letiště začalo namátkově kontrolovat zavazadla
Počasí v Praze: oblačno, 22 °C
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

beznaději.

Lidé kolem jsou čím dál víc chudší, děti a "týnedři" si to zatím příliš neuvědomují, pokud bydlí s rodiči, ale my, kteří děti máme, si to velice dobře uvědomujeme.

Lidé se stali otroky, aniž by si to uvědomili! Pracují prakticky pouze za jídlo a ubytování a s tím spojené výdaje.

Po zaplacení vám nejen nezbyde nic, ale často vám i chybí peníze.

Před pětacíti lety (v roce 1982) jsem zaplatil činži, elektřinu, plyn, telefon, utratil asi \$50 týdně za jídlo a ještě mi zbyla stovka, ba i více, a to z jednoho platu. Činže mého tří pokojového bytu na Bondi beach, sice ve starém domě, byla

\$45 týdně, a za padesát jsem nakoupil vrchovatý hluboký vozík v supermarketu Woolworth.

Na mostě v Sydney se platil dvacetník a litr benzínu stál 36 centů. Moje první auto byla starší Toyota a stála mi \$70. Řidičský průkaz byl jen cár papíru, na psacím na stroji, policajtem naklepaný půl stránkový papír bez fotky.

Dnes se platy sice zvýšily, řekněme trojnásobně, ale třeba ty činže až 20 násobně. A nemovitosti až 10násobně. Průměrný plat byl 380 dolarů týdně - a když pracovali dva tak slušně ušetřili.

Dnes ušetřit na zálohu na koupi bytu je pro mladé nepřekonatelný oříšek.

Politici se před mnoha lety opravdu starali o lidi, ne jako dneska, kdy jim jde jen o vlastní kapsu a u těch lepších ještě o kapsu jejich rodinných příslušníků.. Nikdo s tím v dávných dobách asi nepočítal, že politici se obrátí proti vlastním lidem a budou žít jako v jiném světě.

A proto neexistují žádné zákony nebo páky zákona, které by mohli občané použít na obranu proti zkorumpovaným a křivým politikům a byrokratům.

Vláda daruje indické soukromé firmě ADANI miliardy litrů vody zdarma, za které farmáři musí platit anebo dokonce jim ani tu vodu nedají. Miliony dolarů politici darují cizím, nepřátelským státům, ale vlastním lidem i po přírodních katastrofách nedají ani cent. A lidé si akorát mohou stěžovat na

lampárně, v rádiu a v televizi , ale jinak se nic nestane?

Jediná možnost je psát, kde se dá, volat do radií a žádat úpravu zákonů, aby politici nesli odpovědnost rozhodnutí za to, co natropí. Aby nemohli slíbit něco a udělat pár dní po volbách pravý opak.

Prosím podepište petici na ochranu přírody na
<http://www.standupornature.org.au/wildlife>
stříl bychom si pomáhat.

Není tak snadné stěhovat národy

Pavel Chrastina NevPes

Kdyby se nejednalo o tak kritické období vývoje národa, že je mnozí přirovnávají ke krizi roku 1938, mohlo by nám připadat dění na naší a nakonec i mezinárodní politické scéně až absurdně zábavné.

Tradiční média staví ustálené pojmy vzhůru nohama, obrací je naruby, otáčejí je o sto osmdesát stupňů, nálepkují je podle potřeby a kdoví co ještě. Všechno se děje v duchu diktátu tzv. nových pokrokářů, kteří svůj nátlak pokrytecky prezentují jako „politickou korektnost“.

Tito pokrokáři mají tu drzost nazývat sami sebe liberály a aby nebylo mýlky, tak ještě navíc levicovými. A to přesto, že se dělení politického spektra na pravici, střed a levici stále častěji ukazuje jako naprosto pošetilé. Pěkní to liberálové. Celé široké frontě svých odpůrců se snaží buď odebrat, nebo alespoň ztěžovat možnost svobodného vyjadřování jen proto, že mají jiný názor než oni.

Kdo jsou tito noví pokrokáři? Zprvu bylo obtížné označovat je přesněji. V dobách, kdy ve vši tichosti pronikali do vedoucích pozic jednotlivých států i nadnárodních organizací, na sebe nechtěli upozorňovat. K obratu došlo přesně v okamžiku, kdy se už cítili tak silní, že začali jednat. Náhle se rozpoutala smršť převratných událostí. Nedemokratickým nucením nové, tzv. Lisabonské smlouvy všem členským státům si pojistili vládu nad Evropskou unií. Jen na vysvětlenou, Lisabonská smlouva v naprosté tichosti zbavila členské státy dosavadního práva veta. Vzápětí rozpoutali s tichým požehnáním muslimských vůdců obrovský imigrační nájezd islámu na Evropu a s výmluvou na lidská práva vetřelců se pro ně dlouho snažili zachovávat průchodnost evropských hranic.

Pod rouškou sjednocování evropského zákonodárství začali ovlivňovat školství národů členských zemí podle svých představ. Jejich cílem se stalo potlačování národní identity dorůstajících generací a vytváření jakéhosi „nového člověka“ bez národních tradic, bez dějin, bez jakéhokoli povědomí o kulturních kořenech. Člověka, který je záměrně vzdělán jen tak, aby byl schopen bez velkého odmítnutí pouze otrocky pracovat, oddaně poslouchat příkazy vrchnosti a nakonec bez váhání položit život za svého nového pána. Nepřipomíná vám to něco? Mně ano. Slyšel jsem to už v dobách svých studií na povinných přednáškách z marxismu-

leninismu, popisujících zářivou budoucnost nového společenského řádu, tehdy zvaného komunismus. Ale porozumět celé hloubce zrůdnosti té demagogie mi pomohla až četba George Orwella, kterou jsem si lekce marxismu vynahrazoval.

Neuběhlo mnoho času a pověstné Marxovo strašidlo opět obchází svět. Nový „proletariát“ začal hromadně proudit do Evropy a vysávat státní sociální systémy. Na často katastrofálně nesouměřitelné kulturní odlišnosti neberou naši noví vládcí žádný ohled. Neberou ohled ani na obecný odpor vetřelců k jakékoli integraci. Neberou ohled na jejich nechuť a mnohdy i neschopnost žít se prací. Zavírají oči nad jejich pokusy ignorovat zákony hostitelské

země. Naším novým vládcům je také lhostejná snaha nových příchozích vnucovat hostitelům svá zaostale středověká pravidla „šaría“. Bagatelizují rozsah hrozb jejich „organizovaně neorganizovaného“ a stále sílícího terorismu.

A právě proto se můžeme plným právem ptát: kdo je spoluzodpovědný za dosavadní tisíce zavražděných a zmrzačených evropských civilistů? Od politických představitelů vedoucích zemí EU jsme po dva roky slyšeli, že noví nájezdci jsou v Evropě vítáni. Aby zakryli své počínání, nazývají je „uprchlíky“, i když skutečných uprchlíků je mezi nimi jen mizivý počet. Kdo je tedy spoluzodpovědný? Především ti, kdo vládnou většině států EU. V různých podobách právě socialisté. Jejich šéfové se zmožou jen na pokládání věnců na pietní místa obětí a vyhlášení národního smutku, ale poslat vojáky na vnější evropskou hranici, když to policejní složky očividně nezvládají, prý nemohou. Proč? A jsme u toho.

Za smrt evropských civilistů je osobně spoluzodpovědné celé vedení unie od J. C. Junckera přes Martina Schulze až po Donalda Tuska. Spoluzodpovědní jsou i političtí lídři velkých západoevropských zemí, protože mají v unijních strukturách rozhodující hlas. Krev na rukou mají i ti poslanci europarlamentu, kteří jim jen přikyvuají a schvalují jejich nesmyslné směrnice, příkazy a nařízení.

Jak je tohle všechno možné? Jediné logické vysvětlení je, že jsme svědky (a zároveň i součástí) nového marxistického pokusu o změnu světového pořádku, nového pokusu o jejich vysněnou světovou revoluci. Někteří to také nazývají NWO - nový světový řád. Onen nový „řád“ vykreslují jeho strůjci jako nevyhnutelnou budoucnost planety. Stejně jako kdysi komunisté, tak si i konstruktéři tohoto „řádu“ neoprávněně přivlastňují

monopol na pokrok. Kdo tedy jsou ti „noví světoví pokrokáři“?

Dalo by se čekat, že se zarytí marxisté historickým krachem bolševické revoluce a zánikem Sovětského svazu poučili. Opak je pravdou, jenže tentokrát to zkoušejí jinak. Pochopili, že hybnou silou vývoje světa jsou peníze, jinak řečeno kapitál, a spojili se (to asi přesvědčené staré komunisty trochu zaskočilo) se superbohatými globalizátory této planety. Moderní západní kapitalismus se silnými sociálními prvky fungoval až příliš dobře, a proto pryč s ním.

Islám se svými přibližně dvěma miliardami poslušných věřících slouží oběma zúčastněným stranám jen jako vhodný prostředek k uskutečnění jejich plánu.

Vyhovuje jim masivním množstvím, nízkou vzdělaností a převládající chudobou. Vyhovuje také svou politicko-náboženskou ideologií, hlásající nic víc a nic méně než ovládnutí celé planety. Právě tento dav se stal jejich „novým proletariátem“, kterým chtějí západní svět znovu zaplavit, když se jim ten původní proletariát v uplynulém století poněkud vytratil.

Každá ze zúčastněných stran si pak přijde na své. Marxističtí sociální inženýři zruší placení hotovostí a zavedou pouze elektronické peníze. Místo

průkazu totožnosti bude mít každý od svého narození v těle zabudován čip, a budou i jinak experimentovat s lehce ovladatelnou masou polovzdělaných budoucích „kávových“ míšenců, kteří by měli podle zvrhlé Coudenhove-Kalergiho představy na planetě v budoucnu převládat.

Globalizátoři dostanou levnou pracovní sílu s nízkým IQ, která jim neskutečně zvýší zisky jejich globální produkce a obchodu. Nu, a konečně i islám dostane vše, co jeho věřícím údajně slíbil jejich prorok, včetně zotročení všech nevěřících, protože konec konců někdo na ně bude muset pracovat, pokud si budou chtít užívat vymoženosti nenáviděné západní civilizace.

Velmi hezké, že. Skutečný ráj na zemi. Zbývá snad dodat, že nejvíc se budou radovat vymyšlení mimozemšťané, jak to s tou neposlušnou planetou Země krásně vymňoukli.

Jenže, vážení soudruzi všeho druhu, ono není tak snadné stěhovat celé národy. Není tak snadné zbavit je jejich odvěkých území, jejich pocitu sounáležitosti a bratrství, jejich jazyka, zkrátka všeho toho, co tvoří jejich identitu. Nezvládnete to, i kdyby se vám dočasně podařilo zlikvidovat celou demokracii a vlastnili jste všechna dostupná média. Tohle mají národy hluboce uloženo ve svých genech. My víme, že byste chtěli manipulovat i lidský genom, jenže věříme, že tomu dokážeme buď my, nebo matka příroda, anebo sám pámbu, jak chcete, včas zabránit. Pokud ovšem většina lidí bude chtít a každý pro to udělá, co bude moci. A to si pište, že bude chtít a udělá, protože svoboda je něco, co každý člověk bytostně potřebuje.

Ještě jste nám nezakázali volby, protože tím byste nám otevřeně dali najevo, co jste zač. A nezapomeňte, každé zlo bude nakonec poraženo, jinak bychom jako lidé přestali existovat.

Úterý 16. května**Zemím, které odmítají kvóty na migranty, vyhrožuje EK soudem**

Trump odmítá nařčení Washington Postu z vyžádání tajemství Rusům

Rakušané půjdou v říjnu k předčasným volbám, shodli se zástupci stran

Zeman v Nankingu navštívil památník takzvaného nankingského masakru

Když prezident nerespektuje ústavu, musí konat premiér, říká Sobotka

Poslanci ANO trvají na Schillerové, Babiš má tři další kandidáty

ČSSD zvažuje, že navrhne vlastního kandidáta na prezidenta

Bělobrádek navrhuje, aby nahrávky Babiše prověřila BIS
Počasí v Praze: oblačno, 23 °C

Středa 17. května

Trump podle Putina neprozradil Lavrovovi žádné tajnosti
Europoslanci schválili usnesení kritizující situaci v Maďarsku

EK ukončila řízení s Německem kvůli mýtnému pro osobní auta

Sobotka vyhoví ANO a jako nového ministra financí navrhne Piňého

Tajná služba odhalila převod peněz z ČR na účet Islámského státu

Sobotka chce po Babišovi vyhodnocení zajišťovacích příkazů

Vlastník opencard žaluje hlavní město o 100 milionů korun

V Praze a dalších městech se opět demonstrovalo
Počasí v Praze: skoro jasno, 24 °C

Čtvrtek 18. května

NATO zvažuje, zda se zapojí do mezinárodní koalice proti IS

V případě útoku YPG budeme jednat bez ptaní, prohlásil Erdogan

Flynn nevdá senátnímu výboru požadované soukromé dokumenty

Hrozba EK nezmění přístup ČR ke kvótám na migranty, říká Chovanec

Návrh jmenovat Piňého je na Hradě, Babiš požádal Zemana o schůzku

Sobotka v parlamentu sliboval, že zvýší minimální mzdu na 12.200 Kč

Čeští vědci přišli na způsob výroby účinnějších antibiotik
Dozorčí rada ČEZ neschválila prodej Počerad Tykačovi
Počasí v Praze: jasno, 28 °C

Pátek 19. května

Rusko odsoudilo nálet koalice vedené USA na jihu Sýrie
V Iránu začaly prezidentské volby, provází je vysoká účast

Švédsko zastavuje stíhání Assange, dál mu však prý hrozí zatčení

Řok navrhne vládě, aby se nepřipojovala k žalobě na německé mýtné

Předsednictvo ČSSD vyškrtlo z kandidátky bývalého hejtmana Zimolu

Političky koalice se dostaly do sporu kvůli mzdám pečovateli

Sněmovna zpřísnila držení zneužitelných biologických látek

Žalobci řeší kauzu úniků ze spisů, týká se i elitních policistů

Počasí v Praze: jasno, 28 °C

Víkend 20. – 21. května

Severní Korea odpálila neidentifikovatelnou střelu
Trump je na své první prezidentské zahraniční cestě

Rouhání byl opětovně zvolen iránským prezidentem
Spolupracující Evropa je pojistkou proti válce, tvrdí Sobotka

Jihočeská ČSSD nesouhlasí s vyřazením Zimoly z kandidátky

O přijetí eura by měli rozhodovat voliči, prohlásil Rusnok
Ministr Havlíček byl u Zemana, o Kajínkovi se nemluvalo

V kauze úniku informací skončilo ve vazbě sedm lidí
Počasí v Praze: oblačno, 21 °C

Pondělí 22. května

Rusko a Turecko podepsaly prohlášení o zrušení sankcí
Trump zahájil návštěvu Izraele, zkusí oživit mírový proces

Ankara soudí 200 údajných pučistů, v nepřítomnosti i Gülena

Íránští reformisté ovládli po prezidentských i komunální volby

Babiš představil náčrt rozpočtu - se schodkem 50 miliard
Česká republika se nepřipojí k žalobě na německé mýtné

Pražský okruh do Štěrbohol se začne stavět až v roce 2023

Agrofert neuspěl v boji o 20 GKč, ÚS odmítl stížnost
Počasí v Praze: skoro jasno, 22 °C

Úterý 23. května

Sebevražedný terorista na koncertě v Manchesteru zabil 22 lidí

Trump na závěr své návštěvy ujistil Izrael trvalým přátelstvím USA

Německá prokuratura prohledala kvůli emisím sídla automobilky Daimler

EU musí kvůli terorismu posilovat výměnu informací, prohlásil Sobotka

Babiš hrozí Sobotkovi soudem za výroky zdůvodňující jeho odvolání

Poslanci chtějí zastavit platby UNESCO kvůli rezoluci proti Izraeli

Olomoucká filharmonie bude stávkovat, žádá odvolání ředitele

Zeman udělil Kajínkovi milost a ten byl propuštěn z věznice

Počasí v Praze: skoro jasno, 26 °C

Středa 24. května

Policie po útoku v Manchesteru pátrá po možných komplicích

Trump chce v rozpočtu omezit peníze na zbraně pro spojence USA

Zeman odvolal Babiše a novým ministrem financí jmenoval Piňého

Sněmovna schválila novelu upravující přechod na vysílání DVB-T2

Šlechtová nesouhlasí s návrhem rozpočtu pro MMR pro rok 2018

Češi jsou skeptičtí k budoucnosti EU a jsou proti euru, říká CVVM

Mašínová může požádat o dědické řízení kvůli statku v Lošanech

Dva Češi, nakažení v Tanzanii cholerou, jsou v domácí karanténě

Počasí v Praze: oblačno, 18 °C

Čtvrtek 25. května

Irán dokončil výstavbu třetí podzemní továrny na balistické střely a NATO se podle Trumpa musí soustředit i na terorismus a imigraci

OPEC se dohodl na prodloužení omezení těžby do března 2018

Slovenský generální prokurátor navrhl rozpuštění Kotlebovy strany

Ministerstvo financí odmítlo kritiku ČSSD návrhu rozpočtu na příští rok

Chovanec popřel, že by terorista z Manchesteru cestoval přes Prahu

Ministerstvo financí bude chtít v řízení proti exšéfům MUS 8,6 GKč

Poslanec Lank opustil Úsvit a zamířil k Realistům

Počasí v Praze: oblačno, 20 °C

Pátek 26. května

Neznámí střelci zabili v Egyptě přes 20 místních křesťanů a V Taormině začal summit G7, program je podle Tuska náročný

Sobotka přijal rezignaci ministryně Valachové a odeslal ji na Hrad

Novým ministrem školství by měl být náměstek Valachové Štech

ČSSD vede intenzivní debatu o kandidátovi na Hrad, říká Sobotka

Piráti navrhnou jednotnou daň 47 pct, spustili daňovou kalkulačku

Poslanci nebudou vypovídat k únikům z tzv. Šlachtovy zprávy

Začal 57. Zlínský filmový festival pro děti a mládež

Počasí v Praze: oblačno, 24 °C

Víkend 27. května – 28. května

Británie snížila stupeň ohrožení z kritického na závažný
Ve věku 89 let zemřel v USA politolog Zbigniew Brzezinski

Egypt bombardoval tábory v Libyii, sídlo vrahů koptských křesťanů a Summit G7 našel shodu v oblasti obchodu, v ochraně klimatu nikoli

Teroristické útoky jsou dílem naší zbabělosti, řekl Zeman v Lidicích

Předsedou KDU-ČSL je opět Bělobrádek, místopředsedou Jurečka

Lidovci si schválili koalici se STAN - a hned chtějí snížení volební hranice

U příležitosti 75. výročí se konala rekonstrukce atentátu na Heydricha

Počasí v Praze: jasno, až 29 °C

TERORISMUS aneb Musíme si zvyknout?

Luboš Zálom NevPes

Po teroristickém útoku v Manchesteru je už předem jasné, co bude hlavním poselstvím evropských politických elit. Těch elit, jimž vůbec nic nehrozí. Poselství se totiž už dlouho nemění. Zní: zvykejme si.

Zdá se, že všechny útoky muslimských teroristů na cíle v Evropě se dějí podle přesně daného scénáře, jenž do písmene naplňují nejen útočníci, ale i evropští politici, a nakonec i západní veřejnost. Nejprve úspěšný útok a desítky mrtvých, následovaný šokem a zoufalstvím a nakonec uzavřený rezignovaným pokrčením ramen: musíme si zvykat, obrana je marná.

Starosta Manchesteru v reakci na teroristický útok prohlásil, že místní obyvatelé nikdy nedovolí terorismu zvítězit. Jenomže terorismus, nebo lépe řečeno barbarská islámská ideologie, která za tímto terorismem stojí, každým svým úspěšným útokem prokazuje neochvějnou vůli i schopnost zvítězit. Barbarský islamismus vítězí - nikoliv však díky svým praktickým schopnostem, technologické převaze nebo dokonce morální nadřazenosti, ale jen a jen díky naší vlastní slabosti.

Ti, jejichž politika uvrhla Británii, Francii či Německo do stavu soustavného ohrožení, nejsou schopni svým občanům nabídnout nic víc, než pouhé fráze, pokrytecké projevy soustrastí a ujišťování, že se vlastně vůbec nic vážného neděje: budeme pokračovat dále tak jako doposud. Budeme nadále s otevřenou náručí vítat všechny žadatele o azyl, budeme se nadále řídit sebezničujícími ideologiemi multikulturalismu, budeme hlásat ustrašený appeasement vůči těm, kteří nás nenávidí.

Protože, jak jsem napsal úvodem, jim samým bezprostředně nic nehrozí. Oni sami ani jejich děti (kolik z dnešních vůdců evropských zemí vůbec má děti?) včera na koncertě Ariany Grande nebyli. Žijí ve svém vlastním světě, odtrženi od reality, ve vlastní vytvořené iluzi, kterou utváří důsledně následovaná ideologie kolektivismu, etika altruismu a vlastní politické ambice v evropském nadstátním projektu, s nímž spojili svoje kariéry. Zavírat oči před realitou a zároveň být ušetřeni nevyhnutelných následků, to se poštěstí jen málokomu. Jestliže však před realitou zavírá oči politik ve vrcholné funkci, následky nenese pouze on sám - nese je s ním celý jeho národ. Ten stejný z vlastní vůle nevidomý národ, který tohoto politika do jeho funkce vyzvedl.

Poselství politických elit v době islámského teroru v Evropě zní: zvykejme si. My jsme si ale vlastně již dávno zvykli. Zvykli jsme si zacházet s realitou jako s něčím ohebným, co závisí na našich subjektivních postojích, rozmarech či přáních, a nikoliv jako s něčím objektivně daným, kde panují zákony logiky a neúprosný vztah příčiny a následku. Občané Británie, Francie či Německa si prostřednictvím svých volených politiků do svých zemí vpustili tisíce spících buněk Islámského státu. Následek je nevyhnutelný. A otázka se nabízí pouze jediná: kolik lidí bude muset ještě zemřít, než to občané těchto zemí pochopí?

Státy jako Česká republika nebo třeba Polsko či Maďarsko (tedy obecně ty, které odmítají evropské imigrační kvóty a touží si udržet svoji vlastní azylovou politiku - a proti nimž chce francouzský prezident Macron tvrdě zakročit) toho všeho mohou být ušetřeny. Vidíme na vlastní oči, co nám hrozí v případě, jestliže na suverénní azylovou a imigrační politiku rezignujeme. Udržet si nezávislost v této oblasti, navzdory nátlaku evropských Macronů či Schulzů, je tudíž jedním z hlavních politických témat pro nadcházející české parlamentní volby.

Převzato z blogu s autorovým souhlasem.

Pepíček neustále tyká svému učiteli. Nic nepomáhá, prosby, výhrůžky, nic.

Učitel se rozhodne, že chlapce potrestá postaru.

Do druhého dne musí napsat stokrát „Nesmím tykat svému učiteli“.

Chlapec přinese druhý den sešit a v něm je požadovaná věta napsaná dvěstěkrát.

Učitel se podivuje: „Ale chlapče, já jsem ti řekl, abys to napsal jen stokrát, proč jsi toho napsal dvakrát tolik?“

Chlapec na to: „Víš, já jsem ti chtěl udělat radost.“

„Raj na Zemi“ 6/7

František Gruber

Kapitola 6 Megapodvod

Určite ste už počuli o takzvanej „zelenej energii“, ktorá sa vyrába spalovním drevnej štiepky. Táto drevná štiepka musí podľa zákona patriť do najnižšej kvalitatívnej triedy číslo VI., a musí spĺňať kritériá pre palivové drevo, ako sú napríklad odrezky, piliny, drevný odpad z priemyslu alebo rýchloraštie energetické porasty. Dokonca je označovaný vraj ako „obnoviteľný zdroj“ energie. Naši „ekologicky“ mysliaci poslanci schválili zákon, ktorý hovorí, že ak je v sieti prebytok energie, tá z biomasových zariadení je odoberaná prednostne, a firmám je poskytovaná finančná dotácia za to, že vyrábajú z obnoviteľných zdrojov v rozsahu, ktorá pokrýva firmám prakticky všetky náklady na nákup „drevnej štiepky“. Zmluvy so štátom na 15 rokov sú už len čerešničkou na torte. Takže odrazu sa zo „zelenej energie“ stal s prispelením vlády celkom zaujímavý biznis. Uvediem to na príklade, ktorý bol čiastočne medializovaný prostredníctvom internetu, a dostal od organizácie VLK výstižný názov BIOMASAKER.

V roku 2010 sa pri otvorení elektrárne na biomasu BIOENERGY Bardejov s. r. o. slávnostne prestrihávala páska aj za účasti ministra životného prostredia Petra Žigu. Na Slovensku môže dokonca byť hlava a najväčší „ochranár“ minister životného prostredia bývalým obchodníkom s drevom. Táto firma uvádza, že ročne spáli cca 100 000 m³ dreva.

Ročné náklady na nákup dreva, ktoré je jedinou vstupnou surovinou, sú pri dnešných trhových cenách na úrovni 4,8 – 5 mil. eur. Firma získava od štátu každoročne podporu vo výške okolo 5 mil. eur. Takže dá sa povedať, že všetko drevo majú zadarmo ako darček od štátu.

Odrazu prišiel obrovský hlad po drevnej štiepke, alebo lepšie povedané, po štedrých štátnych dotáciách, a začalo sa ťažiť úplne všade. Ťažiť sa začalo na miestach, ktoré si doteraz nikto nevyšmáľ, zarastajúce lúky, porasty na brehoch potokov a riek, vetrolamy, aleje, remízky. Ale tieto spoločnosti si povedali, keďže máme toto drevo prakticky zadarmo, tak si môžeme dovoliť nakúpiť a spáliť i kvalitnejšie drevo. A krásne stromy v našich lesoch končia ako drevná štiepka, ktorá sa spáli. Štátne dotácie sú príčinou toho, že dnes sa takýmto spoločnostiam oplatí ťažiť legálne aj nelegálne v chránených územiach a národných parkoch a spaľovať aj kvalitné drevo.

Dokonca Úrad regulácie sieťových odvetví, skratka ÚRSO, na podnet zistil, že počas kontroly bolo v areáli BIOENERGY Bardejov 84 % dreva vyššej kvality a len 16 % dreva spĺňalo kvalitu triedy VI, ktorú môžu spaľovať. Výsmechom bol trest, ktorý dostali, a to pokutu 15 000 eur, pričom podľa dostupných informácií nezdanený zisk sa môže pohybovať okolo 9 miliónov eur. Tiež z toho vyplýva, že 84 % dreva nemalo byť dotované štátom, pretože sa tam nachádzalo mimo zákona, a mali by vrátiť financie, ktoré naň dostali. Pravdaže, nestalo sa tak.

Prí ďalšom podnete, aby prešetrili túto firmu, pretože bolo oprávnené podozrenie, že sa naďalej spaľuje kvalitné drevo, ÚRSO záhadne o pár mesiacov touto právomocou nedisponoval, a následne odstúpil podnet na Slovenskú obchodnú inšpekciu, skratka SOI.

Táto inšpekcia vraj zistila, že „Spoločnosť BIOENERGY BARDEJOV s.r.o. nevlastní drevnú hmotu za účelom výroby energetickej biomasy.“ Ak je to pravda a štát vypláca každoročne okolo 5 miliónov eur spoločnosti na nákup drevnej hmoty, ktorá sa tam podľa zistení SOI nenachádza, tak tým padom logicky ide o tunelovanie štátneho rozpočtu, ktoré tieto kontrolné úrady kryjú. Máme tu teda takú špekuláciu pár mocných, zákonodarcov a samosprávnych politikov v prospech niektorých vyvolených investorov, aby sa na drancovanie našich lesoch slušne nahrabali.

Spaľovanie drevnej biomasy sa v posledných rokoch stalo celoeurópskym problémom s priamymi dopadmi na lesy po celom svete. Kým na Slovensku zatiaľ väčšina spaľovaného dreva pochádza z našich lesov, v rámci EÚ je dosah celosvetový. Francúzske a Britské spaľovne dovážajú drevo z USA, Kanady a južnej Ameriky. Výdatným zdrojom sú aj ruské lesy. Takmer polovica dreva vyťaženého v Európskej únii je v súčasnosti využívaná na výrobu energie, čo tvorí 60 % z produkcie „obnoviteľných“ zdrojov energie. Táto energia však tvorí iba 5 % energetických potrieb EÚ. Toto drancovanie lesov majú na svedomí štedré dotácie z Európskej únie a z jej členských štátov. Túto „zelenú energiu“ podporuje a propaguje EÚ za zámenkou, aby znížili produkciu skleníkových plynov.

Takže aby sme to zhrnuli, veselo sa rúbu stromy po celom svete kvôli tomu, aby sa spálili, a to všetko s

podporou našich „ekologicky“ mysliacich politikov, ktorí vraj myslia na blaho všetkých ľudí a celej našej planéty Zem.

Stromy sa stali na Slovensku neskutočným biznisom. Ťaží sa absolútne všade. Keď máte nato dostatočný peňažný kapitál a kontakty na správnych miestach, tak si môžete kľudne vyťažiť les i v národnom parku, alebo v nejakom území s najvyššou ochranou. Pravdaže, dokonca i v rámci zákona! Čo by predsa naši zákonodarcovia neurobili pre „dobro“ slovenského ľudu. Ako mi povedal jeden ochranár národného parku na Slovensku, to, čo sa deje na Slovensku s „ochranou lesov“ je totálna fraška. Je to výsmech zdravého rozumu. Politici niežby chránili naše krásne lesy a životné prostredie, ale tí zapredanci pre prachy spravia také zákony, ktoré toto šialenstvo drancovania prírody ešte podporujú. Legálnych spôsobov, akými nám zničia lesy, spravili už dosť, a keď sa náhodou taký nenájde, tak sa to spraví inou cestou.

Na inšpektorátoch životného prostredia a ostatných kontrolných úradoch, ktoré majú chrániť prírodu, sú len vo väčšine prípadov taktiež dosadení zapredanci, ktorým, ak sa povie, že nemajú nejaký prípad riešiť, tak to aj spravia.

Načo nám budú lesy, však je to len surovina - drevo ktoré predsa môžeme speňažiť. Lenže akosi zabúdame, že dýchame vzduch (kyslík), ktorý tieto stromy vytvárajú. Vďaka nim nemáme vytopené domovy, keď príde dážď, pretože stromy a lesná pôda zadržávajú vodu. Vďaka nim neprežívame tak drastické suchá a máme v studniach ešte nejakú kvalitnú vodu, ktorú potrebujeme na prežitie. Vďaka nim nedochádza k lokálnym klimatickým javom, ako sú prívalové zrážky, silný vietor, atypické zmeny teploty ovzdušia... Toho, za čo im ešte môžeme byť vďační, je mnoho. Stručne povedané, my prírode vďačíme za to najcenejšie, čo máme, a to je náš život! Lenže my sme jej tak vďační, že ju ideme zničiť. Človek je ale súčasťou prírody a tým pádom ničí i seba, a takýmto spôsobom si ľudstvo kope vlastný hrob. Príroda sa bez ľudí zaobíde, ale ľudia bez prírody nie.

Dokončenie seriálu v budúcej čísle.

Bezpečnostný analytik Žitný to o smrti exposlanca povedal jasne: Fero Gaulieder († 66) bol zavraždený!

Odvážne slová! Záhadná smrť exposlanca HZDS Františka Gauliedera († 66), ktorý zahynul pod kolesami vlaku, zasiahla aj bezpečnostného analytika Milana Žitného.

Ten sa s ním poznal dlhé roky a ich spoločnou témou boli v neposlednom rade zverstvá, ktoré sa páchali v radoch vysokej politiky či polície. Práve na ne sa odvoláva vo svojom príspevku na sociálnej sieti, z ktorého behá mráz po chrbte. **Tvrdí totiž, že galantského poslanca niekto zavraždil. Igor Matovič dokonca spomína politickú objednávku.** Podľa výpovedí najbližších a kolegov zo zastupiteľstva sa misky váh čoraz viac prikláňajú k tomu, že František Gaulieder z tohto sveta nechcel odísť dobrovoľne. Šokujúce je najmä vyjadrenie bezpečnostného analytika Milana Žitného.

Ten na svojom facebooku opísal stretnutie s Gauliederom v roku 2011, keď sa venovali vražde istého Maroša Kováča. Spomínali aj dôkazy, ktoré by poriadne zavarili vysokým funkcionárom Policajného zboru. Ich ďalšie spoločné témy súviseli najmä s ľuďmi, ktorí mali väzby na vysokú politiku či políciu. **„Na niektorých z nich v posledných týždňoch dopadla kosa zákona,“** napísal Žitný.

„V posledných týždňoch sa vynorilo navyše niekoľko tém, ktoré Fero Gaulieder považoval za výsostne dôležité a keby dnes žil, dovoľím si tvrdiť, že by sa im dostalo nemalej pozornosti, akú si zaslužia. Už sa to ale nestane. Aj z dôvodov vyššie uvedeného, aj z aktuálnych faktov a súvislostí budem aj naďalej tvrdiť, že Fero Gaulieder bol zavraždený a ani omylom nešlo o samovraždu,“ uzavrel svoj príspevok.

Tragická udalosť rozvírila hladinu aj na politickej scéne. Predseda OĽANO sa pozastavuje aj nad tým, kto prípad vyšetruje. „Vyzývam policajného prezidenta Tibora Gašpara, aby nevyšetroval tento prípad, kde je veľké podozrenie na politickú vraždu, radový vyšetrovateľ Železničnej polície! Ten by mal tak možno vyšetrovať ukradnutú koľajnicu. Tento prípad by mal dať na protizločineckú jednotku NAKA fundovaným špecialistom na vraždy,“ povedal na TA3 Matovič, do ktorého sa vzápätí ostro pustil hovorca ministra vnútra Ivan Netík.

„Pán Matovič je ten posledný, kto tu bude útočiť na prácu polície a bude hovoriť o tom, aký vyšetrovateľ to má vyšetovať. Prípad nevyšetruje žiadny železničiar bez skúseností, ale dlhoročný vyšetrovateľ Krajského

riaditeľstva PZ. V prípade, že dôkazná situácia bude taká, aby si prípad vecnou príslušnosťou prebrala NAKA, tak sa tak stane.“

Tri scenáre tragédie**1. Samovražda**

Verzii o samovražde nahráva svedectvo rušnovodiča vlaku, ktorý sa pre Gauliedera stal osudným. Podľa jeho slov exposlanec vybehol spoza trakčného vedenia a bezhlavo sa postavil pred uháňajúci vlak. Jeho blízki a kolegovia však odmietajú, že by si mohol siahnuť na život. Tvrdia, že nemal žiadne závažné rodinné ani zdravotné problémy. Podľa zdroja blízkeho rodine Gauliederovcov mal exposlanec ešte v ten deň volať manželke, aby mu po príchode domov navarila lečo.

2. Vražda

Gaulieder bol prakticky neustále terčom vyhrážok mocných a vplyvných ľudí. V roku 1997 pri rodinnom dome Gauliederovcov vybuchol ručný granát, pričom páchatel'a nenašli. V súčasnosti mu zase do dvora neznámy páchatel' pohodil mŕtvu čiernu mačku a v pošte mu chodili náboje. Na Mestský úrad v Galante dokonca prišla obálka so sériou fotiek kompromitujúcich samotného Gauliedera. Okolnosti jeho smrti sú viac než podozrivé. Podľa jeho blízkeho priateľa nenašiel pes pri opustenom Gauliederovom aute žiadne pachové stopy, čo by mohlo naznačovať, že bol násilne vtiahnutý do iného vozidla.

3. Nešťastná náhoda

Policajní vyšetrovatelia pracujú aj s touto verzou tragédie, v súčasnosti je však najmenej pravdepodobná. Hovorkyňa nitrianskej polície Božena Bruchterová prezradila, že telo bude čoskoro podrobené pitve, ktorá ukáže viac. Cas.sk

Štefanec: Minister Lajčák nemá právo podporovať vstup Turecka do EÚ

Bratislava 27. mája 2017 (TASR)

Poslanec Európskeho parlamentu Ivan Štefanec (KDH, ELS) protestuje proti piatkovému (26.5.) vyhláseniu ministra zahraničných vecí SR Miroslava Lajčáka (Smer-SD), že Slovensko podporuje ambície Turecka stať sa členom EÚ. Podľa Štefanca na to nemá právo

“Turecký politický systém začal po neúspešnom pokuse o puč a ústavnom referende vykazovať všetky znaky autoritatívneho režimu a taký do Európskej únie nepatrí. Minulý rok v novembri sme v Európskom parlamente prijali uznesenie, že ak Ankara neprestane s represáliami, tak žiadame zastavenie prístupových rokovaní,” povedal Štefanec.

Ako podotkol, odvtedy sa útoky na novinárov, sudcov, učiteľov a demokraciu ako takú len zhoršili. Minister Lajčák sa mal podľa Štefanca pred týmto vyjadrením poradiť s Národnou radou SR alebo aspoň s parlamentným výborom pre európske záležitosti. “Vzťahy medzi Európou a Tureckom treba budovať. Ale na celkom inom základe, mimo plného členstva,” skonštatoval europoslanec.

Minister zahraničných vecí SR Miroslav Lajčák označil v piatok po rokovaní s tureckým ministrom zahraničných vecí Mevlütom Čavuşoglom vzájomné vzťahy Slovenska a Turecka za výborné a krajiny za priateľské. “Nemáme žiadne otvorené otázky, nemáme žiadne problémy, takže sme mohli hovoriť o tom, ako ďalej intenzifikovať našu spoluprácu v obchodnej, kultúrnej oblasti i oblasti vedy a inovácií,” vyhlásil.

Slovensko podľa ministra podporuje ambície Turecka stať sa členom EÚ. “Pamätáme si veľmi dobre, ako Turecko bolo nápomocné v čase našej integrácie do Severoatlantickej aliancie a dnes sme zase pripravení pomôcť našimi skúsenosťami, naším vplyvom, aby Turecko dosiahlo svoj deklarovaný cieľ stať sa členom EÚ,” konštatoval Lajčák.

Zároveň však zdôraznil, že členstvo v EÚ nie je zásluhové, je založené na splnení veľmi prísnych a náročných kritérií. Avšak krajina, ktorá deklaruje svoj záujem a ktorá ich splní, by mala mať možnosť vstúpiť do EÚ. Slovensko je podľa ministra otvorené, podporuje proces rozširovania EÚ.

“Sme za to, aby vzťahy medzi EÚ a Tureckom boli založené na konkrétnom plnení kritérií, viac než na reakciách na mediálne a iné vyjadrenia z oboch strán,” poznamenal Lajčák.

Pani učiteľka sa pýta: - Žiaci, kto je kladný a kto záporný hrdina?

- **Prosím, policajť je kladný a zlodej záporný. - odpovedá Jožko.**

- **Správne, Jožko. A prečo?**

- **Lebo policajť kladie otázky a zlodej zapiera.**

„Zničili mi život.

To prase mě znásilnilo a pak drželo pro ostatní.“ Školačka otevřeně promluvila o krutostech migrantů

Autor v Parlamentních listech neudán, asi aby ho neudali.

Od začátku migrační krize se terčem sexuálního obtěžování či přímo znásilnění staly v západní Evropě stovky žen a dívek. Jen minimum z nich však je schopno o svých děsivých zkušenostech hovořit na veřejnosti. Patnáctiletá dívka z rakouského Tullnu je v tomto ohledu výjimkou.

Znásilnění patnáctileté dívky z městečka Tulln pobouřilo celou rakouskou společnost. Dívka byla přepadena třemi migranty, kteří jí jeden po druhém znásilnili. Ačkoli k incidentu došlo již ke konci minulého měsíce, média o všem informovala až se čtrnáctidenním zpožděním. Úřady vysvětlovaly, že znásilnění držely „pod pokličkou“, aby pachatelé neutekli před spravedlností za hranice. Zároveň probíhaly testy DNA u 59 mužských obyvatel uprchlického tábora v Tullnu.

Dva z nich se již podařilo vyšetřovatelům dopadnout, ale třetí je stále na útěku. Ale ani jeho dopadení a následný přísný trest již nemůže patnáctileté dívce vrátit její nevinnost zpět. „V jejích šedých očích se zračí utrpení, podezřívavost a strach,“ píše rakouský deník Kronen Zeitung, kterému zneuctěná dívka poskytla rozhovor. Onoho pětadvacátého dubna se její život obrátil vzhůru nohama. „Čtu o tom znásilnění v novinách každý den, ale nikdo si nedovede představit, jak mi je.“

„Šla jsem po cestě, když jsem poblíž zpozorovala tři migranty. Mluvili nějakým cizím jazykem. Když se přibližovali, tak jsem se dala na útěk. O chvíli později mě dostihli a jeden z nich mi držel pusku, abych nemohla křičet. Pak mě odtáhli do křoví u hřiště. Propadla jsem naprosté panice a měla hrozný strach. V podstatě jsem úplně zkameněla a nebyla schopna pochybu. Jeden mě držel a druhý znásilňoval. V určitou chvíli jsem v sobě našla obrovskou sílu a vytrhal jsem se jim.“

Vystrašená školačka běžela, seč jí síly stačily, ale bohužel to na záchranu nestačilo. „Už jsem viděla otcův dům, ale oni mě dohonili a noční můra pokračovala. Zase mě jeden držel a další znásilňoval. Tentokrát mě drželo to prase, které mě znásilnilo jako první. Třetí z násilníků se na vše díval. Potom je vyrušili lidé, kteří šli kolem, a oni utekli. Ležela jsem na trávě a nebyla schopna ani mluvit či se hýbat.“ vypráví dívka, jejíž nezměrné utrpení trvalo přibližně dvě hodiny.

Když dorazila do domu svého otce, vrhla se dle svých slov pod sprchu, aby ze sebe vše smyla. „Strávila jsem ve sprše dlouhou dobu a pak celou noc probrečela na posteli. Ráno jsem už ten tlak nemohla snést a svěčila se prostřednictvím textové zprávy své sestře,“ svěčuje se traumatizovaná školačka, která si přeje přísné potrestání všech tří migrantů. „Zničili mi život, tak přece musí být potrestáni co nejpřísněji.“

Brutální znásilnění patnáctileté dívky dolehlo plnou vahou na celou její rodinu. „Dnem i nocí musím myslet na ty tři stvůry, které tak ublížily mé dceři. Nenávídím je za to a mé srdce neustále svírá bolest,“ svěčuje se rakouskému deníku matka dívky. Samotná patnáctiletá dívka je v péči psychologů a minimálně do konce letošního školního roku se již nebude schopna účastnit výuky. „Chtěla by se léčit někde na farmě, která leží na samotě v horách,“ vyjadřuje traumatizovaná oběť znásilnění své největší přání v závěru rozhovoru.

Vydavatel: Prasata nemohou za to, že jsou prasata, ale politici mohou za to, že si ty prasata pustili do svých zemí!

Představte si, když nějaký politik přijde s následujícím nápadem a uskuteční ho - Pust'ťe pedofily do škol a školek – protože pedofilové jsou přece lidé, kteří mají rádi a milují děti.

O Islámu

Martina: A čím to, že tedy vlastně i u nás v médiích, různí odborníci říkají různé věci.

Luděk Frýbort: Protože nečetli Korán. U nás se zdůrazňuje velká většina rozumných, smírných muslimů, kteří nestojí o nějaké střety. To chápu a to taky potvrzuji. V muslimských zemích, které jsem navštívil, a bylo jich dost, jsem se setkával s přátelským přijetím, s ochotou, vlídností.

Když jsem se tedy vyhýbal hovorům třeba o Izraeli, to by nedopadlo dobře, tak na mě byli ti lidi velmi vlídní. Ovšem my nemůžeme mluvit o jakési sekulární většině, nýbrž

jenom o většině, která nebere příkazy tak doslova. Nebo jsou příliš pohodlní na to, aby se v tom angažovali. Ale když se dostaneme s muslimem do debaty, tak samozřejmě bude stát za tím doslovným zněním.

Člověk praktikující islám nemá svou vlastní vůli, zodpovědnost a tedy ani svědomí

Martina: Řekněte mi tedy, jak byste vlastně vy charakterizoval islám.

Luděk Frýbort: *Islám je víc než náboženství. Islám je soustava jednak náboženská, ale vedle toho právní, mocenská, politická, společenská, rodinná, to všechno zahrnuje islám. Islám nenechává mezerku, která by nebyla obhospodářena.*

Mně na islámu vadí, že člověk nemá svou vůli. Když já vezmu tuhle skleničku a ucmrnu z ní kapku, tak ne já, ale ruka Alláhova mě vedla. Když pojedete dejme tomu v Turecku, což je celkem ještě dost rozumný stát, autobusem, tak uvidíte, že před řidičem bimbá ozdobná cedulka a na ní je napsané Allah korusun – Alláh řídí. To je míněno doslova. Ten pán za tím volantem se ho jen tak drží. Ten autobus řídí ruka Alláhova. Jestliže se ze zatačky vyřítí tři nákladáky vedle sebe a ono to řachne, tak to chtěl Alláh.

Martina: Ale tady by nám určitě mnozí zase namítli, že to jsou extremisté, zatímco řadový muslim toto nikdy neudělá.

Luděk Frýbort: Řadový muslim by to neudělal, ale ten extremist, opakuji se, jen naplňuje doslovné znění.

Martina: To znamená, že ti muslimové, kteří jsou mírní, tak jsou vlastně vlažnými muslimy?

Luděk Frýbort: Jsou drobet lajdáctví (smích). No, to je na tom to nejhrůznější, že my se tady střetáme s naukou, která člověku bere vůli, zodpovědnost a svědomí. A to všechno pramení z doslovného pojetí islámu. To není extremismus, to je naplnění.

Islám zůstal tkvět v čase a v krajině svého původu.

Všechno, co muslim používá, od čepice, po rádio, noviny, to všechno není vynalezeno v místě, nýbrž je přejato od nevěřících. Muslimům by to dlouho ještě nevadilo, kdyby nezačali být poráženi evropskými zbraněmi. A z toho vznikla snaha některých muslimských vládců v tomto ohledu dohonit západ a to vedlo k dalším porážkám.

Kdyby se muslim ptal sám sebe, kde jsem udělal chybu, tak by se ptal, kde udělal chybu bůh

My, když se nám něco nepovede, tak se zamýšlíme, říkáme si, kde jsem udělal chybu. To muslim nemůže. Jeho veškeré pohnutky řídí bůh. A kdyby se ptal sám sebe, kde jsem udělal chybu, tak by se ptal, kde udělal chybu bůh. To je naprosto nepřipustné.

Takže on se ptá jinak. On se ptá, kdo nám to způsobil? Který nepřítel, satan, křídač, sionista. A má jedinou odpověď a to je boje.

Martina: Většinou jsme konfrontováni s tím pohledem, že v době, kdy Evropa ještě nebyla rozkvetlou zemí, tak by nám Arábie mohla dávat lekce z toho, jakým způsobem žít.

Luděk Frýbort: Tomu se říká zlatý věk islámské vědy a kultury. Ptejme se, odkdy dokdy? Bylo to zhruba od 10. do 13., maximálně do 14. století. V jakém zeměpisném rozmezí? Kupodivu v okrajových oblastech dnešního islámu. Velké postavy islámské vědy, Averroes, nebo teda Ibn Rušd, Ibn Síná, Alfarabius, neboli Al-Fárábí a řada dalších, nepůsobili v centrech politické moci, ale na okraji.

Averroes působil v nejvzdálenější západní provincii. Z kolébky islámu, ze západoarabského Hidžázu, nevzešlo vůbec nic. Ani písmeno. Kromě toho musíme vědět následující, což se moc neví, že velká část těch velkých postav islámské vědy tohoto období nebyli muslimové, ale syrští křesťané.

Syrští křesťané znovuobjevili Aristotela. I Ibn Rušd, už to jen okomentoval. Tito křesťanští mudrci psali nejprve aramejsky, to byl bohoslužebný jazyk syrských křesťanů, dodnes zčásti je. Postupně pod vlivem islámu přecházeli na arabštinu, až si nakonec dávali arabská jména. Ale byli to křesťané.

Například lékaři arabských chalífů nebo muslimských chalífů byli do jednoho syrští křesťané. Syrští křesťané přeložili Galénovy spisy. A dneska to je psané arabsky, a podáno arabským jménem. Proto si myslíme, že to je islámská kultura.

V první polovině 7. století se ze západní Arábie vyhnou muslimská vojska, která opanovala obrovský kus světa od Atlantiku až po bránu Indie. Šlo to v neuvěřitelně krátkém časovém úseku, přičemž těch bojovníků nebylo mnoho. Úspěšní byli proto, že tehdejší velmocí, což byla jednak říše Byzantská a jednak Sásánovská, byly v úpadku.

Čili oni ti muslimové vlastně poměrně s malou námahou opanovali země, které byly jaksi mimo správu, ale ten příkrov islámský byl slaboučký. Oni nestačili ještě změnit

myšlení. Stále byly knihovny, skriptoria, filozofické disputace. Byla to pozdní antika pod příkrovem islámu. My jsme to taky zažili.

Kdo chtěl, ještě ne tak dávno, žít a pracovat, tak sice si nemusel dávat na hlavu turban, ale musel vstoupit do strany. Takže si představme totéž v provedení mudrců v Alexandrii a v jiných centrech tehdejšího učení. Oni nebyli žádní velcí muslimové, kdo ví, jestli vůbec nějakí byli, ale aby mohli pracovat, tak se teda podrobili převládající ideologii. A až teprve po staletích, po asi třech staletích, když skutečně ty země byly islamizovány, tak potom teprve nastává umrtvení. Najednou je po islámské vědě a už jenom se přemílá taková ta už mnohokrát vymláčená sláma koránu.

Martina: Když se přenesu teď do současné Evropy, tak je velice často z médií slyšet výroky jako „Vždyť je to jedno, jestli tady v Evropě bude nejrozšířenějším náboženstvím křesťanství nebo islám. Všechna náboženství jsou v tom podstatně stejná, všechna náboženství se vlastně upínají k té vyšší autoritě, atd.“ Co si o tom myslíte?

Luděk Frýbort: Kdo řekl, tak nevěděl nic o světových náboženstvích. Jsou tady tři výše zmíněná monoteistická náboženství, dál na východ jsou systémy hinduistické, pak přichází buddhismus, přicházejí čínské věrouky.

Buddhismus a čínské věrouky, to nejsou náboženství v pravém slova smyslu, to jsou návody, jak si má počínat poddaný člověk, zejména v konfucianismu, aby byl v souzvuku s panovníkem. A jak si má počínat moudrý panovník, aby vyhověl svým poddaným.

Taoismus je něco podobného, to je hledání jakéhosi praprincipu, který se jmenuje Tao. Není rozumem ani tušením postižitelný, pouze náhlým osvícením. Kdo je osvícen Tao, stává se tělesně nesmrtným.

Když islám ovládl země jako Egypt, Sýrii, Jemen, tak větší část lidí přijala islám, protože to shledali výhodným

Martina: Pojdme se tedy podívat ještě jednou na vaše postoje a vaše objevy, které jste na své cestě k poznání islámu učinil. Řekněte mi, co by to podle vás znamenalo konkrétně, kdyby islám skutečně v Evropě vládl. Ostatně ve své knize jste tuto vizi předestřel.

Luděk Frýbort: Kdyby se islám skutečně prosadil ve své formě, kterou formuluje korán, tak bychom museli podstoupit konverzi, což není obtížné, řeknete La ilaha illallah Muhammadur Rasulallah a tím pádem jste muslim. Se všemi výhodami i povinnostmi.

Jste plnoprávný člen společnosti, ovšem máte i své povinnosti, například účastnit se válek.

Ten, kdo odmítne nebo neshledává potřebným se tomu podrobit, tak může zůstat při své víře, pokud je monoteista. Korán mluví s velkou úctou o majitelích písma. Jste-li tedy žid, nebo křesťan, tak potom můžete zůstat u své víry, ovšem za cenu různých omezení.

Zejména je to džizja - povinná daň z hlavy, kterou muslimové neplatí. Dále třeba křesťané nesměli jezdit na koni, jenom na oslu a mnoho jiných omezení. Vaše zvyky si můžete pěstovat, ale nesmějí se protivit zvykům muslimským. Třeba aby do volání muezzina nebimbaly křesťanské zvony.

Je tady jedna zajímavá věc. Když islám ovládl země jako Egypt, Sýrii, Jemen, tak větší část lidí přijala islám, ne, že by je osvítilo, ale protože to shledali výhodným.

Je to podobné, jako se u nás vstupovalo do partaje. Část lidí řekla ne, to mi nestojí za to, a zůstali v podřadných zaměstnáních.

A já mám takový dojem, že dnešní egyptští koptové, kteří v Egyptě představují asi 10 % obyvatelstva, syrští křesťané, libanonští maronité, iráčtí chaldejci, a jiné menší komunity, tak že jsou to potomci lidí, kteří si řekli ne, já se konverzi nepodvolím. To se přičí mému názoru, svědomí.

Martina: Vy jste v jednom svém článku svého času řekl, že islám uvízl v sedmém století. Je to opravdu možné, aby se něco vůbec nereformovalo, nevyvíjelo, neměnilo?

Luděk Frýbort: Ono to samozřejmě úplně nejde, nějak se vyvíjí, i když se nevyvíjí. Vývoj se zastavit nedá, ale v každém případě ten rozvoj islámských společností se nesmírně zbrzdil a dodneška se rozevírají nůžky mezi civilizací západní a civilizací islámskou. Což tedy muslimové pokládají za krivdu právě proto, že nemohou připustit, že to je jejich nedostatečnost. Čili hledají viníka.

Martina: Občas západ na sebe bere tu roli viníka a ke spoustě věcem se tak nějak doznává.

Luděk Frýbort: A rád. Západní člověk má sebezpytování. Co jsem udělal špatně, jak jsem to měl udělat dobře. A má taky sebekritiku, já trouba jsem to měl udělat takhle, měl jsem to udělat spíš takhle. Z toho se to potom může stát sebeobviňování a to je ta fáze, ve které se nalézáme my. Obviňujeme sami sebe ze všech hříchů světa. To je dáno

právě tou schopností nebo tím nadáním západního člověka hledat pochybení sám v sobě.

Martina: A není to tím, že jsme se často vměšovali do spousty politických konfliktů, které se nás přímo netýkaly?

Luděk Frýbort: No ovšem. Semínko demokracie se v muslimských zemích neuchytilo ani tam, kde si ho sami importovali

Dôležité upozornenie pre všetkých priateľov čo plánujú navštíviť Prahu.

Prosím Vás nechoďte na pešiu zónu ulice "Na Můstku". Táto ulica je vydláždená kameňmi vyrezanými z náhrobkov likvidovaného židovského cintorína v Pražskej švrti "Žižkov" a zo Sudiet. Je to jeden z mnohých zločinov komunistického zriadenia z doby medzi 1968-1989, ironicky zvané "normalizácia".

Dôkazy môžete nájsť na výstave zvané "Labyrintem normalizace". Táto výstava je otvorená od 6.4.17 do 28.1.18 v Pražskom židovskom múzeu.

Prosím Vás nešľapajte na náhrobné kamene židovského cintorína!!!

Link na výstavu:

<http://www.jewishmuseum.cz/program-a-vzdelavani/vystavy/1016/>

Možno kliknúť na mapu, aby sa zväčšila na celú obrazovku.

Prosím Vás prepošlite túto správu všetkým priateľom z celého sveta.

Zajímavosti. Víte,že....

Není Vám divné, že následujících představitelů zemí jsou bezdětní a podporují Islám v Evropě? Jedná se o :

Francie - Emmanuel Macron - bezdětný

Velká Británie - Theresa May - bezdětná

Škótsko - Nicola Sturgeon - bezdětná

Itálie - Paolo Gentiloni - bezdětný

Nemecko - Angela Merkel - bezdětná

Luxemburg - Xavier Bettel - bezdětný

Švédsko - Stefan Lofven - bezdětný

Holandsko - Mark Rutte - bezdětný

Evropská komise - Jean-Claude Juncker – bezdětný

E.Macron , žádá potrestání Polska pokud nepřijmou muslimské uprchlíky. (breitbart.com)

V Austrálii je více než 1000 čínských informantů – špiónů (Abc.net.su)

Podle dailymail.co.uk je v Austrálii 6600 „fake refugees“ z Iránu. Většina uprchlíků manipulovala systémem.

Portál Novinky uveřejnil rozhodnutí Evropského soudního dvora, na základě kterého není možné aby uprchlík žádal o vízum z humanitárních důvodů a odvolávat se na mezinárodní, anebo evropské práva.

Polská premiérka Beata Szydlová v pátek 19.5. prohlásila, že jejich země „nemůže přijímat uprchlíky“ a upozornila Brusel, že opustí Evropskou unii, pokud bude země nucena vzdát se své suverenity otevřením svých hranic pro hordy migrantů.

Toto píše vydavatel.

Loutkové odpoledne.

George Švehla 11/4/2017

Od kamarádky Lenky, naší zdejší loutkové královny, nám jednoho dne došla pozvánka na Prezentaci Českého a Slovenského Loutkářství v Austrálii, pořádané u příležitosti nedávného zápisu Českého a Slovenského Loutkářství do Reprezentativního seznamu nemateriálního kulturního dědictví lidstva UNESCO. Celá tato událost se odehrávala v Česko-Slovenském Country Clubu, v Sydneyjském předměstí Kemps Creek, v neděli 26/3/2017 v 15 hodin.

Celou tuto prezentaci měla na svědomí Lenka. Svým odborným výkladem v angličtině ji uvedl vážený pan Richard Bradshaw, loutkař a bývalý ředitel australské sekce Mezinárodní loutkářské organizace UNIMA. (Založená v roce 1929 v Praze. Sdružující cca 80 členských zemí.) Pohovořil o řadě divadelníků loutkářů, kteří zde působili a o jejich významu pro kulturní život Austrálie.

V pečlivě připravené expozici nám byly představeny:

1) Dochovaná originální scéna, dekorace a loutky divadla Sydney Magic Puppets vytvořené Františkem Popovským – kumštýřem a všestranným vynálezcem a slovenskou loutkářkou Milenou Vališovou (Amanda Wallis) v roce 1970.

2) Scénáře loutkových her divadla Paperbag Theatre Company Evy a Karla Řehořkových z Adelaide /sedmdesátá a osmdesátá léta/

3) Loutky a scénu Josefa Kábrta ze studia Jiřího Trnky 'Bratři v triku', tvůrce slavného česko-francouzského animovaného filmu 'Planete Sauvage' Divoká planeta (1973) /ze sbírky Lenky Muchové/

4) Dekorace a loutky ze sbírky Jana Červenky

5) Původní loutky a scéna českého historického tradičního rodinného divadélka matky Lenky, Ludmily Muchové, výtvarnice Národního divadla, a též loutky které osobně spáchala Lenka Muchová.

- a řada dalších loutkářských artefaktů.

Tuším, že zesnulí, Eva Řehořková a Frank Popovský, se na to vše hemžení každý ze svého obláčku spokojeně usmívali. V hale CCC se mlel chumel who is who ve zdejších loutkářství a divadelnictví.

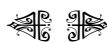
Dostavila se i česká generální konzulka paní Hana Flanderová a potom také loutkáři a divadelníci, jako: Dennis Murphy, <http://www.murphyspuppets.com.au/about.html>, Kay Yasugi, sekretářka UNIMA Australia <http://www.pupperoos.com/>, Ali Goss, loutkářka z New Yorku, která přijela do Austrálie aby se něco dozveděla o australských loutkářích, která pak řekla, že se paradoxně dozvěděla více o českých. Potom zde byla ještě přehrále australských loutkářů, včetně Jill a Judy Harris, bývalá ředitelka Kuringai Art centre (kde Lenka vyrábí loutky). Tato přijela až z Gosfordu i se svojí setrou, která u ní byla na návštěvě.

Lence s výstavou pomáhali: loutkař, student z Čech, Erik Janoušek a zdejší divadelník, scenárista a výrobce ručně dělaných plechových hraček, Jan Červenka, který svoje výrobky i vystavoval. Další divadelník tam byl pan Oliver Fiala s chotí Heather. Vše doplňovaly čtyři přehrále loutkářských laiků, převážně Čechů a Slováků. Jedna paní dovezla velkou igelitku plnou krásných maňásků, se kterými jsme se potom fotili.

Odpoledne se vydařilo, vše probíhalo v přátelském a srdečném duchu, díky vzorné Lenčině organizaci. Pavel Sádek nám promítl kouzelný patnáctiminutový loutkový film, „Vzpouza hraček“, který v roce 1946, krátce po druhé světové válce, spolu režíroval jeho táta, Dr. František Sádek, se světoznámou Hermínou Tyrlovou, zvanou „matkou české animace“. On režíroval hranou část, ona loutkovou.

<https://www.youtube.com/watch?v=jqFpnSTjgVU>

Celý tento příjemný a poučný happening pečlivě připravila a s přehledem jí vlastním uváděla Lenka Muchová.

Prosím, podívejte se na vynikající projev pana presidenta M. Zemana - Zabraňme superholokaustu

<https://www.youtube.com/watch?v=a993hwJKh-g>

ÚROVEN AUSTRALSKÝCH MEDIÍ?

REHULKA - Miranda NSW

Nezdá se Vám, že poslední dobou se naše media změnila v levný bulvár?

Mně ano!

Plno pokryteckých řečí starostí naší vlády o zdraví Australanů, nabídky různých zdravotních pojištění, která si mladí lidé těžko mohou dovolit, spoří-li zároveň na dům, nebo byt a důchodci zase na to nemají z podpory, nebo se tu říká (ale není) penze! Ukázky bouraček, roadrage, rvaček před PUBy a kluby, ale přitom noviny plná reklam na chlast různého druhu, protiřící si povídání o ubohých "uprchlících" - tedy asylum seekers a na druhé stránce zpráva o znásilněné (australské) dívce - podle zprávy neznámého, ale na obrázku jasně rozeznatelného negra ze Somálska, nebo Sudanu.

Dlouhá vyprávění, jak bylo objasněno zmizení dětí v roce 1970 u Fairy Meadow (to si pamatuji, četl jsem to ještě v Hostelu), ale k tomu patří řada více než tří set dětí různého stáří - zmizelých a nikdy nenalezených. OK, to je třeba uveřejňovat, varovat, případně pomoci policii, či záchranářům.

Několika stránkové oblbování o akci na Martin Place v Lindt Cafe, kde Man Monis držel rukojmí a přiblížil, vysoce postavení policisté (a policistka) která šla domů, rozhodli, že policejní snipers nesmí střílet, což potom stálo zbytečně

životy těch obětí . Ale větší část televizních zpráv (na všech chanellech) je věnována doslova "oslavě" šmejdu, pašeráků drog at už se jedná o Chappelle Corby, která si řádku let odseděla na Bali, nebo té čerstvé, chycené v Kolumbii.

Mnoho stránek místních novin i času v televizi je věnováno zlodějským politikům, kriminálkům, jejich kontakty s "bike gangy", hloupým, i když hezkým "umělcům a umělkyním" všeho druhu. Ano, vím, to co píše je jenom můj názor, snad ale proč, když se sebere parta homosexuálů a uspořádá party v parku u moře, píše se o tom dva dny, když se ale v Evropě pořádá Mistrovství Světa v Ledním Hockey, neštekne o tom ani pes!

Snad proto existují "etnické" noviny, které mohou napsat, jak tam padaly branky a fouly ale také by měly zveřejnit, že když se stará slavná Australská tenistka Margaret Court dovolí při interview odpovědět na přímou otázku, co si myslí o manželství stejného sexu - říci že to není podle Boží vůle (a já dodávám - ani podle přírody), ozve se kráva Martina Navrátilová, že by se měl zrušit název sportovní tenisové areny, která nese jméno Margaret Court! Takže ani slavní krajané nejsou všichni to pravé, ořechové!

A to jsou desítky, stovky bodů, řízených politickou korektností, pokryteckým sluníčkářstvím a čirou blbostí. Jsem opravdu zvědavý, jak se zachovají media zítra, 28.května 2017., kdy půjdeme pomoci místním obyvatelům Penrithu uspořádat protest proti stavbě muslimské školy, takové, kde se od útlého věku vymývají mozečky jejich dětí nikoliv vděčností a soužitím s Austrálií, ale požadavkem o ustavení Sharia Law, tedy přípravou na Jihad! Naše strana Party For Freedom -

(PFF) tam bude mluvit nejenom za občany Penrithu, ale za všechny Australany, kteří nechtějí podlehnout skrytému útoku Islamu!

Psáno jako soukromá úvaha místního reakcionáře 27. května 2017. Sven F.

Tento dotaz rozesílám emaily kam se dá.

Prosím zeptejte se i vy.

Why doesn't our government treat the ADANI project same, as how our government treat Australian farmers and other citizens?

Nothing free, high tax, high royalties, no free water, no 1 billion loans?

Is there something what we are forbidden to know?

Novomanžel se rýpe v jídle a ptá se: „Lásko, to jídlo je zase s plechovky?“

A jeho blond'atá manželka odpovídá:“ Ano, byl na ní takový krásný pejsánek a napsal Pro vašeho miláčka....“

Recept No.466

TOČ SE ZELÍM

Ingredience:

1/2 kg syrových brambor
1/2 kg vařených brambor ve slupce
3 vejce
2 dcl vlažného mléka
50 g droždí (kvásek)
20 dkg polohrubé mouky
3 stroužky česneku
40 dkg kysaného zelí
20 dkg uzeného špeku nebo slaniny
sůl,majoránka,pepř
10 dkg sádla

Syrové brambory nastroháme a vymačkáme vodu. Dáme do mísy,přidáme nastrohané vařené brambory,vejce,kvásek,mouku, mléko a koření. Vypracujeme těsto, které necháme kynout.

Do vykynutého těsta přidáme slaninu a zelí. Rozehřejeme sádlo,polovinou vytřeme pekáč,dáme těsto a pomazeme druhou polovinou sádla. Pečeme do křupava. Podáváme se zeleninou nebo omáčkou.

Ruský Otec všech bomb je čtyřikrát silnější než ‚matka‘ z USA. Po výbuchu se lidé udusí

Miroslav Tomko Lidovky

MOSKVA Spojené státy ve čtvrtek svrhly na východě Afgánistánu svou nejsilnější nejadernou leteckou bombu, přezdívanou Matka všech bomb, která usmrtila minimálně devadesát bojovníků Islámského státu. Na Rusko to však jen stěží udělalo dojem, vlastní totiž až čtyřikrát účinnější zbraň, přezdívanou ne příliš originálně Otec všech bomb.

Ruská termobarická bomba je silnější jak v síle, tak v účinnosti. Matka všech bomb disponuje silou jedenácti tun TNT, kdežto síla ruské bomby odpovídá ekvivalentu čtyřiceti čtyř tun TNT s použitím sedmi tun novějšího typu trhavin. I teplota v epicentru při výbuchu je podle webu Business Insider dvakrát vyšší. Náplň ruské bomby je přísně sřeženým tajemstvím.

Po americké akci v Afgánistánu se objevily spekulace, že by Rusko mohlo zareagovat na podobnou demonstraci síly právě použitím své nejsilnější nejaderné bomby. „Je možné, že Rusové Otce všech bomb mají jako odstrašující prostředek, ale svržení v Sýrii by mě nepřekvapilo. Bylo by to logické,“ řekl serveru Lidovky.cz vojenský expert Lukáš Visingr.

Zároveň dodává, že ani jedna ze zbraní není technologicky nijak zajímavá, ač připouští, že ruská je zajímavější. „Americká bomba se používá jako zemětřesná ruská jako bomba ‚dusící‘. Podle mě se jedná o bomby psychologické, nikoliv destruktivní,“ říká.

Rusové ho otestovali 11. září

Otec všech bomb (FOAB - Father of All Bombs), známý také pod zkratkou ATBIP (aviatická termobarická bomba se zvýšenou účinností), má za sebou jediný test. Dne 11. září 2007, v den šestého výročí teroristického útoku na newyorské Světové obchodní centrum, ruská vláda zbraň úspěšně vyzkoušela v terénu. Vypustila ji z bombardéru Tupolev Tu-160, severoatlantickou aliancí přezdívaného Blackjack. Explodovala několik metrů nad povrchem země po pádu s využitím padákového systému. Poloha oblastí, kde test proběhl, zůstala veřejnosti neznámá. Očítí svědci však povrch země po svržení bomby podle deníku Russia Today popsali jako povrch měsíce nebo vybombardované sídliště panelových domů, obklopených spálenou půdou.

Tehdejší zástupce náčelníka ruských ozbrojených sil Alexander Rukšin tvrdil, že efektivita Otce všech bomb je srovnatelná s jadernými zbraněmi. Oproti nukleárním zbraním však neničí životní prostředí. Její cenu však neprozradil. Americká Matka vyšla podle nových informací webu Business Insider na 170 tisíc amerických dolarů.

Připraví lidi o vzduch

FOAB váží 7,1 tuny, což je víc než o tři tuny méně než americká MOAB (Mother of All Bombs - Matka všech bomb). Řízení bomby pravděpodobně probíhá pomocí ruského satelitního navigačního systému GLONASS. Tlaková vlna FOAB podle experta Visingra srazí člověka na zem až ve vzdálenosti dvou tisíc metrů a k absolutní destrukci dojde zhruba v devadesáti metrech od výbuchu, u americké bomby jde o 120 metrů. Ruská bomba skrývá však ještě jiný ničivý potenciál, jedná se totiž o termobarickou nebo také vakuovou bombu zvýšené účinnosti, kdežto americká je klasickou větší leteckou bombou.

Termobarická bomba obsahuje schránku s chemikálií, kapalinou, která se rozpustí do vzduchu a vytvoří oblak o objemu i několika tisíc metrů krychlových, který se následně vznítí. Dojde tedy k plošné explozi. Tlakové vlny se rozptýlí směrem ven, ale po spálení kyslíku následuje zpětná tlaková vlna směřující do epicentra výbuchu. Ruská bomba má ještě jednu přednost, je uzpůsobena tak, aby se vešla do pumovnice bombardéru. Větší Matku všech bomb je zatím schopné přepravit jen nákladní letadlo.

Při ruské intervenci v osmdesátých letech v Afgánistánu menší termobarické bomby po svržení do jeskynních komplexů způsobovaly i smrt udušením. Z prostoru vysály veškerý kyslík a než se stačil vrátit zpět, lidé uvnitř se udusili.

Spojené státy termobarické bomby používaly během války ve Vietnamu. Bombám tehdy přezdívaly Sekačky sedmikrásek. Jejich pomocí vyklízely zalesněné plochy, aby tak umožnily přistání armádních vrtulníků. Podle Visingra USA další termobarickou bombu pravděpodobně nevlastní. Matku všech bomb odpálili pravděpodobně proto, že chtěli vyzkoušet její účinnost ve skutečném boji.

Dietní limonády bez cukru zvyšují riziko mrtvice a demence

Zdravotníci dlouhodobě varují před pravidelným každodenním pitím limonád. Slazené perlivé nápoje nemají v jídelníčku člověka být zastoupeny vůbec. Ale pokud člověk přeci jen limonádu typu Coca Cola, Pepsi Cola či Fanta pít musí, pak by měl sáhnout vždy po té s cukrem. I když je nadměrný příjem cukru škodlivý, neškodí tolik jako umělá sladila. Nápoje typu Coca Cola Zero totiž třikrát zvyšují riziko mrtvice a demence, když člověk vypije jedinou sklenici denně. A za vše podle vědců z Bostonu může aspartam.

Tohle sladilo, kterým někdo nahrazuje také cukr při slazení čaje a kávy, totiž decimuje cévy. Podle vědců z Bostonské univerzity jediná sklenice limonády s umělým sladidlem aspartamem vypitá každý den zvýší riziko mrtvice třikrát a stejně tak zvyšuje riziko demence vyvolané poškozením mozkových cév.

„Výzkumem 4,4 tisíce osob jsme zjistili, že dietní limonády s umělým sladidlem působí mnohem větší poškození cév než limonády s cukrem a zvyšují při pravidelné konzumaci riziko mrtvice a demence třikrát,“ tvrdí autoři z Bostonské univerzity.

Navíc vědci z Imperial College London prokázali, že dietní nápoje s umělými sladidly nejsou jako náhrada těch slazených cukrem nijak prospěšné při hubnutí a naopak riziko obezity ještě zvyšují.

Expertka připomněla, že konzumenti dietních limonád mívají celkově vyšší tělesnou váhu a trpí častěji zdravotními obtížemi zvyšujícími nebezpečí srdečních chorob, jako je vysoký krevní tlak, cukrovka a vysoká hladina cholesterolu.

Tato skutečnost naznačuje, že dietním limonádám dávají přednost lidé, kteří se snaží shodit váhu či zvládnout již existující zdravotní problémy. Vědci tato fakta vzali v úvahu, podle Gardenerové existují ale i další faktory, jež studie, zveřejněná v časopise Journal of General Internal Medicine, zahrnout nemohla.

"Nemyslím si, že by lidé měli na základě této studie měnit své návyky," konstatovala expertka, podle níž bude třeba další rozsáhlý a nákladný výzkum, který by spojil škodlivých účinků light nápojů na oběhovou soustavu potvrdil. CTK

Obyčejný ocet je velkou nadějí pro korálové útesy sužované trnitou hvězdicí

Hvězdici trnitou, která devastuje korálové útesy napříč Tichým a Indickým oceánem, lze zlikvidovat obyčejným kuchyňským octem. Podle agentury AFP na to přišli austrálští vědci, kteří v této metodě vidí naději pro odumírající korály Velkého bariérového útesu.

Hvězdice trnitá je druhou největší hvězdicí na světě – v rozpětí dosahuje 25 až 30 centimetrů. Živí se převážně korály. Hvězdice do jejich schránek vypustí své trávicí enzymy, tím se těla korálů rozpustí a hvězdice natrávený obsah nasaje do svého žaludku. Jeden jedinec může takto zkonzumovat pět až šest metrů čtverečních korálů za rok. Na místě pak zůstávají pouze mrtvé schránky korálů.

Hvězdice trnitá se v posledních letech v oblasti Velkého bariérového útesu přemnožila. Podle některých odborníků k tomu přispělo znečištění oceánů i lov jejich přirozených nepřátel.

Ocet chemii nahradí

K zabíjení hvězdic se doposud používaly drahé chemikálie. Testy expertů z australské Univerzity Jamese Cooka ale ukázaly, že stejnou službu dokáže splnit i běžný ocet, který je podle nich neškodný pro okolí a velmi levný.

Vedoucí studie Lisa Bostromová-Einarssonová uvedla, že hvězdice trnité, do nichž byl injektčně vpraven ocet, 48 hodin nato uhynuly. Vědci pokus prováděli na čtyřech místech útesu, která následně podrobili šestitýdennímu sledování. Žádné negativní dopady na ostatní živé organismy nezaznamenali.

Vědci nicméně upozornili, že metoda je poměrně pracná. Potápěči musí injektčně vstříknout ocet do každé hvězdice, aby ji usmrtili. Pořád se ale jedná o menší námahu, než když se mají hvězdice vytahovat z vody a pak teprve ničit, konstatovali.

V roce 2012 australské úřady publikovaly rozsáhlou studii týkající se Velkého bariérového útesu, podle níž se za uplynulých 27 let plocha, kterou korály pokrývají, zmenšila o více než 50 procent. Hlavní příčinou úbytku byly podle vědců ničivé bouře, které způsobily kolem 48 procent škod,

hned na druhém místě byly hvězdice, které prý mohou za zhruba 42 procent škod. Zbýlých deset procent má na svědomí oteplování moře v důsledku klimatických změn.

Velký bariérový průšvih

Velký bariérový útes má více než 2000 kilometrů na délku a dva až 150 kilometrů na šířku. Je domovem zhruba 400 druhů korálů, 240 druhů ptáků a 1500 druhů ryb. Útes, který je na seznamu UNESCO, je také hojně navštěvován turisty. Každoročně přispívá australskému hospodářství více než sedmi miliardami australských dolarů (129 milionů korun) a zajišťuje obživu asi 70 000 lidí, píše agentura AFP.

Podle vědkyně Bostromové-Einarssonové je nová metoda likvidace hvězdic dobrou zprávou, ale zcela vymýtit škůdce se tímto způsobem nepodaří. „Na Velkém bariérovém útesu jsou miliony hvězdic a každá samice vyprodukuje za jediné období rozmnožování kolem 65 milionů vajíček. Bylo by nutné vyvinout masivní úsilí, aby se je povedlo po jedné všechny pozabítet. Víme však, že jsme schopni tímto způsobem zachránit jednotlivé části útesu,“ řekla. CTK

Zubožení, znásilnění, umučení. Dozorkyně vylíčila hrůzy Kimových táborů smrti

Až šestnáct hodin denně musí otročit a pak se nazpaměť učit nařízení vůdce. Neustále jim i celé jejich rodině hrozí bití, znásilnění, smrt hladem, zimou, umučením. Jejich mrtvá těla strážci týden hromadí a pak hromadu zapálí. V pracovních táborech v Severní Koreji je vězněno odhadem 200 000 lidí. Bývalá dozorkyně nyní britskému Daily Mailu vylíčila, jaké hrůzy se v odehrávají.

Spousta z nich ani neví, jaký trestný čin spáchali, ať už oni sami, anebo někdo z jejich příbuzných. Dlouholeté tresty se udělují třeba za to, že z portrétu nejvyššího vůdce dostatečně důkladně neutrálí prach. Častěji je to ale za poslech cizího rozhlasu nebo za účast na náboženském obřadu. Společně s provinilcem putují do kárného tábora děti, rodiče, prarodiče.

Stejně jako z nacistických koncentračních táborů se jen málokomu podaří utéct. Když se to jednou povedlo dvěma bratrům, v sousední Číně je chytili a vrátili je nazpět. Okamžitě je popravili a s nimi celou jejich sedmičlennou rodinu. Následně byl pro výstrahu kolektivně potrestán celý tábor.

Jako zvířata

„Oba je přede všemi připravili o hlavu. Ostatní vězni pak po nich museli házet kameny,“ vylíčila Lim Hje-džin, první bývalá dozorkyně, která kdy podala svědectví.

V Táboře č. 12 blízko hranice s Čínou začala pracovat jako sedmnáctiletá a ke zmíněné popravě došlo o tři roky později. Lim uvedla, že jí událost otrásla tak, že potom nemohla několik dnů jíst, ačkoliv byla naučena nemít s vězni slitování, protože jsou to těžcí zločinci, nepřátelé státu.

„Nevnímají je jako lidi, ale jako pouhá zvířata,“ řekla Lim, která také byla svědkyní toho, jak dozorce, jemuž se během výslechu znelíbila jedna vězenkyně, ženu vysvlékl a pak ji zapálil. Mučení, znásilňování, bití, zavírání do podzemních kobek, kde člověk může sotva stát, to jsou v táboře denní výjevy.

Dozorkyně Lim prozřela ve chvíli, když ji samotnou přistihli při směně zboží s Číňany a uvěznili: „Teď vím, že tam byli normální lidé.“

Dozorci podle ní procházejí dvakrát týdně školením, kde jim hlavně připomínají, že nesmí mít slitování. „I kdyby dozorce přejel s autem přes dítě, nebude potrestán,“ řekla Lim, jíž se zakrátko naskytlá příležitost k útěku, který se povedl, takže dnes žije na Jihu. Pro útěk se rozhodla poté, co jí nařídili předvést se nahá před shromážděnými strážci.

S holýma rukama v jaderném tunelu

Děti a ženy většinou otročí v táboře, muže posílají těžit a kopat do lesa nebo do dolu. Podle Kim jich jednou stovky zahynuly při výbuchu plynu v podzemní šachtě. Strážci pak přístup zavalili a o víc se nestarali. Stovky lidí údajně také zemřely v jaderném komplexu pod horou Pamtap, kde hloubily nový tunel pro testování jaderné pumy a následně vysoce kontaminované prostory čistily.

Dozorci vězenkyně znásilňují. Když otěhotní, musí na potrat, anebo je rovnou usmrtí. A pokud už dojde k porodu, novorozeně je usmrceno, někdy pohřbeno zaživa.

Vězni pracují každý den. Budí je v pět hodin ráno a pracovní směna je dlouhá až 16 hodin. Po ní přichází na řadu politické školení, na němž musí všichni memorovat nejnovější nařízení vůdce. Kdo se je nenaučí celé zpaměti, může být za trest celou noc vzhůru, než půjde zase brzy ráno

do práce. Hladoví lidé ve svém zoufalství chytají hady a hmyz, aby se nasytili, protože dostávají jen skrovný příděl kukuřičné kaše a soli.

Ženy a muže vězňi odděleně. Výjimečně poslušni vězňi jsou ale odměněni tím, že jim přidělí partnera.

Satelitní snímky naznačují, že se pracovní tábory smrti za šest let vlády nynějšího vůdce Kim Čong-una ještě víc rozrostly. Režim jejich existenci popírá. CTK Novinky

Mám spoustu pacientek, mladých holek, co nosí plíny, mají tak potrháné anusy, že neudrží stolici.“

Z vyprávění sestřičky, která pracuje se znásilněnými v Mosulu, se vám zvedne kufr

Redakce laikit.cz dub 14, 2017

„Ze střechy nemocnice v Mosulu, pomocí satelitního internetu, mi už čtvrt roku píše tamní zdravotní sestra. Její svědectví o každodenním životě v centru Islámského státu nyní nabízím českým čtenářům,“ píše na vysvětlenou Markéta Kutilová, novinářka a humanitární pracovníce, která v magazínu Reportér publikuje tak děsivé věci, o kterých se člověku nechce snad ani přemýšlet...

„Ženy žijící na území Islámského státu mají zakázáno pracovat. Výjimkou jsou zdravotní sestry, které musí léčit zraněné bojovníky. Je mezi nimi i pětadvacet žen, které po práci v nemocnici spěchají na utajené kliniky, kde pomáhají znásilněným ženám a dětem. Pokud by je odhalili, čeká je smrt. I proto chodí ozbrojené,“ uvádí na začátku článku Markéta Kutilová. A pak už následují hororové story její kamarádky z Mosulu.

„Mám spoustu pacientek, mladých holek, které nosí plíny. Mají tak potrháné anusy, že nejsou schopny udržet stolici,“ píše zdravotní sestra Mary. Pracuje v Mosulu, druhém největším iráckém městě, které je od loňského roku pod kontrolou Islámského státu. Ona a její kolegyně jsou jediné v celém městě, kdo obětem sexuálního násilí pomáhá. „Máme zde pět klinik. Týdně přijímáme přes dvě stě padesát žen a dívek. Kromě toho, že mají potrháné vagíny a ritní otvory, je většina z nich traumatizována, což bývá ještě větší problém než jejich fyzická poranění.“ Jejich práce je ilegální, musejí kliniky neustále přesouvat. „Kdyby nás odhalili, jsme za pár hodin mrtvé,“ říká Mary, která se jmenuje jinak, její skutečné jméno nelze zveřejnit.

Islámský stát nedávno uzákonil sňatky s dívkami od devíti let. „Bojovníci Islámského státu jsou posedlí sexem, mají povoleny i dočasné sňatky. Navíc jsou zvrhlí a praktikují ta nejhorší zvěrstva, jaká si normální člověk ani nedokáže představit,“ popisuje Mary a pokračuje líčením, při němž tuhe krev v žilách: „Měli jsme tu patnáctiletou Jezidku, kterou análně znásilnili. Pak ji tam zavedli zbraň a vystřelili. Měla potrháná střeva, ale přežila. Podařilo se nám ji dostat do Erbilu (hlavní město iráckého Kurdistánu, pozn. red.) a odtud do Evropy na léčení.“ „Vím, že tady zemřu, ale živou mě nedostanou. Pod níkábem nosím za punčochami dvě pistole. V syrských horách jsem prošla tréninkem, učila mě kurdská bojovnice. A po nocích cvičím, jak co nejrychleji tasit. Jsem už dost rychlá a přesná. Až půjde do tuhého, postřelím jich co nejvíce a pak zastřelím sama sebe,“ píše do Evropy tahle výjimečně statečná žena. A člověk si jen klade otázku, jak dlouho ještě budou světoví vůdci taková zvěrstva trpět?

Kde je Jemen, proč se tam válčí a proč nás to má zajímat

Barbora Sedlářová iDNes

Jemenská města bombardují letouny arabské koalice a na hranicích se už šikuje saúdskoarabská armáda. Proč se v nejchudší arabské zemi válčí? A jaké to může mít důsledky pro svět? Server iDNES.cz přináší odpovědi na základní otázky kolem jemenského konfliktu.

Kdy začal chaos v Jemenu?

Možná lepší otázka by zněla, jestli na jihu Arabského poloostrova byl vůbec někdy klid. Na území dnešního Jemenu existovaly ještě před pětadvaceti lety dva státy - na jihu Lidově demokratická republika Jemen a na severu Jemenská arabská republika. Obě země se opakovaně dostávaly do konfliktu kvůli vzájemným hranicím, v květnu 1990 se ale spojily a vznikl současný Jemen.

Ne všichni Jemenci sjednocení přivítali s nadšením. Obzvláště obyvatelé jihu, kde se nachází většina surovinových zásob této nejchudší arabské země. Zisky se ale od sjednocení přerozdělují v hlavním městě Sanaa, z čeho profitují především kmeny napojené na centrální vládu.

Spory vyústily v roce 1994 v občanskou válku a jih dokonce v květnu téhož roku proklamoval nezávislost, ale

mezinárodní společenství ji neuznalo. Prezident Alí Abdalláh Sálihi, který byl od roku 1978 prezidentem Severního Jemenu a pak se postavil do čela sjednocené země, vyhlásil výjimečný stav a povstalec potlačil.

Na pokraj další občanské války se Jemen dostal v roce 2011 v průběhu arabského jara. Jemenci v ulicích ukázali svoji nespokojenost s nezaměstnaností, ekonomickými problémy, korupcí a žádali rezignaci Sáliha, který hodlal zavést dědičnost prezidentského úřadu.

Sálihi rezignaci více než půl roku odmítal, rezignoval až v listopadu 2011, kdy mu parlament přes protesty veřejnosti slíbil beztrestnost. Do čela země se posunul dosavadní viceprezident Abdar Rabbú Mansúr Hádí (více zde).

Současný chaos v zemi vypukl v září loňského roku, kdy Sanaa obsadili šíitští povstaleci ze severu země (tzv. Hútíovci). Hádí na jejich nátlak odvolal vládu, povstalcům to však nestačilo a počátkem tohoto roku zaútočili na vládní budovy (více zde).

Hádí prchl do jihojemenského Adenu, po vypuknutí bojů v Adenu prezident i vládní představitelé našli azyl v Rijádu (více zde). Minulý týden začala na šíitské povstalece útočit letadla arabské koalice vedené Saúdskou Arábií.

Kdo je kdo v konfliktu?

Hútíovci (Houthové) své jméno odvozují od Husajna Badra ad-Dína al-Hútíi. Ten vedl jejich povstání v roce 2004, kdy chtěl získat autonomii pro provincii Saada. Jemenská armáda al-Hútího zabil a jeho rodina pak vedla dalších pět povstání, než v roce 2010 podepsala s vládou příměří. Při bojích v Saadě své domovy opustily stovky tisíc lidí.

Hútíovci, jejichž organizace je někdy označována jako Ansár Alláh (Přívrženci Boha), jsou vyznavači větve šíitského islámu, takzvané zajdží. V Jemenu zajdžijovci tvoří až třetinu obyvatel. Severnímu Jemenu vládli až do roku 1962.

V současné době je podporují vojáci věrní bývalému prezidentovi Sálihovi. Je však nepravděpodobné, že by se spolu tyto dvě skupiny dokázaly v době míru domluvit.

Na druhé straně stojí vojáci oddaní prezidentovi Hádímu, jehož věrní pocházejí především z Adenu a okolí.

Nesmíme zapomínat, že jemenská společnost je silně kmenová. Mezi oběma nepřátelými stranami proto stojí celá řada kmenů, které v minulosti někdy vládu podporovaly, ale jindy zase ne. Ani v době relativní stability se nedalo říci, že centrální vláda v Saná ovládá celou zemi.

Proč se svět obává chaosu v Jemenu?

Země ovládané chaosem se stávají živnou půdou terorismu. Stačí si vzpomenout na Somálsko či občanskou válkou zmítanou Sýrii. V Jemenu navíc působí organizace al-Káida na Arabském poloostrově (AQAP), kterou mnozí odborníci považují za nejnebezpečnější odnož teroristické sítě. Právě tyto islamisté se v lednu přihlásili k útoku na francouzský satirický časopis Charlie Hebdo (více o AQAP zde).

Pokud v Jemenu naplno propukne občanská válka, může to ohrozit celosvětový trh s ropou. Jemen se nachází u průlivu Báb-al-Mandab, kterým proplouvají lodě do Rudého moře a dále do Suezkého průplavu. Denně se tudy přepraví necelé čtyři miliony barelů ropy. Ohrožena by tak celkově mohla být doprava v Suez, kterým denně propluje padesát lodí (o významu Suezského průplavu se dočtete zde).

Kdo podporuje uprchlého prezidenta a kdo Hútíovce?

Angažmá jednotlivých muslimských zemí v jemenském konfliktu se do jisté míry odvíjí od starého islámského schizmatu. Na straně uprchlého prezidenta Hádího stojí sunnitské státy, na straně Hútíovců šíitský režim v Íránu.

Saúdský velvyslanec v USA Ádil al-Džubajr oznámil, že do vzdušné operace proti Hútíovcům se zapojilo deset států, odmítl je však specifikovat. K akci se oficiálně hlásí Egypt, podle stanice al-Arabíja jsou v koalici zastoupeny Maroko, Jordánsko, Súdán, Kuvajt, Katar, Bahrajn a Spojené arabské emiráty.

Desátý člen koalice zůstává otázkou, spekuluje se však o Pákistánu. Na tiskové konferenci spojenecké koalice se objevila i pákistánská vlajka, ozbrojené síly Islámábádu se však do akce oficiálně nezapojily. Pákistán je dlouhodobý spojenec saúdské monarchie a je tedy pravděpodobné, že akci podpoří. Spekuluje se i o turecké technické podpoře.

Západní státy se do akce nezapojily, Washington však akci arabské koalice poskytuje logistickou a zpravodajskou podporu. Američané jemenskou vládu dlouhodobě podporovali v boji proti AQAP a v zemi měli základnu bezpilotních letadel, kterými podnikali údery na pozice teroristů. Po eskalaci násilí USA nejprve uzavřely své velvyslanectví v Sanaa (více zde), později stáhly i své elitní vojáky (více zde).

Šíitským povstalcům klíčovou podporu poskytuje Írán. Podporuje je nejen finančně, Hútíovci podle agentury Reuters získali výcvik a zbraně právě od íránské armády.

V Jemenu údajně působí i íránští vojenští poradci. Teherán odmítá, že by do Jemenu vysílal zbraně či finance, o íránském zapojení v konfliktu jsou však přesvědčeny i západní státy a Saúdská Arábie.

Jaké jsou možné scénáře?

Saúdská armáda se pravděpodobně připravuje na pozemní ofenzivu, v současné chvíli stojí na hranicích s Jemenem. Mluvčí armády uvedl, že pozemní ofenziva přijde, až nálety Hútíovce dostatečně oslabí. Analytici se obávají, že saúdskoarabská invaze by mohla Írán vyprovokovat k přímému vojenskému angažmá. Pak by jemenská válka mohla přerůst do konfliktu ohromných rozměrů.

Klíčovou je otázka, zda vojáci bývalého prezidenta Sáliha budou Hútíovce nadále podporovat. V opačném případě budou podle zasvěcených zdrojů šíitští povstaleci rychle poraženi. Lze se však domnívat, že Hútíovci by se v budoucnu se Sálihem jen neradi dělili o moc.

Soudružnost Jemenu se zdá být ohrožena, ale to už byla i v minulosti. Podle týdeníku The Economist je možné, že se obě strany konfliktu v budoucnu dokážou dohodnout, nicméně předtím bude prolito mnoho krve. Jen za poslední týden v Jemenu zemřelo přes pět set lidí.

Islamisté se klepou strachy! Rusko zvažuje použití SPECNAZ

Islamisté mají opravdu důvod se bát. Rusko zvažuje poslat do Sýrie Specnaz, obávané zabijáky, kteří dostávají tu nejlepší dostupnou výzbroj a mají za sebou tak tvrdý výcvik, že ho někteří nepřezijí. Útočí bez označení, někdy dokonce v civilu.

Jestli se něčeho teroristé Islámského státu opravdu obávají, pak toho, že Rusko nasadí speciálně vycvičené zabijáky ze Specnaz. Jednotky nemají žádné značení, někdy dokonce nosí civilní oblečení. Ačkoli vypadají na první pohled "normálně", nenechte se zmást. Jejich výcvik je vražedný.

Do elitních jednotek se také nedostane jen tak někdo. Pokud se chcete stát bojovníkem Specnaz, musíte mít skvělou fyzickou kondici, čeká vás totiž nejtěžší armádní výcvik světa. Vojáci postupují tak, jako by opravdu byli ve válce. Někteří se konce neskutečně náročného výcviku ani nedožijí.

Na ty, co obstojí, potom čeká odměna v podobě nejlepší dostupné výzbroje. Jednotky používají například modernizovaný kalašnikov – střely jsou menší a rychlejší, takže při zásahu způsobí větší poranění. Další vychytávka je určená sniperům. Tlumená puška Vintores zabije na 400 metrů vojáka v neprůstřelné vestě.

Vojáci ale nejsou na výzbroji plně závislí. Všichni byli vycvičení tak, aby dokázali zabít člověka holýma rukama. Jednotky se osvědčily na Ukrajině, nyní je proto Rusko zvažuje nasadit i do Sýrie. TV Nova

Přijdou dva týdny tmy: Jak na děsivou zprávu reaguje NASA?

Internetem kolují zprávy, že NASA potvrdila Bílému domu děsivé proroctví. Podle toho má v listopadu na zeměkouli nastat úplná tma. Národní úřad pro letectvo a vesmír konečně promluvil. Máme se bát?

Zpráva, která koluje internetem, má opravdu děsivý podtón. Podle ní má 15. listopadu nastat naprosté zatmění. O zázračném úkazu, kdy se země naprosto zahálí do tmy, se přitom mluvilo v historii naší planety pouze jednou - a to v souvislosti s ukřížováním Ježíše Krista.

Tato tma má být ale na rozdíl od té biblické **způsobená planetárním jevem, který bude provázet solární bouře a výrazně oslabené záření Slunce**. O dokumentu, který vše dokazuje, informovala stránka Newswatch33.com. Zpráva rozpoutala vlnu paniky, které NASA nejprve vůbec nechtěla čelit, nakonec ale stejně neměla na výběr. Nátlak lidí byl neuvěřitelný.

Zpráva je o to zajímavější, že jí měl Bílému domu tajně předat sám ředitel vesmírného úřadu. Ten ale všechno popírá. "NASA v žádném případě nevydala žádné prohlášení o sedmi nebo čtrnáctidenním období tmy v listopadu v důsledku solární bouře. Všechna tato tvrzení jsou nepravdivá," cituje NASA deník express.co.uk.

Podle původní zprávy mělo zatmění způsobit uvolnění vodíku na jedné z planet Sluneční soustavy. Světlo z Venuše zahřeje plyn na Jupiteru, což povede k uvolnění vodíku do vesmíru a před třetí hodinou ranní se 15. listopadu 2015 dostane až ke Slunci. Na slunečním povrchu nastane obrovský výbuch, čímž se zvýší teplota Slunce o téměř devět tisíc stupňů. V důsledku výbuchu tepla z jádra se utlumí solární aktivita na dva týdny. TV NOVA.cz

VYUŽIJTE VÝHODY DOMLUVIT SE VLASTNÍM JAZYKEM

DIRECTORY pro předplatitele, min. 6linek, \$60 ročně
Jídlo a Restaurace

Wisteria Place cafe,
156 Megalong Street, Leura
Te., 0421 335 835
Otevřeno: **ve čtvrtek v pátek a v sobotu**
od 17.00 do 21.00

Restaurace "Boutique B Brasserie"
Česká jídla a České točené pivo
Otevřeno Středa - Neděle od 18.00 do 22.00
234 Princes Highway, Sylvania
Parkování zdarma před i za restauraci
Rezervace na 02 9544 9002
Web www.bbb.restaurace
Email bookings@bbb.restaurant

Jenom pro informaci, kde se vaří česká a slovenská jídla, škoda, že u nás neinzertují.
Sydney

Blue Danube v Country Clubu, Kemps Creek (Pa-Ne)
Bazaar v St. Leonards, obědy, každý den
Tommy's beer cafe v Glebe Points Rd., Glebe
Bohemian Restaurant v Narralen (jen občas)
Melbourne
Sokol
Gold Coast
Prague (nevím kde je)
Brisbane
Československý klub (jen v pátek, občas i v neděli)

DENTIST

Dr. Goran Pečanats.
100 Redfern St., Redfern (02)9698 1273
check-up +2 x-rays+ cleaning \$150.00
full porcelain crown \$1100
We accept vouchers from dental hospital
09/11/16

Služby pro studenty

Australiaonline
Education, Immigration & Travel
Consultancy

Od roku 1993 nabízíme služby spojené s vyřízením studentského vísa a vyberem spravne školy. V Sydney provozujeme největší česko-slovenské studentské centrum. Jste turisté či studenti a máte zájem o prodloužení pobytu v Austrálii? Naši studenti mají zdarma k dispozici vizové konzultace, design studia a zadosť o studentská vísa, wifi, multimediální počítače, kopírování, tisknutí atd. Zklamal Vás přístup jiných agentur? Chcete si být jisti s prodloužením Vašeho studentského vísa?

Nemůžete najít školu, která Vám vyhovuje?
Chcete zdarma využívat našich služeb?

Nabízíme nejširší výběr jazykových, odborných škol a universit po celé Austrálii a to za bezkonkurenční ceny!

Nabízíme reálnou pomoc s nalezením práce a ubytováním. Jako jediná česko-slovenská agentura v Sydney nabízíme LEGALNI imigrační poradenství. Číslo imigrační licence: 0208424 Česky mluvící, 0741913 Slovensky hovoriaci, 1277981 Polsky mluvící Kontakt: Marek, Peter nebo Michal, sydney@australiaonline.eu

Australiaonline
TRAVEL

AUSTRALIA ON LINE TRAVEL

Nabízí bezkonkurenčně nejlevnější cestovní produkty po Australii, Novem Zeelandu, Asijskopacifické oblasti (Fiji ...), ale také letenky do všech destinací světa včetně Česka a Slovenské republiky. Travel agency licence: 2TA07248, Kontakt: Stanka nebo Lenka, travel@australiaonline.eu
Navštivte naši kancelář **AustraliaOnline / Australiaonline Travel**
Suite 301, 39 Liverpool Street, NSW 2000
Contact:

Education section: 02 - 9003 0455
Immigration section: 02 - 9003 0466
Travel section: 02 - 9003 0456

www.australiaonline.eu
www.facebook.com/AustraliaOnlineAustralia
01/11/16

information planet

Study. Work. Travel.

Information Planet je již na trhu 22 let. Máme 7000 studentů ročně, 200 zaměstnanců, 48 kancelář v Evropě, Jižní Americe, Austrálii i Kanadě.

Nabízíme: Zdarma k dispozici naše studentská centra v Austrálii kde jsou Česky a Slovensky mluvící zaměstnanci

Komplexní služby: Pomoc s prací, Imigrační služby přes registrované imigrační agenty, Vlastní ubytování za zvýhodněné ceny Cestovní kanceláře, Akce a školení a ostatní služby Mame 5 kancelář v Austrálii : www.informationplanet.com.au

Sydney Centrum: Level 5/285 Clarence st, Sydney 2000 kontakt: +61 2 9283 6161

Sydney Manly: 41A The Corso, Manly 2095 , kontakt: +61 2 9977 0499

Melbourne: Suite 102, 365 Little Collins Street ,Melbourne, 3000, + 61 3 9939 9400

Brisbane: Level 2, 226 Albert Street , 4000 Brisbane, kontakt : +61 7 3003 1134

Perth: Level 4, 23 Barrack Street, Perth - Perth, 6000, kontakt: +61 8 9221 8022

Naše kanceláře v Evropě :
Praga a Brno - www.informationplanet.cz , email: info@informationplanet.cz ,kontakt +420 222 524 035
Bratislava , Presov a Košice www.informationplanet.sk
email: info@informationplanet.sk , tel. +421 911383138
25/11/16

Školy

Czech and Slovak School of Sydney
Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo P.O. Box 150; Randwick, NSW 2031
<http://www.czechandslovaksschoolofsydney.org.au>
Principal: Kateřina Lrabalestier, : 0417 683 400
Česká škola v Perthu
Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands, (08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne puvodní
v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
Principál: **Vlasta Šustková**, Tel: 03 9551 0279 ; 0408 088 167

Česká škola v Melbourne nová
V Sokole vedení: **Zuzana Vasitch** Tel. 03 90172216
Slovenská dětská beseda/Slovak Little School of Melbourne, 2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 - info slovaklittleschool@gmail.com
Marta Kapustová/0437699690 or Nora Kovarcikova/ 03 98504517.

ČESKÉ A SLOVENSKÉ ORGANIZACE.

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

vydává dvouměsíčník věstník **Beseda**.
Československý klub v Queenslandu, 25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489
✉ ccq@cslklubqld.org.au

President Mr. Frank Carroll; Jednatel Mrs. Stana Bilková
Naše stránka: cslklubqld.org.au
Měsíčník "Krajanský List" Redakce Staňa Bilková
Asociace Čechů v Austrálii

28 Church Street, Fortitude Valley QLD P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
Fax.07 3290 4379 vydává " Na Slovičko.

Československý klub v SA, P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život**.

Czechoslovak Country Club, 320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171, tel. 02 9606 8703

Czech and Slovak Association in Tasmania, 144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008 ph. 6228 0707

Česka a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii 6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016
President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969
e-mail: czechslovakwa@hotmail.com
casopis "KLOKAN" vychazi 12 x do roka.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086
tel.: 02 9452 5617 vydává „Věstník“
Sokol Melbourne,

497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051
tel.: není, email: sokol@aapp.net.au
pres.: Věra Zlatá Tel.: 0411 143 980
vydává měsíčník Kvart

Český a Slovenský klub na N. Zélandě, P.O.Box 27 332., Wellington
tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,

měsíčník **Střípky Čriecky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
Lockes Way, Belgrave South 3160,
Czech Pensioners Association Inc.
ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney, 30 Vaughan, P.O.Box 142,
Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153
vydává dvoumesiačník „ **Slovenský štít**“

Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor + Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031
ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“, 105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020
ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)

Združenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii
PO Box 263 Kew Vic 3101,
vydává štvrtročne **Slovenské zvesti**.

Združenie Slovenskov v Queenslande
463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505
tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au

Slovenské združenie v Západnej Austrálii
17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA
tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858
e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Generální Konzulát České republiky, p. Hana Flanderová, ing., generální konzulka, 169 Military Road, Dover Heights , 2030
phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635
telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu naseho generalního konzulatu je **0402 312 806** nebo **0401 547 584** (pouze náhradní číslo).
Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Honorár. konzulát Slovenskej republiky v Brisbane
honorárny konzul: Michal Horváth
adresa: Level 12, 239 George Street, Brisbane, Queensland 4000, Austrália
tel.:7-3221 7000 email: horvath@starmist.com.au

Honorár.konzulát Slovenskej republiky v Melbourne
honorárna konzulka p. Eugénia Mocnay
adresa: 25b Latham Street Bentley East, Victoria 3165, Austrália
tel.: 3-9570 2837; fax: 0061-3-9570 2837
mobil: 0421 635052;email:eugenia.mocnay@gmail.com

Honorárny konzulát Slovenskej republiky v Sydney
honorárny konzul: Milan Neklapil
adresa: Lakes Business Park, Unit G1, 2B Lord Street, Botany, NSW 2019
tel.: 0061-2-833 511 22; fax: 0061-2-833 511 21
email: consul@hcsr-sydney.org

Honor. konzulát Slovenskej republiky na N.Zélande
honorárny konzul: Peter T. Kiely
adresa: Level 11, PriceWaterhouseCoopers Centre, 188 Quay Street, Auckland
tel.: 0011 64 9/ 366 5110-1; fax:0015 64 9/ 303 0338
email: kiely@kfc.co.nz

České velvyslanectví v Canbeře
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006
Pohotovostní číslo. **0418 262 289**

Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755
Mimo úradných hodín v naliehavých prípadoch funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).
<http://www.mzv.sk/canberra>

Česká obchodní komora v J. Austrálii.
Czech Chamber of Commerce Australia Inc.
Komora v současné době nevykonává žádnou činnost.
Cz.-Australian Chamber of Commerce
Michal Kozar, President adresa: PO Box 179
Baulkham Hills, NSW 1755, Sydney, Australia
Tel.: (+61) 0421 812 547

MAZUR - CARGO SERVICES P/L
www.mazurcargo.com.au
vaše zavazadla lodí do Evropy .
Cena: AUS\$ 5.80 za kilo, od 10 do 31kg

MELBOURNE: Sunshine: (03) 9363 5132 Rowville: (03)97023142 , Geelong: (03) 5277 0458
SYDNEY: (02) 9773 3969
ADELAIDE : (08) 8370 4759 (08) 8258 13331

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:
Apostille Australia Certificate Service
Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street
Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
Cena se pohybuje kolem 200\$
New South Wales Passport Office
Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000
Cena se pohybuje kolem 60\$

NAATI akreditovaná prekladateľka/tlmočnica z a do Slovensciny.
Preklady s pečiatkou, akceptovane na kazdom urade.
Legalny business zalozeny v Austrálii. Dobre ceny.
Kontakt: denisa.rinak@gmail.com
Tel.: +61 459 470 424
05/03/2017

OZ HOME MIGRATION (www.ozhome.info)
Česky mluvící registrovaný migrační agent specializující se na **zaměstnavatelem** **sponsorovana visa (457/186)**, **partner visa (820/801)**, **pomoci absolventum s temporary graduate visa (485) a skilled visa (189/190/489)**
Poskytují asistenci s podáním odvolání k Administrative Appeals Tribunal (visa refusal, visa cancellation). Nejsm studentská agentura, poskytují nezávislé migrační poradenství.
Ales Welter MARN1464306, MIA 10623, MA20156590. Ph:0403416670.
Email: info@ozhome.info

Southern Cross Veterinary Clinic

Dr Sam Kováč, BVSc, CMAVA, MRCVS
60 Princes Hwy, St.Peters NSW 2044

Phone: 02 9516 0234
Email:

reception@southerncrossvet.com.au
www.southerncrossvet.com.au
[facebook.com/southerncrossvetclinic](https://www.facebook.com/southerncrossvetclinic)

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$80 přímo do banky ANZ,

na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :
BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam vaše členské (na obálce před jménem) nebo telefonní číslo.

Šéfe, omlouvám se, ale dnes do práce nemohu přijít, rozbilo se mi auto.

A co takhle přijet autobusem?
Nemám autobus....

Děkujeme za Pomoc Novinám:

Stanislav Hanzal - \$20.00

Josef Gala - \$20.00

Mirek Tůma - \$20.00

ADRUB - \$70.00

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: V Perthu,

Sydney ve slovenském kostele (viz níže) a ceske mse svate budou slouzeny v kostele Holy Innocents Parish 1a Webb St. Croydon NSW 2132, tel 9747-4291

Každou druhou nedeli o 11,30 hod. **Česká Mše Svátá**

Každú štvrtú nedeľu o 11,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**

Každý prvý piatok o 19,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**

Ďakujem o. Peter Krigovsky Adm.

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

Každou třetí neděli v měsíci je mše svatá v 11, ráno.

(mimo září kdy jr svatováclavská pouť)

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod

v A'Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in Canberra and Region,

Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

www.beseda.org.au.

otvorenú prvú a tretú sobotu v mesiaci od 14.30 do 17.00

(2.30pm-5pm)

NSW

Český a Slovenský Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek

PO Box 330 Kemps Creek 2178;

www.cscountryclub-sydney.com.au, cscclubsydney@gmail.com,

otvírací hodiny: Pátek od 18 hod., Sobota od 17 hod.,

Nedele od 12hod.

Tradicni Ceska a Slovenska jidla v restauraci „Blue Danube“.

Velký vyber Ceskoslovenskych (lihovin) alkoholickych napoju.

Rezervace jidel v restauraci 02 9606 0904, 0402 398 168 nebo

na Facebook:

4.6.17/nedela; 11-5pm Medzinarodny Den Deti
hry a maskarny ples

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

www.skcsydney.com

Slovenská Svätá Omša Každú nedelu ráno o 10:15 hod.

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452

5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarla Krejčík

9807 4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a

knihovna Petr Čermák 9981 4765.. Pátek 20 až 21 hod. půjčování

českých a slovenských knih a videofilmů

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu

každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem

ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čs.

klubu: http://www.csclubsa.com

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156;

Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@cslklubqld.org.au

www.cslklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace:

Stana Bílkova Tel: (07) 3271 1646

Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých

16 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinator (07)5530 6813

TASMANIE

Zdruzenie Cechov a Slovakov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: nemaji President **Věra Zlatá**

Každé druhé poslední úterý od 13.00 hod Lunch, vaří

Eda a Věra Zlatých

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.

(Zuzana Vasich)

Každé čtvrték -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program

On air: Digitální vysílání DAB+ SBS3, čtvrték 17-18h

On demand: Internet, smartphone SBS Radio App,

podcast

Digitální terestriální vysílání v těchto městech:

Sydney, Canberra, Melbourne, Adelaide, Perth, Brisbane,

Darwin

Poslouchat lze i na digitální TV

W: www.sbs.com.au/czech

F: facebook.com/SBSczech

T: twitter.com/SBSczech

E: czech.program@sbs.com.au

T: 02 9430 2723 (Filip Koubek)

A: 14 Herbert Street, Artarmon NSW 2064

M: Locked Bag 028, Crows Nest NSW 1585

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedeľu v Sydney od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České

vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 -

11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie

každy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia

Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287

4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 29.května Léta Páně 2017.

Proč Heydrich nestřílel?

Omlouváme se. Vypadlo z minulého čísla na straně 14

Vytušil, že jde o konspiraci a že se Knotek vrátil. Slíbil,

že ještě téhož dne navečer se s volajícími sejde. Oba

spolubojovníci se skutečně u Prašné brány sešli. Ale již

pod kontrolou StB, kterou Svoboda o schůzce informoval.

Jejich procházka skončila na lavičce na nábřeží u

Právnické fakulty, kde skončil zakrátko i život Václava

Knotka, který po zatčení státní bezpečností rozkouzl

ampuli s cyankáli. Ale ani nová kariéra udavače netrvala

dlouho. Jako západák byl Svoboda z ministerstva

vyhozen a do své smrti v r. 1982 žil pod kontrolou StB.

Právě na tomto příběhu je zřejmé, jak blízko k sobě měla

někdy statečnost a zrada. A také odvaha, která někdy byla,

jindy zase chyběla. Ale kdo může soudit.? My jsme ve

stínu šibenice nežili!

České a slovenské filmy na SYDNEY FILM FESTIVAL 7 – 18 června

Učitelka

Slovenský film o učitelce v době komunistické vlády, černá komedie
Pá.9.6 v 20.30 v Dendy Opera Quays
Pá. 16.6. v 16.30 v State Theatre
So. 17.6. v 15.45 v Hayden Cremorne Orpheum

Bába z ledu

Český film o babičce vdově objevující nové radosti ze života, romance
Čt. 8.6 v 18.15 v Hayden Cremorne Orpheum
Pá. 16.6 v 14.25 v State Theratre

Polský Film **POKOT** je v Česko, Slovensko, Německo, Švédsko polské koпродукci

Lovec se stává kořistí v polském lese.

Čt. 8.6 v 11.40 v State Theatre
Po. 12.6 v 16.00 v Hayden Cremorne Orpheum

Kupte si lístky předem , může být vyprodáno.

Zdenek Havlíček

4. září 1927 – 17 května -2017

Lived in Prague his first 20 years. Uprooted by war - like so many others. Lived almost 70 years in Australia. An independent serious thinker and a joker, whose favourite book was 'The Good Soldier Schweik'. He was the life of every party, his wide smile and generous nature filled every room with warmth and light. His wife, Irma, children, Eva and Irma, grandchildren, Leigh, Michael and Melissa, were the joys and great care of his life. His family and friends miss him with an ache in their hearts. He is irreplaceable.

Oznamujeme, že 15 května 2017 odešel do země bez návratu po dlouhé nemoci, náš dlouholetý čtenář Novin
Pan Pepa Šanda.
R.I.P.

Vězeňský jídelníček: Jak předejít smrti hladem a jak chutná octová polévka

PhDr. Ondřej Hladík, Kabinet dokumentace a historie VS ČR iDnes

Když se dostal delikvent do „kabátu“, šlo mu o život. Stejně tak smrt hladem, například kvůli dluhu, nebyla v historii vězeňství ničím výjimečným. Projděte si s námi vězeňské jídelníčky. „Ochutnáte“ zápražkovou polévku a dozvíte se, proč všichni vězni znali Maggi koření.

„Urozený muž sám po městě žebrať nechtěl a do vězení daru nedostal. Neměl již nic nežli své housle. Ale kdykoliv poté zahrál, kdykoli plátěnou mošnu z vězení spustil, pokaždé mu ji plnili ti, kdož dole poslouchali, penězi, dary, aby neměl hlad a nouzi. Také nejedná milosrdná měšťanka, nejeden soused mu polepšili: podušku pod hlavu mu poslali, ložní šaty a jídlo i nejednu konvici pití.“

Úryvek z pověsti o Daliborovi z Kozojed je pravděpodobně nejznámější literárně zpracovaný popis vězeňského stravování. Na místě je ale otázka, jestli si Alois Jirásek vylíčené události vymyslel nebo zdali bylo něco podobného v minulosti možné. Ačkoliv se toto tvrzení může zdát nepravděpodobné, následující řádky ukáží, že úvodní citace přináší souhrn v raném novověku rozšířených strategií, jak mohl tehdejší vězeň předejít smrti hladem. Tím však náš exkurz nekončí, ukážeme si i cestu vedoucí od hladovění v městských šatlavách až k pravidelnému stravování v trestních ústavech Rakouska-Uherska, na něž roku 1918 navázala nově vzniklá samostatná republika.

Nejprve je ale třeba vymezit prostor, v němž se bude celý příběh odehrávat. Začíná vlastně již ve středověkých a raně novověkých vězeních. Města a vrchnost tehdy spravovaly vlastní žaláře určené především k zajištění dopadených provinilců. O jejich osudu rozhodovala nejen závažnost spáchaného deliktu, ale také příslušnost k určité sociální vrstvě obyvatel českých zemí. Nejmírnější bývalo „horní vězení“, nazývané podle místních zvyklostí „*přednice, stuba, horní světnice, měšťanské vězení, rathouzní vězení, přední šatlava*“ a na Moravě „*šerhovna*“. To se obvykle nacházelo přímo na radnici, jako ukazuje popis z jihočeského Tábora: „*Ze světnice totiž, kde rychtář sedával a hospodář rathouzní bydlel[...]* v levé boční zdi jsou zazděná dvířka; tudy po několika schodech přišlo se do místnosti[...]*a zde jsme v hořejším vězení. Jest to malý sklípek s kamenným pažením dveří a se všemi příznaky vězení...*“. V jeho zdech pobývali zpravidla nejbohatší měšťané, kteří si mohli dovolit určité pohodlí. K běžnému vybavení patřil stůl, židle, lavice a zejména kamna, představující životně důležitý doplněk. Tužší vězení se totiž nevytápěla ani při největších mrazech. V některých městech šatlavní hospodář „*přednici*“ z hygienických důvodů pravidelně vykuřoval.

Těžší vězení představovala šatlava, zvaná též „*zadní světnice, zadnice, dolní světnice, dolní vězení*“, určená ostatním obyvatelům města. Zde už byly výrazně horší poměry spojené s větším počtem vězněných, zimou a v podstatě neexistujícím hygienickým zařízením. Nejnebezpečnější zločince pak umísťovali do podzemních prostor radnice nebo biřicova domku. Pro nejtvrdší z nich, kam spouštěli delikventa po provaze otvorem ve stropě, se krajově vžil název „*kabát*“. Ten byl opravdovým postrachem delikventů a dlouhodobější přežití v jeho prostorách bylo téměř nemožné.

Stravu měl vězni platit ten, co ho uvěznil ...

K nejstarším dochovaným zprávám dokumentujícím stravování během uvěznění patří staroměstský nále z roku 1338, který se vztahoval k dlužníkům. Podle něj měl rychtář provinilce držet v železech o suchém chlebu a vodě, tedy žádný nadbytečný přepych, ale v dobovém kontextu rozhodně nečekaný projev milosrdenství. Staropražská práva z 15. století ještě upřesňovala délku jejich pobytu v městské šatlavě na tři dny, po nichž následovalo předání do domácího vězení k věřitelům. Tato právní norma pamatovala i na jídelníček. Denně měli dostávat dvě teplá jídla, hrách s masem k obědu a zelí s masem k večeři, což mohli zapít pintou piva. Samozřejmě nechyběl ani dostatek chleba. Současně platil zákaz žalářování v temných studených prostorách. Avšak přílišná důvěra v dodržování těchto zákonných nařízení není na místě.

Zmiňované nařízení se navíc vztahovalo jen na tehdy rozšířený institut domácího vězení, které v průběhu 16. století ustupovalo zajištění dlužníků v městských šatlavách. Roku 1579 jej navíc zákoník Pavla Kristiána z Kolína přímo zakázal. Avšak pro chudé provinilce, kteří se nemohli vyplatit ani uhradit pohledávku jiným majetkem, neznamenalo toto nařízení přílišnou úlevu. V takových případech měl náklady hradit na stravování ten, kdo nechal zadrženého uvěznit. Protože k tomu málokdy došlo a městské rady je odmítaly stravovat, vypadala praxe úplně

jinak. Například nymburští konšelé psali roku 1560 žádost o radu apelačnímu soudu, protože: „*Nemaje peněz, u vězení se drží a hladem mře, a Pavel jeho stravu neopatrjuje.*“

Ani smrt hladem nelze vyloučit, naopak nemilosrdný přístup některých věřitelů k vězňům to jen dokazuje. Kupříkladu v Roudnici nad Labem roku 1533 zavřel rychtář do šatlavy Matěje Rendu kvůli nesplaceným 100 kopám grošů. O užití nepřiměřeně tvrdého postupu před komorním soudem vypovídala jakási Poláčková: „*...on nebožtík Renda seděl ve dne v noci, až ho umořili; a když jednali o to, aby ho z vězení vyjednali, tehdy Nedovařil pravil: nevyjednávejte ho, než musí tu sedět do té smrti, a aby král přijel nebo čert z pekla.*“ V praxi tak stále přetrvávalo upřednostňování příkazů věřitele, které mnohdy vedlo až ke zcela nelidskému zacházení s vězni. Přesto je nutné poznamenat, že obzvlášť výrazné excesy nebyly vždy tolerovány, což dokládá předešlá roudnická kauza, kde nakonec komorní soud potrestal zodpovědné činitele šatlavou.

Pytlíky na náměstí a žebrající paní biřicová

Co však zbývalo chudým vězňům, když nechtěli trpět hladem? První možností, kterou obsahuje i úvodní citaci ze Starých pověstí českých, bylo žebření, což ovšem neprobíhalo bez stálého dozoru. Šatlavní hospodář je hromadně vyváděl v poutech, případně za ně mohla chodit žebrotou manželka biřice. Dalším možným způsobem obživy bylo zavěšování rozličných váčků z okna. Do nich měšťané dávali potraviny, někdy dokonce i peníze.

Uvedený zvyk je doložen rovněž v pražských městech. Ze staroměstské šatlavy, která sídlila přímo v radnici, spouštěli vězni pytlíky z okna vedoucího na náměstí naproti Týnskému chrámu. Takto získané finance však nemusely sloužit jen k zajištění nejnnutnějších potravin, což dokládá i vychloubání Pražanky Kroupové, jež si roku 1518 za vyžebřaný bílý peníz koupila alkohol. Šikovnější vězni mohli dokonce provozovat své řemeslo a z výdělku si zaplatit živobytí.

Zcela jinak vypadala situace v horním měšťanském vězení, jehož „hosté“ zpravidla netrpěli materiální nouzí. Ti si podmínky přijímali tím, že si nechali od rodiny či známých donést peřiny, lůžkoviny, jídlo a pití, nebo se domluvili na stravování přímo s biřicem. Kupříkladu roku 1572 vybíral mělnický rychtář pět bílých grošů denně, což bylo neúměrné oproti jiným městům, kde se platila zhruba polovina, to je pět grošů míšeňských. Přesto nebyla kvalita zajišťovaných potravin vysoká. Mezi stinné stránky tehdejšího vězeňství patřila velmi rozšířená konzumace alkoholu. Šatlavní hospodář, který býval mnohdy sám kárán za přílišnou opilost, ho vězňům ochotně obstarával. Kutnohorský rychtář si dokonce zřídil výnosný šenk přímo ve vězení.

Je tedy zřejmé, že raně novověký vězeň musel v ohledu stravování spoléhat sám na sebe nebo požádat o pomoc příbuzné či známé. Nicméně kniha svědomí (městská kniha, do níž byly zapisovány svědecké výpovědi) Nového Města pražského obsahuje dosud ojedinelou informaci z roku 1585. Pekařka Dorota Lídorová tehdy prodávala podměrečný chleba. Tuto skutečnost odhalili další pekaři: „*...i zavolala mne skrze posla svého paní pekařka jakožto tržního [...]* a když sem s nimi byl p[ro]ti mostku kde ty chleby prodávali podle nožářských krámcův [...] i poručili mi, abych něši postavil a kladl do ní chléb, a sami taky pomáhali nebo věděli a znali čí mají chléb bráti.“ Cechovní mistři se tedy očividně dokázali sjednat pořádek ve vlastních řadách.

A co zabavené bochníky? Jejich další osud po kontrolním převážení je velmi zajímavý. Kromě několika kusů odnesených k purkmistrovi za účelem důkazního řízení, jich většina skončila v šatlavě jako vězeňská strava: „*...že byl chléb velmi malý a poslali se mnou služebníka svého i podělili sme vězňův*“. Tento moment je poměrně zásadní pro studium podmínek tehdejšího vězeňství, do jehož dosavadních výsledků vnáší zcela nový prvek. Avšak zatím jej nelze prohlásit za všeobecný trend ani na Novém Městě pražském v druhé polovině 16. století, kde je doložen pouze jednou.

Radši si budeme vařit sami

Popsaná situace se měnila jen velmi pomalu, a to zejména v souvislosti s rozšířením pracovního nasazování vězňů a vznikem trestních ústavů podléhajících státní správě. Již v polovině 17. století (1656) se tak objevuje nařízení dolnorakouského Zemského soudu o zacházení s vězni odsouzenými k opevňovacím pracím, které mimo jiné obsahuje informaci o tom, že je nutné „*...pečovatí o jich stravování*“, bohužel bez bližších specifikací. Uzákonění povinného pravidelného stravování vězňů ale bylo ještě v nedohlednu. Až po dlouhých 131 letech se roku 1787 ve „*Všeobecném zákoníku o zločinech a trestech na ně*“ objevují první ustanovení zaručující odsouzeným, že výkon trestu pro ně nebude znamenat riziko smrti hladem.

Tento trestní řád kvalifikoval kriminální činy podle závažnosti. Na základě stejného klíče diferencoval rovněž výkon trestu, jehož nedílnou součástí se stal i rozdílný jídelníček. Nejzávažnější zločinci si odpykávali trest v nejtěžším žaláři, kde byli trvale přikovaní a spali pouze na hrubých prknech. K jídlu dostávali jen suchý chléb s vodou. O něco lepší podmínky měli provinilci odsouzení k těžkému a mírnému žaláři, jimž náležela ještě půl libra masa podávaná dvakrát až třikrát týdně.

Jak vypadala v době vydání trestního řádu Josefa II. praxe, ukazují životní podmínky vězňů na brněnském Špilberku. Po roce 1783 došlo ke zrušení starého pevnostního vězení a první období po převzetí civilní správou přineslo řadu komplikací, mezi něž patřila i nutnost vyřešit způsob stravování. Profous totiž musel sám zajišťovat teplé jídlo, na které měli někteří odsouzení nárok třikrát týdně (neděle, úterý, čtvrtek). O tom, že situace nebyla nijak příznivá, svědčí i žádost vězňů, kteří si chtěli vařit sami. Na přelomu let 1783 a 1784 tak začal fungovat systém, kdy z každé cely vybrali jednoho odsouzeného, jenž pod dohledem dozorců obstarával nákupy a vařil na otevřeném topeništi před celou.

Suchý chléb a voda a jídlo podle víry

Vše se změnilo po vizitaci Špilberku, uskutečené roku 1784 císařským dvorním radou von Keessem. Na základě jeho instrukce vznikl guberniální výnos, který stanovil zásady pro stravování vězňů. Podle něj odsouzení nesměli dostávat hotové peníze a ani si sami vařit. Proto došlo ke zřízení první hromadné kuchyně s měděným kotlem, kde dva vězni pod dozorem ostatním připravovali teplá jídla.

Základ těchto pokrmů představovala předepsaná půllibrová porce masa (přibližně 1/4kg), k níž náležel ještě příkrm zastoupený kroupami, luštěninami nebo zeleninou. Vše doplňovala porce chleba o váze jeden a půl libry (jediné jídlo v bezmasých dnech). Nároku na stravu však předcházela celodenní práce, po níž vybraní odsouzení roznášeli večeři do cel. Jediným nádobí byla miska pálená ze zakuřované černé hlíny, kterou na Špilberk dodávali hrnčíři z Ivančic.

Zvláštní skupinu tvořili nemocní vězni, kteří měli na základě rozhodnutí lékaře nárok na teplé jídlo každý den. Určitá změna se po roce 1786 dotkla i doživotně odsouzených, kteří do té doby dostávali jen suchý chléb a vodu. Jako preventivní opatření proti kurdějím se rozšířilo podávání čerstvého kysaného zelí.

K dalšímu zlepšení života odsouzených došlo po nástupu Leopolda II. na trůn. Roku 1790 vydal nová zákonná ustanovení směřující k celkové humanizaci vězeňského systému Monarchie. Stravování se dotýkalo zejména doplnění bezmasých dnů o každodenní polévku, což platilo i pro provinilce živořící v nejtěžším žaláři. Zcela zásadní obrat pro nejnebezpečnější zločince pak znamenal nárok na teplou stravu třikrát týdně, ovšem bez masa. Přesto představovala porce vařených luštěnin, z nichž toto jídlo sestávalo, téměř nepředstavitelnou změnu ve srovnání s dosavadními zvyklostmi. Opomenout nelze ani první náznak snahy reflektovat náboženské předpisy židovských vězňů, kteří nejenže nemuseli v sobotu pracovat, ale navíc při těžké nemoci dostávali rituální stravu připravovanou svými souvěrci.

Do vězení nastupuje mléko, pivo a moučníky

Opětovné zpřísnění poměrů přinesl tzv. Západohaličský trestní zákoník z roku 1796. Trestanci odsouzení k nejtěžšímu žaláři se opět vrátili k suchému chlebu a třem dnům, kdy měli nárok na teplé bezmasé jídlo. Pohoršili si i vězni v žaláři těžkém, kteří sice dostávali každodenně vařenou stravu, ale opět jen luštěniny či zeleninu. Masitý pokrm zůstal zachován jen v mírném žaláři. Tato ustanovení se stala součástí rakouského Zákoníku o zločinech a těžkých policejních přestupcích z roku 1803, který je doplnil ještě o nařízení jednoho teplého pokrmu provinilcům spadajícím do kategorie těžkého vězení.

Poprvé se objevila také zvláštní nařízení pro vyšetřovance ve vazbě, jenž od té doby směli nakupovat potraviny podle svých finančních možností. To se zakrátko opět změnilo a mezi léty 1812 až 1817 došlo k omezení jejich stravování u Zemských soudů na jedno vařené jídlo denně (pravděpodobně převážně luštěninové nebo zeleninové).

Za dosti neobvyklé je možné považovat císařem schválená pravidla pro vídeňskou káznici z roku 1815. Podle nich měli vězni nárok na maso s moučníkem v neděli, každodenně libru chleba a co je obzvláště důležité, poprvé se objevuje jiný nápoj než voda. Pravděpodobně z důvodu udržování dobrého zdravotního stavu dostávali odsouzení třikrát týdně mléko. Navíc mohli za polovinu pracovního výdělku neomezeně nakupovat další potraviny (chléb, polévky), což by nebylo až natolik překvapivé, jako to, že mezi povolené poživatiny patřilo i pivo.

Stravování odsouzených a vyšetřovanců (lidí držených ve vazbě) pak probíhalo podle nastiňných pravidel až do poloviny 19. století, kdy začaly rozsáhlé reformy. Tehdy došlo k zestátnění vězeňství a jeho předání do pravomoci ministerstva vnitra. V roce 1865 následovala organizační změna, během níž došlo k přesunutí do resortu ministerstva spravedlnosti a k 1. prosinci byl zřízen úřad generálního inspektora pro vězeňství v čele s Antonem von Hye-Glůneck. Po jeho odchodu o dva roky později zůstalo místo neobsazeno.

Celou agendu převzal vězeňský referát ministerstva spravedlnosti, jež vedl fundovaný rada Wilhelm Pichs. Ten během své kariéry uskutečnil několik důležitých opatření, jimiž ovlivnil vývoj celého vězeňství. Jedno z nich se dotýkalo pravidel stravování v soudních věznicích a trestních ústavech. Mezi léty 1879 až 1888 došlo ke změně dosavadního způsobu zajišťování jídla pro zdravé i nemocné vězně. Do té doby ho na základě veřejného dražebního řízení dodávali soukromí podnikatelé, což bylo shledáno jako nevýhodné ve srovnání s možností stravování ve vlastní režii.

První pokusy učiněné již roku 1879 překonaly očekávání. Oproti předešlým létům bylo ušetřeno 12 000 zlatých s tím, že stranou zůstával chleba dodávaný ještě starým způsobem. V roce 1882 pak následovalo vybudování první ústavní pekárny, což přineslo další významné úspory. Od počátku roku 1884 přešlo na stravování ve vlastní režii celkem v devět vězeňských ústavů, z nichž dva se nacházeli v českých zemích – krajská soudní věznice Most a trestní ústav Mírov. Dalším pozitivem zdůrazňovaným ministerskými úředníky se stalo také výrazné zlepšení kvality pokrmů, což mělo údajně kladný dopad na celkový zdravotní stav vězňů, k čemuž přispělo i trvalé zařazení čerstvě zeleniny do jídelníčku.

44 haléřů na jednoho vězně a den

Po praktické stránce se způsob fungování nového systému lišil podle typologie a velikosti ústavu. V zemských trestnicích zahájili provoz ústavní kuchyně a stejná situace byla i u většiny velkých věznic krajských soudů. Avšak příznivé podmínky nepanovaly všude, jak dokazují poměry panující v Ružomberoku nebo Bánské Bystrici, kde i na přelomu 19. a 20. století dováželi uvařené jídlo soukromí podnikatelé. Nicméně charakter nejmenších okresních soudních věznic nedovoloval vybudování samostatných vývařoven. Proto měl stravování zpravidla na starosti soudní sluha (Gerichtsdienner) ve funkci dozorce vězňů, jehož manželka připravovala pokrmy jak pro něj, tak pro jeho svěřence.

Popsaný systém převzalo po roce 1918 nově vzniklé Československo, jen s tím rozdílem, že povinnosti dosavadního zřízence zastával soudní podúředník. Stejný naopak zůstával systém zadávání vězeňského stravování ve formě veřejného výběrového řízení. Příslušný okresní soud vždy před koncem roku ediktem vyhlásil datum a místo jednání, na němž došlo k výběru dodavatele, a vyhlášku zveřejnil.

Stravovatel musel nejpozději pět dní před vlastním jednáním předložit vzorový týdenní jídelní lístek normovaný na 10 osob a rozpočet, společně s přehledem v místě obvyklých cen potravin. Seznam následně prověřovala příslušná četnická stanice nebo politická správa (například v Lovosicích připadl tento úkol vždy četnictvu). Formalitu tohoto výběrového řízení dokládá i přípis Presidia vrchního zemského soudu v Praze z roku 1923, upravující pravidla volby. V něm je jednoznačně řečeno, že stravování vězňů má obstarávat soudní zřízence – dozorce vězňů: „*Ostatně budíž stravovatelům připomenuto, že stravování nemá býti podnikem výdělečným neb vedlejším příjmem, nýbrž že patří k povinnostem zřízence soudního, dozorem nad vězni pověřeného a má jako náhradu za tuto námahu v soudní budově bezplatný býti.*“

Schválená peněžitá částka se každoročně měnila v závislosti na momentální hospodářské situaci. Jako příklad byla vybrána věznice okresního soudu Lovosice v rozmezí let 1899 až 1935. V prvním sledovaném roce byla plánovaná částka 22 a půl krejcaru na jednoho vězně/den. Zvláště se počítala postní dávka chleba za 8 krejcarů a čtyři desetiny. K tomu je nutné dodat, že okresní soud uváděl cenu v tehdy již neplatné rakouské měně (Östereich Währung).

Do nového století však už vstupoval s korunovým rozpočtem, takže na rok 1901 mělo stravování vězňů stát denně 44 haléřů (postní dávka chleba o váze 560 gramů pak 16 haléřů). Finanční náhrady se udržely ve stejné výši až do první světové války, kdy začaly radikálně stoupat, což souviselo se všeobecným zdražováním v letech 1914 až 1918.

Jen pro ilustraci – roku 1913 stál v Praze kilogram vepřového masa jednu korunu 90 haléřů a o dva roky později již 6 korun 50 haléřů. Poslední válečný rok 1918

oproti těmto údajům přinesl několikanásobně zvýšenou cenu 46 korun. Platy sice rovněž stouply, ale zdaleka nedosahovaly takového růstu. Například horníci Ostravsko-karvinského revíru pobírali ve stejných letech za jednu směnu nejprve 4 koruny 17 haléřů, potom 4 koruny 54 haléřů a na konci války již 10 korun 46 haléřů, což však nemohlo zabránit jejich poklesu pod hranici chudoby.

Do rozpočtů vězeňského stravování se tento vývoj nepromítl tak dramaticky. Roku 1918 plánovali v lososické věznici utratit za jídlo pro jednoho vězně/den 1 korunu 27 haléřů. V první československé republice se po překonání poválečných potíží cena pohybovala mezi 3 až 5 korunami.

Pořad dokola: zápražková a chlebová polévka

Vlastní stravování vězňů od konce 19. století do počátku I. světové války nedoznalo závažných změn. Tehdejší jídelníček sice nebyl z dnešního hlediska příliš pestrý, ale oproti uplynulým staletím zajišťoval poměrně plnohodnotnou stravu, za jejíž největší nedostatek je možné považovat minimální zastoupení mléčných výrobků.

Vzorové rozpisy obědů v lososické soudní věznici z let 1899 až 1914 přinášejí následující skladbu potravin. Po celou dobu se s železnou pravidelností střídala zápražková a chlebová polévka, doplňovaná v neděli polévkou masovou. Samotné názvy ale nezprostředkují představu o tom, jak hotový pokrm vypadal. Nejprve tedy blíže k polévce zápražkové (rozpis složení na 10 porcí). Existovaly dvě možnosti jak jí uvařit. První představovala lehčí variantu doplněnou příkrmem. Přípravovala se ze 400 g zapražené mouky, 700 g nasekaného chleba, 90 g hovězího loje a samozřejmě soli (ta je součástí všech uvedených rozpisů, takže ji dále neuvádíme). Druhá hutnější verze se skládala z 2,3 kg bílé žemlové mouky, 1,15 kg bílého chleba a 140 g vepřového sádla. Ani jedna z nich však nepředstavovala příliš chutné jídlo.

O něco stravitelnější byla chlebová polévka, o níž její výrobní postup říká, že obsahovala 700 g chleba, 175 g hovězích jater a 90 g hovězího loje. Lze si dost dobře představit, že vězni se vždy těšili na neděli, kdy měli dostávat polévku masovou, připravovanou ze 700 g nasekaného chleba a 2,5 kg hovězího masa. Příkrmy sestávaly především z vařených luštěnin a obilovin zastoupených hrachem (2,4 kg hrachu, 140 g vepřového sádla), kroupami (1,68kg, 90g vepřového sádla), rýží (1,68 kg, 140 g vepřového sádla), pokrmem nazývaným Grieblerei (vařená krupice 1,9 kg, 140 g vepřového sádla), Ritscher neboli česky hrách a kroupy (obě složky 1,2 kg). „Slavnostní“ nedělní oběd zastupovaly zadělávané vařené brambory (8,4 kg, 200 g jíšky a 90 g vepřového sádla). Vše samozřejmě doplňovala denní porce chleba o hmotnosti 560g.

Pro srovnání se nabízí nepřilíš vzdálená okresní soudní věznice v Ústěku a její vzorový jídelníček z roku 1912. Vězeňská strava se v ohledu složení a charakteru nijak neodlišovala, vykazuje jen několik rozdílů nebo spíše rozšíření, nikoliv však vylepšení z hlediska chutnosti jídel. Objevuje se octová polévka (700 g černého chleba, cibule a 0,35 l vinného octa), vařená bílá řepa (2,8 kg řepy, 90 g hovězího loje, 200 g jíšky) a knedlíky (2,3 kg mouky, 1,15 kg bílého chleba, 140 g másla, cibule).

Všichni vězni znali Maggi koření

V roce 1915 vyšlo nařízení ministerstva spravedlnosti, které nově upravovalo vězeňské stravování. První ustanovení se dotýkalo snídání a večeří, k nimž vězni nezřídko dostávali zápražkovou polévku. Z důvodu velké potřeby mouky měla být nahrazena konzervovanou polévkou hrachovou. Rovněž polévky podávané v poledne doznaly změn. Z příloženého seznamu zmizela původně hojně rozšířená zápražková, chlebová i octová. Místo nich se objevila polévka z hovězích jater, dršťková, fazolová a hrachová. Jejich přípravu upravoval ještě příkaz odebrat polévkové koření, tzv. Maggiwürfel, od firmy Julius Maggi sídlící ve Vídni.

Zásadních změn se dočkaly i polední příkrmy, jež se rozrostly o celou řadu luštěninových a zeleninových jídel, paradoxně v době kdy začala být v důsledku válečného konfliktu nouze o potraviny. Stravování vězňů tak sice na jednu stranu rozšířilo sortiment podávaných pokrmů, ale zároveň docházelo k postupnému snižování jejich množství a kvality.

První změny jsou zachytitelné od roku 1916, kdy se sice stále objevují pro odsouzené poměrně atraktivní jídla jako rýžová kaše s cukrem, současně však klesala jejich gramáž, což se projevilo kupříkladu u masa do polévky (z 2,5 kg v roce 1914 na 2 kg v roce 1916), vařeného hrachu (2,4 kg na 2 kg) nebo brambor (8,4 kg na 8kg). Krizový stav zásobování v následujících letech dokumentuje další zmenšování potravinových porcí pro vězně. Již roku 1917 z jejich jídelníčku zcela zmizela hovězí polévka nebo rýžová kaše a o dalších půl kilogramu poklesl přiděl hrachu.

Poslední rok války byl v duchu dramatických zásahů do původně plánovaného rozpisu. Došlo k nahrazení do té doby hojně používaných fazolí převážně vařenou řepou, částečně pak kroupami představujícími nedostatkové zboží. Zmizely i z dnešního hlediska tak samozřejmě suroviny jako třeba cibule. Nouze však nepostihovala jen věznice, ale i široké vrstvy civilního obyvatelstva.

Nově vzniklý československý stát dostal roku 1918 do vínku mnoho problémů s rozvráceným zásobováním nejen ve vězeňství. Přestože mělo ministerstvo spravedlnosti zpočátku velmi omezené možnosti, vrátilo se stravování hned v následujícím roce alespoň na úroveň roku 1916, a to jak objemem, tak i skladbou.

Zodpovědní úředníci v letech 1919 až 1921 sháněli s vypětím všech sil hromadné potravinové přebytky. Z ministerstva tak docházely trestním ústavům a krajským soudům četné přípisy o tom, jaký druh poživatin se podařilo zajistit. K tomuto problému jeden příklad za všechny, v červenci roku 1920 obdržel okresní soud v Lovosicích informaci o možnosti nákupu hovězích konzerv u hospodářského odboru politické správy v Dačicích. Následovaly luštěniny, rýže a celá řada dalších komodit.

Náhražková káva, vánočka bez rozinek a perník

Po té co se stabilizoval trh s potravinami a celostátní zásobování, docházelo i k postupnému zlepšování kvality jídel podávaných vězňům. Roku 1921 měli z normativního hlediska nárok na denní porci chleba o váze 400 g, snídání měla obnášet 0,4 l černé náhražkové kávy, oběd 0,5 l polévky a stejný objem příkrmu. Večeře pak sestávala buď z 0,5 l černé kávy nebo zápražkové polévky. Stravovací rozpisy tedy zůstávaly v podstatě stejné jako před válkou, s výjimkou chleba, jehož výměra činila původně 560 g.

Nové bylo nařízení, že všichni odsouzení mají jednou týdně nárok na 120 g masa (váha v syrovém stavu s kostmi). Dvojnásobná porce jim náležela 1. května a 28. října. V témže roce se rovněž zvýšila dávka některých potravin určených k vaření teplých pokrmů, počítáno opět na 10 porcí – hrách 2,5 kg, játra do polévky 200 g, rýže 2 kg.

Postupem času přibývaly nové druhy jídel a nadstandardních vedlejších požitků. Roku 1925 se poprvé objevila mimořádná štedrovečerní nadílka v podobě půlkilogramové porce vánočky bez rozinek, a jestliže byl dostatek mléka, tak i bílá káva. V dubnu roku 1926 si odsouzení mohli poprvé pochutnat na nudlích s mákem nebo perníkem, podle možností jednotlivých ústavů. Říjen téhož roku jim přinesl překvapení v podobě později velmi oblíbených buchet s tvarohem pečených z poměrně velkorysě normy na jednu porci (175 g mouky, 50 g tvarohu, ¼ vejce, 6 g sádla, 12 g tuku, 8 g cukru a dvou kvasnic). Další léta přinášela postupně stále nové položky vězeňského jídelníčku, což bezpochyby zpříjemňovalo životní podmínky za mřížemi.

V roce 1931 vydalo ministerstvo spravedlnosti nový rozpis potravinových dávek pro vězně pod názvem: „*Výměrka potravin pro zdravé trestance či vyšetřovance v trestnicích, polepšovacích ústavech a věznicích sborových soudů I. stolice (krajských soudů)*“. Jím došlo k podrobnému rozpracování a doplnění tehdy platných předpisů. Jejich základy vybudovalo československé vězeňství na dosavadních zkušenostech a tradicích Rakouska-Uherska. Jednou z nich byla i snaha o vypracování moderního systému stravování, u jehož zrodu stál v druhé polovině 19. století ministerský rada Wilhelm Pichs, proslulý jako vězeňský reformátor.

Co budou mít k jídlu na Pankráci v pondělí

Jak moc se liší dnešní jídelníček vězňů od toho, o kterém čtete v tomto článku?

Posuďte sami. Zde jsou konkrétní jídla pro 13.7 a 14.7. K dispozici jsou samozřejmě i dietní verze pro nemocné.

Pondělí:

Snídaně: Černá káva, paštika, máslo, chléb, knuspi, ovoce
Příkrm: vařené maso

Oběd: Polévka zeleninová s krupicí a vejci, vepřové maso mleté po orientálsku, těstoviny

Večeře: čaj, drůbeží játra na cibulce, rýže, houska

Úterý:

Snídaně: Černá káva, salám balený, máslo, chléb, ovoce

Oběd: Polévka drožďová, vepřové maso mleté v kapustě, brambor

Večeře: čaj, frankfurtská polévka, chléb, houska

Sedíme z manželem na gauči. Mobil mám v kuchyni. Najednou mi pípne sms, tak si ji jdu přečíst. Poslal mi ji manžel. Prý: "Když už stojíš, přines mi pivo!"

Tajemství českých rčení:

Jak vznikly obraty, které denně používáte i vy?

Čeština je jazyk nesmírně bohatý a hravý. Existuje mnoho ryze českých rčení, která ani pořádně nejdou přeložit a která tvoří nezbytnou součást českého folkloru a jsou používána už po generace

Když rčení říkáte, nejspíše ani nepřemýšlíte nad jejich významem nebo nad tím, jak ono dané rčení zrovna vzniklo. Poodhalili jsme pro vás roušku historického tajemna a nyní máte jedinečnou možnost zjistit, co vlastně znamená, když jste z něčeho jelen, děláte něco o sto šest, pošlete někoho do háje nebo máte máslo na hlavě.

1. O sto šest

Dělat něco o sto šest znamená dělat to naplno. Vše začalo u sázky dvou přátel uzavřené v roce 1880, kde jeden se vsadil s druhým, že do svátku sv. Jana Nepomuckého získá přízeň dívky, do které byl zamilovaný. V den, kdy započalo jeho úporné snažení o srdce své vyvolené, zbývalo do 16. května, kdy se slaví Nepomuckého svátek, 106 dní. Dnes například kverulantí o sto šest zasílají na úřady veřejné správy žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

2. Jdi do háje

Dnes velmi nevinně znějící nadávka, kterou nejspíše v konkurenci vulgárních termínů, kam můžete někoho poslat, nikoho nepobouří a neurazí. Dříve ale slovo háj znamenalo hřbitov, tudíž pokud jste někoho poslali do háje, naznačovali jste mu tím, že by měl zemřít. To už tak mile nezní.

3. Být z něčeho jelen

Rčení, které poukazuje na něčí zmatenost a nedostatek důvtipu, vzniklo za první světové války, když čeští vojáci museli v rámci císařské armády Rakouska-Uherska bojovat po boku Maďarů. Ti se během nástupu hlásili při vyvolání svého jména právě vykřiknutím slova: "jelen", což je maďarský výraz pro: "přítomen". To, že maďarština používá slovo, které zní jako české jméno zvířete, spolu s často nízkou inteligencí maďarských branců, přišlo Čechům legrační a celé se to ujalo a používalo i po válce.

4. Houby s octem

Když se o někom řekne, že o něčem ví houby s octem, znamená to, že neví o dané věci vůbec nic. S nějakými hříbkami v láku to ale nemá nic společného, původ rčení je nutno hledat v bibli, kde ukřižovanému Ježíši, který trpí žízní, římský voják posměšně podá na kopí napíchnutou houbu namočenou v octu, tedy něco, z čeho se rozhodně nenapije a je tedy úplně k ničemu.

5. Oslí můstek

V přeneseném významu označení spojení dvou nesouvisejících témat vzniklo v dobách, kdy byla jízda na oslu levnější formou jízdy na koni. Osel ale na rozdíl od koně neuměl přejít nebo přeskočit ani sebemenší příkop a všude se tak musely stavět malé lávky, aby se jezdec vůbec někam na oslu dostal. Zmapováno je i první použití sousloví oslí můstek v dnešním významu, které použil ve 14. století filosof Jean Buridan.

6. Dávat si bacha

Poměrně rozšířené vysvětlení je, že synonymum k tomu, když si má někdo dávat pozor, vzniklo podle jména absolutistického kancléře Alexandra Bacha, před kterým se každý musel mít na pozoru. Realita je ale prozaičtější, "bacha" si totiž lidé dávali už dávno před Bachovým narozením, jedná se o českou zkomoleninu německého "Obacht!", což znamená v žargonu zlodějíů právě "dej si pozor".

7. Je to na draka

Prohlášení, že je něco k ničemu, je v této formě takové téměř až pohádkové. Nenechte se ale mýlit, místo pohádek o dracích je původ rčení nutno hledat tak leda ve slovníku německých vulgarismů. Drak totiž není ničím jiným než zkomoleninou německého "Dreck", což znamená výkal. Tudíž když je něco na draka, je to zároveň na ho*no.

8. Kout pikle

Hovorový výraz pro to, když na někoho vymýšlíme nějakou zákulisní a nekalou věc, kupříkladu sprádáme jakýsi komplot. Pikle je pak množným číslem slova pikel, což byla malá středověká bodná zbraň, která šla lehce ukrýt a pak někomu nepozorovaně vrazit do zad. Její výroba měla tedy s dnešním intrikařením leccos společného.

9. Být v čudu

Většina lidí chápe tento výraz pro to, že někdo nebo něco zmizelo tak, že se jedná o zkomoleninu "být v čoudu", tedy utíkat pryč tak, že se za člověkem práší. Historie nám nabízí ještě jedno humornější vysvětlení. ČUD neboli Českomoravské úvěrové družstvo byl podnik, který lidem nabízel půjčky. Jeden ze zakladatelů svou kampeličku vytuneloval a s penězi zmizel neznámo kam. Ti, kteří přišli o peníze, tak rázem věděli, že jejich úspory jsou v "ČUDu".

10. Chytat lelky/lelkovat

Lelek je malý hnědý pták, který celý den spí a aktivní je jen k večeru, kdy loví hmyz. Líní lidé, kteří nic nedělají, jsou tak stejní jako tento ptáček. Co se jeho chytání týče, ptáčníci věděli, že právě vzhledem k neaktivitě lelků je přes den prostě chytit nemohli a tak úsloví s chytáním lelků používali k naznačení toho, že se zabývají něčím zbytečným a nepotřebným. V poučných cestách dějinami můžete nyní pokračovat ZDE a vyvrátit si některé mýty, které považujete za fakta. G.cz

REAKCE DVOU KAMARÁDŮ - REAKCIONÁŘŮ, NA DEBATU, JSOU-LI ČEŠI SVINĚ, ANEBU NE

Tak jsem Svene dnes dočetl Noviny k článku pana Vlka st. Oponentura na Větvíčkovy "České sfině". hrozný traktát. Musel jsem to číst dvakrát. A dost jsem to nepochopil. Možná sám postižen rekatolizací po Bílé Hoře. Majíce tu psychickou poruchu definovanou češtvím! Proč se pan Vlk starší sám definuje do polohy českého hrdiny, který byl vyloučen z KSČ po roce 68? Proč je ublíženým hrdinou, vyloučeným z KSČ? Kdo mu to ublížil? Spolustraníci? Pana Vlka vyloučilo KSČ po dlouholetém členství, kdy hlasoval, podepisoval rezoluce dělníků o tom, koho zavřít či pověsit. A pak mu Strana někam uhnula? Ublížila? Co Mašínové?, mrtví na drátech?, ven, za každou cenu? Mám dojem, že potrefená husa zakejhala. Sice v článku uvádí postoj nějakého psycho - pavědce, ale já nemám jiné hodnocení, než že, "vstoupí li někdo někdy ke komunistům, pak má charakterovou vadu!". O svých pohnutkách podepsat přihlášku Komunistům se pan Vlk st. nezmiňuje. Jen dává hodně najevo své ublíženectví, když mu komouši utnuli dobré živobytí. Cítí se snad pan Vlk st. sviní? Českou? Pan Vlk st. je Českou sviní, byl komunistou, komunistou z vlastní vůle. Sakriš, Svene, jak to cítíš Ty? Karel Jemelka.

Ahoj Karle, ani se nemusíš ptát, vidím to naprosto stejně, přestože se mi dříve některé články Vlka staršího líbily a doporučoval jsem je Wratislavovi k otištění v Novinách.

Co se týče tohoto jeho článku, nechci tvrdit, že by VŠICHNI Češi byli svině, ale bylo to velké procento. Nemohu mluvit o době Protektorátu Bohmen und Mahren, protože jsem se narodil 1941, ale od mámy vím, že Čeští i Moravští obyvatelé Protektorátu udávali (jak je tedy možné je zvat, nežli sviněmi?), často ze závidosti, sousedského nepřátelství a jiných soukromých důvodů zašli na místní Gestapo, často k opovržení Gestapáků! Nevím, jak to je s původem českého antisemitismu, ale vím (opět od mámy), že v mnoha českých rodinách bylo přátelství s rodinami českých Židů běžné, ale za Protektorátu to vydrželo jen u lidí charakterních! Mnoho Židů si schovalo své rodinné cennosti u přátel, kterým dlouhodobě věřili. Po skončení války, se do osvobozené republiky vracelo malé procento Židů a ještě menší procento se shledalo se svěřeným majetkem. Moje máma byla jedna z těch, která se slzama vítala kamarádku a předávala jí její obrazy, porcelán a koberec. Ale mnoho přátelství takhle skončilo, když si předváleční "přátelé" mysleli - proč zrovna ona to musela přežít? Co mi máma nikdy neřekla (byla vlastenka a styděla se za to) ,že když naši parašutisté bouchli Heydricha, nastalo strašné zatýkání, popravy, tak vyšlo na Václavské náměstí deset tisíc ČECHŮ, zpívali "Kde domov můj" a přitom hajlovali! Toto jsem nikdy neslyšel, viděl jsem to až v Austrálii na dokumentárním filmu. Slyšel jsem námitku, že to byli pražští Němci - já jsem řekl : Hovno, Němci hajlovali kdykoliv, ale nezpívali by "Kde domov můj!" No a dostáváme se k tomu, co pamatuji sám dobře! Tedy dobu komunistické vlády v Československu! Tehdy se obyčejní lidé změnili ve svině, udávali "autoritám" sousedy za poslouchání RFE tedy Svobodné Evropy, za nevyvěšování vlajek do oken, za politické vtipy v tramvaji, "desítkaři", domovnice, ve škole i někteří učitelé (já měl to štěstí, že moje třídní učitelky - paní Rosická v obecné i paní Nešporová na střední, držely ochrannou ruku nad několika z nás, kdo jsme měli táty ve vězení), ale nebyli všichni a všechny stejní. A škoda mluvit o kádrovácích v učení a v práci, to by bylo dlouhé povídání, co to bylo za SVINĚ! Takže, není třeba psát dál, vždyt my všichni víme, že pan (bývalý soudruh) Vlk starší nemá pravdu a šteká na špatný strom, ale že naopak má smutnou pravdu pan Větvíčka z Ostravy, který tuto debatu otevřel svým typickým způsobem srandisty "Větvý"! A já mu děkuji, že to napsal! Sven Rehulka

Psáno 27. května 2017. (vyroční den, kdy Čsl. vojáci popravili Reinharda Heydricha.)

Sven F. REHULKA - Miranda NSW

Jsm zbabělci, za teroristické útoky si můžeme sami, řekl Zeman v Lidicích

Teroristické útoky v Evropě jsou dílem naší zbabělosti, která je vydávána za multikulturní toleranci, řekl prezident Miloš Zeman při sobotní připomínce 70 let od poválečného založení nových Lidic.

Oslavy výročí položení základního kamene obce, kterou za druhé světové války vyhladili nacističtí vojáci, se kromě Zemana zúčastnila britská velvyslankyně v ČR Jan Thompsonová a charge d'affaires americké ambasády Kelly Adamsová-Smithová. Všichni tři na shromáždění v centru Lidic převzali symbolické klíče od obce.

"Jsm zbabělci proto, že často otevíráme náruč islámským radikálům, často mluvíme o toleranci vůči nim, často mluvíme o přizpůsobení se jejich kultuře, byť je tato kultura neslučitelná s evropskou kulturou," prohlásil mimo jiné prezident.

Sobotní akce byla podle starostky Veroniky Kellerové poděkováním tehdejšímu československému a dnes českému lidu za vybudování nových Lidic nedaleko pietního území. "My jsme si uvědomili, že jsme nikdy - jako občané a ani naše babičky, maminky - nepoděkovali tenkrát československému a teď už českému lidu za vybudování obce," řekla Kellerová. Poukázala na to, že sbírka na nové Lidice vznikla v Británii a Americe. "Vybrali velkou částku, která byla předána prezidentu Edvardu Benešovi," připomněla.

Lidice se staly jedním ze symbolů nacistického teroru za druhé světové války. Nacisté je vypálili 10. června 1942. Důvodem byla domnělá souvislost jednoho z lidických obyvatel s atentátem na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Přímo v Lidicích bylo zastřeleno 173 lidických mužů a chlapců, následně 16. června 1942 v Praze-Kobylisích dalších 26 obyvatel Lidic. Pobyt v koncentračních táborech nepřežilo 53 lidických žen. V deportačním táboře bylo v plynovém autě udušeno 82 lidických dětí.

Ze zhruba 500 obyvatel Lidic, kteří masakr zažili, válku přežilo jen 160 lidí. V současnosti jsou podle Kellerové naživu dvě lidické ženy, shodou okolností sestry, a 12 lidických dětí. "Některé se narodily před a některé až po tragédii," uvedla starostka.

Obec s 96 domy nacisté vypálili a ohořelé obvodové zdi domů nechali odstřelit. O opětovném vybudování Lidic rozhodla československá vláda hned po skončení války - 6. června 1945. V létě 1947 byl 300 metrů severozápadně od původních Lidic položen základní kámen nové obce a stavba prvních lidických domů začala v květnu 1948.

Poslední Obamův podraz: Manningová na svobodě!

Jiří X. Doležal reflex

Ve středu vyšel z amerického vězení bývalý voják Bradley Manning, slavný práškač, který ukradl americké vládě skoro tři čtvrtě miliónu tajných dokumentů. Obama ukázal, že má pro zrádce pochopení.

Příběh zrádce je dostatečně známý: 24. února 2012 byl Manning oficiálně obviněn z „napomáhání nepříteli“, jehož se dopustil tím, že jako americký voják ve službě zcizil asi sedm set tisíc tajných diplomatických depeší americké administrativy a poslal je ke zveřejnění do WikiLeaks. Jedenadvacátého srpna 2013 byl voják odsouzen k 35 letům vězení, ve vězení však požádal o lékařskou změnu pohlaví a nyní se jmenuje Chelsea Elizabeth Manningová. Je jí devětadvacet let.

Právní důvod propuštění je jednoduchý, jde o poslední dědictví epochy Baracka Obamy. Ten totiž Manningové zmínil, ještě když byl ve funkci, na pětinu soudem uložený trest. Takže nyní — čtyři roky od odsouzení — už má s využitím všech právních klíčků nárok být propuštěna. Za krádež tří čtvrtě miliónu tajných depeší, jež ukradla ve službě, tedy bylo ve výsledku ohodnoceno čtyřmi roky kriminálu.

To je stejný trest, jako když nějaký civilista vykrade samoobsluhu. A připomínám, že v téže zemi — Spojených státech amerických — sedí středoškolská učitelka Jennifer Fichterová, která dostala dvaadvacet let natvrdo za sex se svým sedmnáctiletým studentem.

Proto mi nezbyvá než vnímat tohle poslední realizované Obamovo dobroserské heslo jako jeho plivnutí na rozloučenou, plivnutí na demokracii, na Spojené státy a na

jejich bezpečnost. Obama svým pardonem pro Manningovou prostě sdělil světu, že z úhlu pohledu amerického demokrata je zrada vojáka, přímé zneužití jeho funkce a akt, který jednoznačně ohrozil bezpečnost jeho země, vlastně v pořádku. Tedy — ne úplně v pořádku, Manningová od Obamy nedostala odškodnění, ale že to prostě je jen malej průšvih.

Myslím si, že je to přesně naopak — že Manningová udělala velké průšvihy, že její osvobození je naprosto demoralizující pro všechny vojáky demokratických zemí a k tomu jejímu průšvihovi, útoku na demokracii, přidal Obama svým milosrdenstvím průšvih ještě větší. Nejen naše, ale žádná kultura, žádný stát, žádné mocenské uskupení nemohou ve jménu vlastního přežití tolerovat a netrestat zradu vlastních vojáků.

Vojáci totiž nejsou běžní zaměstnanci, ale lidé ve služebním poměru, lidé, kteří složili přísahu, že budou sloužit vlasti. Manningová sice přísahala taky, ale v praxi pak neváhala tu vlast, jejíž uniformu nosila, zradit. A její propuštění je také zrada — zrada demokracie a spravedlnosti. Pěkná tečka za Obamovou érou.

Šance pro nezadané! Česká režisérka v Sydney natočila mezinárodní seznamku.

Nová televizní a internetová reality show pomáhá nezadaným seznámit se s ideálním partnerem či partnerkou napříč celým světem. Pořad Najdi lásku, který v Austrálii a České republice natočila režisérka Ivanna Benešová může být nadějí pro dlouhodobě nezadané jedince. Prvních dvanáct dílů již spatřilo světlo světa. Diváci je mohou vidět na stránkách internetové televize Playtvák, www.playtvak.cz.

Pořad je postavený na krátké video prezentaci jednotlivých účastníků show. Každý se stručně představuje, popisuje své dosavadní partnerské vztahy, svůj život a zvyklosti, a v neposlední řadě také říká, jaký protějšek hledá. A že je opravdu z čeho vybírat!

Hned první díl začal velmi „zostra“. Australská sexuální pracovnice Roxanne po mnoha letech single života zatoužila po pravé lásce. „Do seznamky jsem se přihlásila proto, že bude vysílána i v České republice. A protože moje kolegyně z branže už několik let chodí s Čechem, který je velmi milý, ohleduplný a maximálně respektuje její profesi, řekla jsem si, že bych to mohla zkusit také. Myslím si, že pohodový Čech nebo Slovák by mohl být tím pravým partnerem pro mě,“ vysvětluje osmadvacetiletá Roxanne, zaměstnaná jakožto luxusní sexuální pracovnice v jednom pánském podniku v Sydney v Parramattě. Zároveň však dodává, že ani po seznámení s panem „Božským“ nehodlá své řemeslo opustit. Je tedy jasné, že její budoucí muž musí být nadměrně tolerantní. Na druhou stranu, pokud jde o finanční stránku věci, Roxanne rozhodně není zlatokopka. „Nepotřebuji vůbec bohatého muže. Sama se dokážu velmi dobře uživit, dokonce každoročně přispívám i na charitu. Mám velmi zajímavý a pestrý život. Jediné, co mi chybí, je skutečná láska,“ říká.

Krásná Kolumbijka hledá Čecha

Podobně jako Roxanne hledá svého ideálního partnera prostřednictvím pořadu Najdi lásku také Alejandra z Kolumbie. Ta rovněž netouží po drahých dovolených, dárkách či luxusních večerech. „Hledám někoho, kdo mě učiní šťastnou. Nejde mi o peníze, nejsem zlatokopka. Hledám obyčejného muže, který by chtěl založit velkou rodinu a žít normální spokojený život s hromadou dětí,“ vypráví v jednom z dalších dílů dvaatřicetiletá event manažerka Alejandra. Jejím velkým koníčkem je studium cizích jazyků. V současné době hovoří pěti světovými jazyky. Začala se také učit česky. Takže pokud by měl někdo zájem pomoci této kolumbijské krásce nejen s češtinou, ale třeba i se zakládáním rodiny v budoucnu, může jí prostřednictvím pořadu kontaktovat.

Izraelská herečka potřebuje luxus

Oproti skromné Alejandře či finančně zabezpečené Roxanne pořad přináší i zcela jiný příběh. Začínající devětadvacetiletá herečka z Izraele, která se snaží vedle herectví prorazit i zpěvem, tancem a modelingem, vyloženě touží po luxusním životě. A na svého budoucího partnera klade opravdu vysoké nároky. „Nechci muže, který pracuje rukama. Potřebuji někoho, kdo je u umělecké branže, případně pracuje v kanceláři, je manažer, podnikatel nebo třeba filmový producent,“ začíná své vyprávění Carma. A hned také dodává, že její partner musí být vyšší než ona, tj. alespoň 180cm, nesmí mít chlupatý hrudník ani záda, musí mít rovné a čisté zuby a dobře stavěné tělo. A také nesmí být nijak nábožensky orientovaný. „Nesnáším náboženství,“ říká o sobě Carma.

Ovšem i pokud všechny požadavky této slečny splníte, nepočítejte s tím, že jednoho dne budete s Carmou žít pohodový rodinný život. Ona totiž děti nechce.

Antonin touží po mnohoženství

Oproti velmi striktním požadavkům některých žen, jež se do pořadu přihlásily, nabízí show také šest nezadaných pánů. I ti věří ve štěstí a lásku přes televizní obrazovky. Jedním z výraznějších účastníků Najdi lásku je Antonin. Ačkoli má po dědečkovi české jméno, v České republice nikdy nebyl a česky nehovoří. Narodil se v Británii, v současné době žije v Sydney, kde pracuje jako animátor a grafik ve filmovém průmyslu. Angažuje se i politicky. Snaží se bojovat proti korupci, chudobě a poškozování životního prostředí.

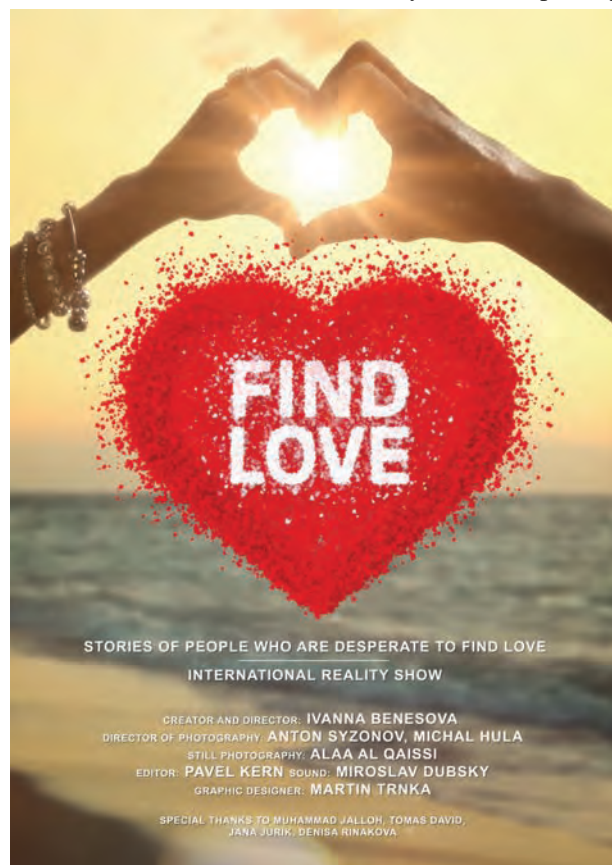
To, čím ale mnohé ženy odrazuje, je skutečnost, že nevyznává monogamní vztahy. Chce najít takovou partnerku, která mu dokáže tolerovat sexuální „úlety“. On nabízí to stejné. „Pokud jde o sex, nežárlím. A nechci, aby na mě kvůli tomu někdo žárlil. Věrnost není ve vztahu to hlavní,“ prohlašuje Antonin.

Francesco: 6 let bez sexu

Pravým opakem Antonina je další tvář pořadu, italský tanečník Francesco. Po rozvodu zůstal sám. A dokonce neprožil ani jednu jedinou noc se ženou. „Čekám na tu pravou. Nejsem ten typ muž, který jde do baru, opije se, potká opilou slečnu a pak s ní má sex. Podle mě takovéto věci musí být vždy spojené s láskou a porozuměním,“ vysvětluje Francesco.

Podobného názoru jako je Francesco je i Alex, americký fyzik žijící v Sydney. Ten ve svých dvaatřiceti letech zatím neměl žádný vztah. „Nejsem sice panic, ale přítelkyni jsem nikdy neměl. Nejsem ani moc vybíravý, jen bych rád, aby to byla pravá a upřímná láska,“ říká ve video Alex.

Zajímavých životních osudů, kdy lidé marně hledají vztah a stále zůstávají sami, nabízí pořad Najdi lásku hned několik. Jsou mezi nimi i uchazeči a uchazečky z České republiky.

Slova režisérky pořadu

Pořad se natáčel v druhé polovině roku 2016 a stojí za ním česká režisérka žijící v Sydney, Ivanna Benešová. „Cílem toho pořadu bylo pomoci lidem, kteří marně hledají vztah. Prostřednictvím inzerce jsem takovéto lidi hledala po Austrálii i České republice. Přihlásilo se mi lehce přes padesát zájemců, z nichž jsem následně vybrala těch dvanáct nejzajímavějších. S každým jsem se minimálně jednou setkala před natáčením a poslechla si jejich příběh ještě bez televizních kamer. Ujistila jsem se, spolu s uchazečem či uchazečkou, co ve videu zazní a na co se jich budu pak před kamerou ptát. Mým cílem bylo ukázat každého v tom nejlepší světlo, ovšem zároveň věruhodně. Takového, jaký ten člověk skutečně je,“ popisuje vznik jednotlivých dílů pořadu režisérka Ivanna Benešová. Jak moc je její pořad úspěšný, zůstává otázkou času.

„Zatím mám informaci, že dva lidé se díky pořadu seznámili. Jak se to ale vyvine dál, ukáže čas. Přece jen toto je mezinárodní seznamka, a tak vždy chvíli trvá, než se vztah takzvaně přenesení přes hranice,“ dodává autorka pořadu.

Pokud máte tedy i vy zájem o seznámení, podívejte se na pořad Najdi lásku na www.playtvak.cz. Třeba právě tam najdete tu pravou lásku.

Švédsko slaví titul mistrů světa. Kanadu zdolalo po nájezdech

Neuvěřitelné drama v Kolíně nad Rýnem přineslo finálové utkání mistrovství světa, ve kterém na nájezdy porazilo Švédsko Kanadu. Po třech třetinách byl stav 1:1 a jelikož se v prodloužení vítěz nenašel, musela rozhodnout až dovednostní soutěž. Švédové mají desátý titul mistrů světa a překazili Kanadě její sen o "zlatém hattricku".

Již od úvodních sekund zápasu bylo jasné, že proti sobě nastoupily dva celky, které jsou nesmírně vyrovnané. Hokejisté obou mužstev nasadili bez přehánění zběsilé tempo, hra se přesouvala ze strany na stranu a úvodní zákrok si připsal Henrik Lundquist a to poté, co před ním nebezpečně tečoval kotouč Killorn.

Poté přišla první přesilová hra pro Švédsko. V té o sobě dal poprvé v utkání vědět zřejmě nejnebezpečnější střelec seveřanů Nylander, ale i Pickard byl připraven. Možná největší šance dosavadního průběhu utkání byla střela Marka Scheiffleho, která orazítkovala vnější tyč Lundquistovi branky.

Tempo neustávalo ani po polovině první třetiny, naopak v tomto období se hrálo fakticky bez přerušení, což dodávalo hře patřičný spád. Další přesilovou hru pak hráli opět Švédové, paradoxně se ale do obrovské šance dostali opět Kanadáné, protože O'Reilly dokázal využít chyby obránce Hedmana ve vlastním obranném pásnu a zakončil směr Henrik

Lundquist. Ten střelu vyrazil, k následné dorážce se ale nedostal Duchene, protože mu kotouč sjel v posledních chvílích z hokejky.

Poté se ještě dostal do zakončení Point, v dobré pozici mezi kruhy, Lundquist byl ale opět připraven a velice vyrovnaná první třetina se tak skončila bez branek.

V druhé části dalo Švédsko gól v oslabení

Druhá třetina začala tak, jako skončila první, tedy hokejem v obrovském tempu. Nicméně byl to kanadský výběr, který měl navrch. Jakoby chtěli kanadští hokejisté tento zápas rozhodnout co nejdříve to půjde. V cestě jim ale stál fantastický Lundquist, který byl minutu od minuty jistější a jistější.

Nutno však přiznat, že při zákroku v oslabení mu při střele Skinnera pomohla tyčka. Následovala série pokusů Kanadánů, nejprve Giroux, poté opět Skinner a tuto pasáž tlaku uzavřel nebezpečnou střelou z pomezí kruhů Scheiffle. Poté o sobě dali vědět i hráči "Tre kronor", Landeskog po dlouhé době vyzkoušel pozornost gólmána Pickarda. Poté střelil velice tvrdě Matheson, minul klec a odražený kotouč se vrátil před Lundquista, před jeho klecí ale již nikdo nedorážel.

Přesilová hra po faultu Morisseyho zůstala nevyužitá i kvůli tomu, že Bäckstromovu přihrávku si musel Klingberg zpracovávat a poté úplně minul bránu. Následně přišlo vyloučení i na straně Švédů, na trestnou lavici zamířil již podruhé v utkání Nicklas Bäckstrom. Jenže početní výhoda se stala v té chvíli pro Kanadu osudnou. Po chybě v rozehrávce v obranném pásnu se totiž dostali Švédové do protiútoky, který ještě obránci Kanady zastavili, jenže bekendové nahození Hedmana od modré čáry už skončilo i díky clonícím švédským hráčům za zády Calvina Pickarda. Kotouč se před kanadským brankářem nepříjemně odrazil a skrze jeho betony spadl do brány. Švédsko tak vede po dvou třetinách 1:0.

Ve třetí třetině udeřila i Kanada

Vyrovnaní na sebe nenechalo dlouho čekat, za hru vysokou holf byl vyloučen Lindholm a Kanadáné tuto přesilovou hru využili. Před brankovištěm skvěle clonil O'Reilly a po střele Marnera se dostal kotouč právě díky kanadskému útočníkovi za záda Hnerika Lundquista.

Po vyrovnávací brance tempo duelu značně opadlo, bylo vidět, že ani jeden tým nechce hru otevřít. Naopak, hlídali si navzájem střední pásno tak, aby ani jedna obrana nepropadla.

Kromě pár střel, které gólmáni bezpečně kryli se zajímavé věci děly opět v přesilovkách, Nejprve zajímavá početní výhoda po faultu Mathesona, kdy Švédové dobře tečovali kotouče před Pickardem, který musel ukázat i perfektní zákrok ramemen proti střele Ekmana-Larssona.

Dramatický moment přišel ale o pár minut později, kdy Švédové šli naprosto zbytečně do početní nevýhody kvůli přílišnému počtu hráčů na ledě. Lundquist ale severský tým v těžkých chvílích podržel a utkání tak jde to prodloužení za stavu 1:1.

Prodloužení gól nepřineslo

I prodloužení bylo strhující, stejně, jako konec třetí třetiny, gól ale diváci neviděli. A tak bylo jasné, že o vítězi na mistrovství světa rozhodnou nájezdy.

Zatímco Lundquist dokázal být hrdinou svého týmu, na kanadského brankáře vyzráli jak Bäckstrom, tak i Oliver Ekman-Larsson a Švédsko tak mohlo začít slavít.

Učila 26 let americké špiony česky. Nyní žije v domově důchodců v Brně

Lukáš Valášek iDnes

Šestaosmdesátiletá Jiřina Středňanská je dnes jednou z desítek obyvatelek domova pro seniory v brněnské Okružní ulici. Je ale jediná z nich, která má vedle postele tablet, díky němuž každý den volá někam do amerického Pentagonu.

Je to jediná příležitost, jak se může vidět častěji než jednou do roka se svou dcerou, když přicestuje přes oceán. „Na to, co moje dcera pro americkou vládu dělá, mi zakázala se ptát,“ usmívá se Středňanská. Předtím sama špiony učila, ale špioni se jí snažili i naverbovat.

Do své vlasti se vrátila natrvalo před dvaceti lety. Navzdory tomu, že z Československa s dvěma malými dětmi a manželem prchala v roce 1968 před komunisty a definitivně si tak utнула vysněnou kariéru herečky.

Dnes je vážně nemocná a ze svého lůžka se odpoutává jen těžko. Přesto dovede elegantně rozprávět o tom, jak po odchodu z domova získala práci v Rádiu Svobodná Evropa. Hlasatelku, která například zahajovala historicky první vysílání Československé televize z Bratislavy, už tam dobře znali. Práci získala jen za rekordně krátký půlhodinový pohovor. Mnozí další zaměstnanci procházeli důkladným prověřováním. I to však mělo mezery...

Středňanská potkala na chodbách rádia i agenta StB Pavla Minaříka, který v utajení na sídlo Svobodné Evropy připravoval pumový atentát. Ač ho nikdy neuskutečnil, jeho nápad nakonec později provedla rumunská tajná služba a zranila při tom čtyři lidi.

„Kdybych dnes Minaříka potkala, asi bych mu nafackovala. Doplatila na to má kolegyně Maruška. Měla rozsekanou tvář střepinami, i další přátelé,“ rozohnila se Středňanská.

To už tam Středňanská nepracovala. Když přišlo propouštění, Američané se řídili jednoduchým pravidlem – kdo přišel poslední, první odejde. Středňanská dostala příležitost přestěhovat se do USA. Začínala ovšem zase od nuly. Krájela cibuli, prodávala hamburgry.

Zamčená v pokoji s StB

Nakonec ale získala práci v Monterey. Jazykovou školu tam založila armáda těsně před vstupem USA do 2. světové války. Experti učili japonštinu. Po vypuknutí studené války se záběr základny výrazně rozšířil hned na třicítku řečí. Středňanská tak mladé americké vojáky mohla začít učit češtinu a slovenštinu. Strávila tím šestadvacet let. Její manželství nepřežilo. S manželem Ernestem se rozvedla.

„Snažili jsme se je naučit jazyk a naši kulturu. Trošku vojenskou terminologii, což jsem dostala za úkol já. Je mi líto, že jsme jim nevysvětlili i to, jak je komunismus bezcitný. K tomu jsme se nedostali. Ta řeč je nesmírně těžká,“ vykládá dnes a vzpomíná na krásné pláže, které kalifornské Monterey obklopují.

O tom, kam všude její absolventi putovali, už nic vědět nesměla. Často to byli špioni, kteří pak odposlouchávali komunikaci v komunistických zemích, nebo důstojníci, kteří se připravovali na případný válečný konflikt. „Mám dnes přátele po celém světě. Nedávno přijel na návštěvu jeden můj student, dnes plukovník ve Stuttgartu. Působil jako vojenský atašé v Římě,“ dodává Středňanská.

I když svět stále rozdělovala železná opona, Středňanská se po domově stýskala. Nakonec si dva roky před sametovou revolucí podala žádost o pobyt v lázních ve slovenských Piešťanech. A k jejímu údivu vízum skutečně dostala. Radost netrvala dlouho. Ač už byla americká občanka, skončila zamčená v hotelovém pokoji s agenty StB a z pasu jí zmizela výjezdní doložka, bez které ji přes zadržované hranice komunisté odmítali pustit.

„Chodili za mnou každý den, asi čtyři nebo pět dní. Věděli úplně všechno a chtěli, abych s nimi uzavřela spolupráci. Rázně jsem je odmítala, ale byla jsem na zhroucení,“ popisuje. Nakonec to komunističtí agenti vzdali a nechali ji odjet.

V roce 1997 se Středňanská vrátila podruhé a tentokrát v Česku zůstala. Vybrala si Brno. Historici její příběh označují za unikátní. „Studná válka se naštěstí nikdy nepřetavila ve válku horkou. Právě tito lidé byli frontovými bojovnicí té války. Hlasy svobody ve Svobodné Evropě. Většina z nich se už ale do vlasti nikdy nevrátila,“ shrnuje historik Pavel Paleček.

Přes všechno, co Středňanská prožila, jí nejvíc chybí herecký rolí. Svůj pokoj má kromě fotek dětí vyzdobený snímky hereckých rolí. „Strašně ráda jsem hrála Runu v Radúzovi a Mahuleně,“ vzpomíná. Mezi snímky je i její exmanžel Ernest, jak drží nejprestižnější televizní cenu Emmy za produkci a světelné efekty, kterou v USA dostal.

Československý generál odvečený špiony Sovětského svazu se konečně dočkal pamětní desky

Tereza Stonišová Reflex

Generál Sergej Vojcechovský, jeden z nejtalentovanějších československých důstojníků vůbec, se po 66 letech po své smrti dočkal alespoň malého zadostiučinění. V pražské Konviktské ulici mu byla včera odpoledne odhalena pamětní deska, která připomíná jeho smutný osud.

Spor o desku generála Vojcechovského se táhl již více než rok. Majitel objektu, kam pamětní deska patří, totiž připomínku slavného generála na svém – nyní hotelu – nechtěl. Objekt, ze kterého se stal hotel, však nebyl místem rekreace turistů vždy. Koviktská ulice číslo 5 totiž byla zemské vojenské velitelství v Praze, odkud generála Vojcechovského odvedli příslušníci kontrarozvědky SMERŠ do nápravně-pracovního tábora na Sibiři. Deska je však na vedlejším domě – na domě číslo 4. Majitel hostelu si totiž desku na svém objektu nepřál, naštěstí však přispěchal na pomoc ředitel sousední školy, který s umístěním desky souhlasil.

8. května 1945 jsme oslavili osvobození od nacismu. Traduje se, že Rudá armáda osvobodila Prahu, ovšem to není přesné – hlavní podíl na osvobození Prahy měli sami Pražané, společně s armádou generála Vlasova, která má na vítězství pražského povstání lví podíl.

Když Rudá armáda postupovala svou napříč Evropou, nebyl jediný cíl osvobození. Stalinova paranoia a chorobná touha se zbavit všech možných nepřátel dala vzniknout kontrarozvědce SMERŠ, která na území celé Evropy v tichosti zatýkala ruské emigranty, kteří z Ruska odešli po bolševické revoluci v roce 1917. Této rozsáhlé ruské diaspore se příslovecně říkalo bílá – často to totiž byli lidé, kteří sympatizovali s ideály ruské únorové revoluce 1917 a bělogvardějskými armádami, které pak v ruské občanské válce podlehly lépe organizovaným rudoarmějcům.

Sergej Vojcechovský byl přesně takovým „bílým“ emigrantem, který se dostal do Československa nikoliv jako uprchlík, ale jako navrátilce z československými legionáři. Vojcechovský se stal velitelem československých branných sil a stál za nejrozsáhlejší modernizací československé armády. Během mnichovské krize v roce 1938 byl jedním z nejsilnějších zastánců názoru, že se má s Němci bojovat. Během let 2. světové války byl „odstaven“ do výslužby, pečlivě sledován německým gestapem. Vojcechovského odvedli k výslechu nejprve 8. května 1945, když se do Prahy dostala Rudá armáda. Následně jej propustili – aby jej o 4 dny později opět zatkl a poslali do Sovětského svazu. Tam byl, podobně jako ostatní ruští emigranti – odsouzen k deseti letům vězení. Na následky věznění však po 6 letech, roku 1951, zemřel.

KRYM: Pozitivní příběh

Petruška Šustrová

Dneska to veselé nebude. Včera totiž bylo 18. května a to byl v roce 1944 den, kdy dal Stalin deportovat z Krymu jeho původní obyvatele, na čtvrt milionu krymských Tatarů. Že prý spolupracovali s Němci. Byla to nepochybná záminka, Tataři nevěřili německou armádu o nic víc než obyvatelé jiných částí Sovětského svazu – po zahájení války se v SSSR našli lidé, kteří chovali iluzi, že skoro všecko může být lepší než sovětský režim. Byli samozřejmě záhy vyvedeni z omylu.

Deportace byla krutá, do krymskotatarských domů už v noci vtrhli sovětské vojáky a nahnali obyvatele do aut, svezli je na nádraží, naložili do dobytých vagonů a rozvezli do střední Asie. V důsledku deportace zahynulo na sto tisíc lidí, mnozí přímo na cestě, takže spolecestujícím nezbylo, než je prostě vyházet z vlaku. Tataři nebyli jediný takto deportovaný národ, ale patřili mezi poslední, kdo se směl do své vlasti vrátit – povolení pobytu na Krymu začali dostávat až na konci 80. let.

Slyšela jsem mnoho tatarských vyprávění a všechna začínala datem 18. května 1944. Slyšela jsem také hodně vyprávění o návratu a ten návrat jsem nejednou prohlašovala za nejpozitivnější příběh postkomunistického světa. Vrátilo se jich totiž víc, než jich bylo vyvezeno. Smutně jsem

přemítala o tom, kolik by se asi po padesáti letech vrátilo do země české Čechů, kdyby je někdo deportoval tisíce kilometrů daleko. Za tu dobu se přece lidé musejí nějak přizpůsobit životu v nových podmínkách. Nakolik by nám po dvou generacích ještě ležela na srdci touha po zemi, kde bory šumí po skalínách?

Ten nejpozitivnější příběh mi bohužel vydržel jen nějakou dobu - tedy do jara 2014, na které mimochodem připadlo 70. výročí vyhnání krymských Tatarů. Po ruské anexi Krymu zase nadešla smutná kapitola tatarského příběhu. Pro mnohé už ne na Krymu: jeho nejvýznamnější představitelé do své vlasti nesmějí a víc než deset tisíc Tatarů už z Krymu odešlo. Jejich samosprávný orgán byl vyhnán ze své budovy, tatarská knihovna v Simferopolu byla zavřena, všechny tatarské sdělovací prostředky až na jedinou výjimku zakázány. Desítky lidí zmizely – odešly do práce nebo z práce a už se nikdy nevrátily. Některé pak našli mrtvé, jiné vůbec ne.

O vyhnání Tatarů v roce 1944 se mluví jako o genocidě, Ukrajina je za genocidu oficiálně uznává a i Nejvyšší sověť SSSR prohlásil v listopadu 1989 vyhnání (nejen Tatarů, ale i jiných deportovaných národů) za barbarskou akci. Pronásledování, které dnes krymské Tatary sužuje, se za genocidu nejspíš opravdu označit nedá. Jenže po tom, jak nelidsky (a to je prosím slovo, jehož v této souvislosti použil Vladimir Putin) s nimi nakládal Sovětský svaz, je každý útlak dvojnásob naléhavý a nic na tom nemění ani to, že není sovětský, ale ruský.

Bud'te, milí čtenáři, prosím tak laskaví a věnujte krymským Tatarům u příležitosti výročí aspoň soucitnou vzpomínku.

LN, 19.5.2017

Hodnotový svět...

Hodnotový svět po celé generace znal tzv. sedmero hlavních

- hříchů
- * pýchu
- * lakomství
- * závist
- * hněv
- * smilstvo
- * nestřídmost
- * lenost.

Postupem času se jejich obsah proměnil do dnešní podoby:

- * z pýchy se stalo zdravé sebevědomí;
- * z lakomství zákon ekonomiky;
- * nestřídmost se povýšila na vyšší životní úroveň;
- * závist v boj o spravedlnost;
- * hněv ve zdravou reakci na nekorektní jednání druhých;
- * smilstvo v prevenci proti neurozám;
- * lenost se proměnila ve výraznou a chronickou tendenci odkládat plnění povinností a úkolů na pozdější dobu.

Díky této moderní nomenklatuře zbavil se starý kontinent těžkých hříchů.

Připočteme-li k tomu ještě jiné, dnes už málo známé, skoro archaické pojmy jako:

hulvátství, které se změnilo ve svobodu projevu, okrádání definované jako svobodný trh, zanedbanou výchovu dětí jako tvorbu vlastního názoru potomstva, neúctu k tradici proměněnou ve vítězství zdravého rozumu a likvidaci pozitivních hodnot jakožto zbavení se předsudků, nacházíme se v aktuálně nám známém prostředí uprostřed Evropy.

K tomu dodám, že svoboda se povýšila na svévoli jednotlivce, tolerance se proměnila v ustupování zlu a korektnost v povinný názorový koridor.

Doc. PaedDr. ThDr. MUDr. et MUDr. Jaroslav Maxmilián Kašparů, Ph.D., dr. h.c

...dobrá rada řidičům zvl v Melbourne!

Kdyby se ti stalo, že za jízdy v noci, ti někdo hodí vejce na přední sklo, hlavně nepoustej stírače, ani nestříkej vodu!!! Na skle by se ti vytvořila hustá mléčná neprůhledná hmota a vůbec nic nevidíš!!! Byl bys nucen okamžitě zastavit a s velkou pravděpodobností budeš bleskově, v nejlepší případě, "jenom" okraden (pokud si zrovna nepovezeš v aute ozbrojené komando...!)

Tedy, žádné stírače, žádná voda, ale odjet (i s tím ztíženým výhledem) co nejdál od místa "zásahu", pokud možno na místo bezpečné a osvětlené...

Jde prý o nejnovější techniku, kterou si vymysleli "šikovní" afričtí a muslimští zloději...

Kmoníček uhranul studenty diplomacie. Prozradil jim skutečný počet imigrantů v naší zemi

REPORTÁŽ „Ekonomika a politická moc se stěhují na Východ. Bude uzbrojená euroamerická civilizace zanedlouho pro smích, nebo máme naději? OSN jako lednička. Rozdíl mezi teroristou a národněosvobodeneckým bojovníkem může být jen v Nobelově ceně míru.“ Mezi středoškoláky a vysokoškoláky, kteří se sjeli na tzv. Diplomatičtí simulaci do Plzně, zavítal Hynek Kmoníček, ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky, dlouholetý diplomat, jenž pracoval i v OSN.

„Dřívější dvojpolarní svět se rozpadem Sovětů stal světem jednopolarním, americkým, kde se zdálo, že už nebude nic, co nás překvapí. Tak to bylo šest sedm let a pak nás jako vždycky dohnala realita a před našima očima se nám tento svět mění na multipolární. Namísto toho, abychom měli dva velké imperiální celky, nám vzniká pět, šest, sedm – do teď nevíme, kolik jich vlastně bude – regionálních center moci,“ uvedl v úvodu svého vystoupení Hynek Kmoníček.

„Vývoj“ čínské diplomacie

„Před dvaceti lety jsem měl problém objevit čínského velvyslance v Praze. Když jsem jej objevil, tak jsem měl problém jej rozmluvit, a když jsem jej rozmluvil, tak byl problém, aby mně něco řekl. A když něco řekl, tak to bylo obtížné, aby to byla odpověď na moji otázku, protože na nic názor neměl. A to byla jeho instrukce. O deset let později již nebyl problém najít takového velvyslance, a když se jej člověk zeptal na národní zájem například v Kolumbii, tak už byl státní zájem a bylo na to stanovisko. A dnes nás ti diplomaté vyhledávají sami, aby nám sdělili, jaký je jejich názor,“ popisoval situaci host z Hradu.

„Kromě Spojených států a státu-nestátu nazvaného Evropská unie tedy vznikají další centra moci, která spolu ekonomicky, ale částečně i bezpečnostně budou soutěžit,“ pokračoval dále Kmoníček. Podle něj je pro nás v tomto procesu podstatné, abychom byli součástí jednoho z těch center. Z geopolitického pohledu má desetimilionový stát zhruba velikost New Yorku nebo dvou indických měst. „Z vědomí si vlastní velikosti víme, že jsou v zásadě tři technické možnosti. Buďto můžeme být součástí nějakého regionálního centra, nebo můžeme být na jeho hranici a být pohraniční stát, což není nikdy moc výhodné, a ta nejstrašnější verze je, když jste stát nárazníkový, čili jste vždy mačkáni dvěma regionálními mocnostmi. Ano, mluvíme třeba o Ukrajině.“

Zásadní: Kdo sedí v Kremlu...

„Když v Americe přednáším, tak bývá první dotaz, kde vlastně jste. Někteří uvádějí, že jste střední Evropa, někteří že východní... A já odpovídám, že toto je centrální otázka české existence. A ten, kdo na ni odpoví, nejsme my, ale geopoliticky ten, který zrovna sedí v Kremlu,“ pokračoval Kmoníček za velké pozornosti přítomných studentů.

„Pokud je Rusko součástí Evropy, pak jsme Evropa střední. Pokud Rusko nemá žádné evropské aspirace a už je to Asie, stáváme se východoevropskou hranicí. V mnohopolárním světě můžeme být součástí jen jednoho regionálního centra, což je v našem případě EU.“

Druhý proces, který na světě probíhá, je podle dlouholetého diplomata Kmoníčka multikulturnost. „Když se podíváte na současný svět, zjistíte, že jsou v něm jenom tři typy států – státy, ze kterých se utíkají, státy, do kterých se utíkají, a státy, ze kterých někteří utíkají a jiní do nich zase utíkají. A to je Česká republika, ale třeba i USA. Výsledek je tedy jasný. Když vidíte tento pohyb obyvatel, tak vidíte, že se vám ve světě vytváří společnosti buďto multikulturní, nebo monokulturní. Česká republika si tím prošla, protože za dob své mnohasetleté historie jsme byli multi-kulti stát. My jsme byli stát česko-německo-židovský, přičemž to židovské obyvatelstvo se považovalo za německé až do druhé světové války,“ pokračoval dále Kmoníček. Podle něj jsme po tisíci letech své existence relativně majoritně monokulturní stát a takových je na světě poměrně málo. Ti, kteří jsou takoví, mají proto své historické důvody – Japonsko, protože jsou to ostrovy, Korea – protože je to poloostrov. Pokud státům chybí geopolitická pozice, dostávají se do pohybu. A tak vznikly multikulturní Spojené státy, Austrálie, Kanada.

„Já sám žiji v jednom americkém městě, kde máme 168 komunit, z nichž většina nemluví anglicky. A jestli k tomu přispěte další, to nás nijak nezmění. Když k těm Alžíránům ‚přispěte‘ pár Maročanů, rytmus čtvrtí to nezmění, možná jen přibude jeden další shop. A pak máte obrovské množství společností, které byly v podstatě

monokulturní – třeba Holandsko – a změnily se na multikulturní ve chvíli, kdy příslun nových obyvatel změnil podstatu té země. Celosvětový trend spíše směřuje k multikulturnosti. A Česká republika k tomu směřuje pomalu a brzděným způsobem také,“ nepotěšil odpůrce multikulturalismu bývalý český elitní diplomat.

Kultura jako zbraň aneb východní oligarchové v západní Evropě

„Naší největší zbraní do budoucnosti ale není vojenská síla, ale naše kultura,“ zdůraznil ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky. „Když se podíváte, tak nás zachraňuje soft power, něco jako Hollywood. Číňan nebo Rus když zbohatne, tak on se nepokouší být více Rusem nebo Číňanem. On chce být více námi. Co udělá zbohatlý Rus? Odstěhuje babičku do New Yorku, koupí si barák v Provence a v Karlových Varech. On se neodstěhuje a nepostaví obří haciendu v Novosibirsku. Ani náhodou!“ Studenti neudrželi smích a souhlasně pokyvovali. „Když se podíváte na zbohatlé čínské oligarchy, tak udělají to, co je nejdražší – koupí si německé BMW. Přestože to nikdy nedělali, přejdou ze zeleného čaje na francouzské červené víno. Oni se v podstatě snaží být námi. Jenom za jiných podmínek a často za jinou cenu. Ale náš kulturní model je rozset po celém světě. A v tom je naše naděje na status quo. Když odchod rozhodování z Atlantiku do Pacifiku mocensky časově natáhneme, aby se ti druzí stali více námi, nebude nám primárně vadit, že si nás koupí, protože to náš život výrazně nezmění. Není to jenom o tom, že si koupí naše produkty, ale je to také o hodnotách. Co myslíme tím, když mluvíme o západních hodnotách?“ Nakonec to závisí na jednom. My na Západě jsme se domluvili, že chceme náš typ demokracie. Ten je postaven na velké míře svobody a za tu platíme nižší mírou stability.

Volby a omyly, nebo stabilita?

Rozhodli jsme se, že každých pár let budeme tady mít svobodné volby. „Výsledkem toho je, že každé čtyři roky uděláme nový omyl. A neustále začínáme znovu. Stále máme další a další vládní koalice a v podstatě neustále všechno budujeme znovu, skoro od počátku. Ale my říkáme, že toto je naše právo na omyl, že jsme si zvýšili prostor svobody a platíme za to tím, že nemůžeme vlastně skoro nic naplánovat na dvacet let dopředu. Protože každý politik přemýšlí jen na své volební období. Rozhodli jsme se ale, že tento systém je lepší než ten druhý, který je sice vysoce stabilní – například v Číně vědí, kdo bude za pět let čínským prezidentem. A v Ruské federaci nepochybně také. Tudíž mohou plánovat na deset patnáct let dopředu, ale za podmínky, že si sníží svůj vlastní prostor svobody. Vymění ho za stabilitu. Když se podíváte na svět, tak to jsou dva typy demokracie, které spolu soupejí. My se snažíme přesvědčit ten takzvaný rozvojový svět, že náš typ demokracie je lepší, že má více svobod, i když tím pádem také více omylů. Že prostě my máme raději tu svobodu a ti druzí zase stabilitu. A že v konci lidi emigrují k nám z těch stabilit,“ uvedl dále Kmoníček.

(Ne)reformovatelné Spojené národy a zaseklá Rada bezpečnosti

K OSN poté pro studenty uvedl následující: „Spojené národy jsou známé tím, že mají vynikající pověst mimo USA a Evropu a strašlivou v USA a Evropě. Tady vám kdekdo řekne, že OSN je na nic, v Bangladéši vám řeknou, že kdyby jí nebylo, tak už tady nejsme. Euroamerická civilizace se na OSN dívá jako na Radu bezpečnosti, která řeší válku a mír, případně legalitu války. Když je někde uprchlická krize, OSN tam může dodat ne válku a mír, ale třeba potraviny a distribuční systém. To je rozdíl, jak na Západě a Východě jsou velmi rozdílná vidění OSN. Největší otázkou, která se dnes řeší, je reforma Rady bezpečnosti. Protože když se na ni podíváte, tak kompozice nedává příliš smysl.“ Proč by právo veta měla mít třeba Francie a nemělo by ho mít ekonomicky silnější Německo? Proč by tam měla být Čína, když tam není Indie? Pět stálých členů Rady bezpečnosti, kteří mají právo veta, je pět vítězů druhé světové války, respektive čtyři plus Čína. „Odráží to přesně mocenský stav světa mezi roky 1945 až 1948 a pak už nic. Reforma je věčně otevíraným tématem, ale je v zásadě nemožné jí dosáhnout, a to z prostého důvodu – kdybyste všechny přesvědčili, tak s tím nakonec ten stát, který se tak zmenší, musí souhlasit. A to je nemožné. Neznáme kapra, který by si vypustil vlastní rybník, aby se mu lépe běhalo,“ pobavil přítomné Hynek Kmoníček. „Výsledkem je, že Rada bezpečnosti je pravidelným úkolem nových generálních tajemníků OSN, kteří dobře vědí, že by se o to neměli ani doopravdy pokusit. Je příznačné, že tohoto roku již potřetí za sebou se stalo, že generální tajemník měl být ze střední Evropy, protože se to střídá podle regionů, a opět není. Když jsme jej hledali poprvé, tak nám z toho vyšel Korejec, podruhé

také. Pak jsme transparentním způsobem hledali východoevropskou ženu, až nám z toho vyšel postarší portugalský muž, který hned prohlásil, že jeho hlavním úkolem bude genderové vyrovnání OSN. Tedy, že tu bude stejně mužů jako žen. Která z nich by se ale chtěla odstěhovat třeba do OSN mise do Kábulu nebo do jižního Súdánu?“

Rada bezpečnosti je tím orgánem, kterým se de facto udržují a řídí operace na udržování míru. Je tedy nezastupitelnou částí toho, jak je svět řízen, ale v zásadě je v moci národních států.

Poté host odpoledního setkání na chvíli odbočil. „Na světě je zhruba 430 reaktorů, které mohou vyrobit jadernou zbraň. Jaký je rozdíl mezi atomovkou a Temelínem? Čtrnáct měsíců. To není vtip. Za dva měsíce mohu získat jadernou zbraň, a když to tam nechám dvanáct měsíců, tak vytáhnu vyhořelé palivo. Česká republika tedy hravě může mít jadernou zbraň. Ale nikdy jsme ji nechťeli, protože kdybychom ji měli, tak se okamžitě staneme terčem ostatních zemí. Popravdě řečeno, jednou jsme ji měli. Byla sovětská. A musela odsud rychle pryč,“ konstatoval Kmoníček. „Již sedmadvacet let se hledá definice teroristy – kdo je národněosvobodenecký bojovník a kdo je terorista? Sami právníci říkají, že rozdíl je často jediný – Nobelova cena míru,“ prohlásil přítel prezidenta Zemana a zasloužil si opět sympatie sálu.

Řešení je v neřešení

„OSN má nezastupitelnou funkci – je to lednice problémů, které nesmí být vyřešeny, ale musí být řešeny a ochlazeny včetně horkých hlav. Když je problém, tak se to pošle do OSN. Oni se tam vykičí, všichni mají pocit, že se něco řeší, ale nikdy se to nevyřeší. Protože jakmile by se to vyřešilo, nastane velký problém. Jedna strana zvítězila, druhá to nepřijme a je čas na další válku. Lépe nedořešit. Takže OSN je organizací, která zachraňuje světový mír, ale často právě tím, co je mu vytýkáno, tedy že to nedořeší,“ ukončil svoji přednášku za velkého aplausu přítomných studentů, členů Plzeňské diplomatické simulace, Hynek Kmoníček. PL

Mistrovství světa v ledním hokeji 2017

1.	Zlatá medaile	Švédsko
2.	Stříbrná medaile	Kanada
3.	Bronzová medaile	Rusko
4.	Finsko	
5.	USA	
6.	Švýcarsko	
7.	Česká republika	
8.	Německo	
9.	Francie	
10.	Lotyšsko	
11.	Norsko	
12.	Dánsko	
13.	Bělorusko	
14.	Slovensko	
15.	Slovinsko	
16.	Itálie	

Ani po pěti letech čekání na medaili nekončí! Češi na MS vypadli ve čtvrtfinále s Rusy

18. května 2017 Rvali se, do poslední chvíle bojovali, jenže stejně to nestačilo. Česká hokejová reprezentace vyšla ve čtvrtfinále mistrovství světa v Paříži střelecky naprázdno, Rusku podlehla 0:3 a končí tak ve stejné fázi turnaje jako loni v Moskvě. Svěřenci kouče Jandače letos na šampionátu porazili ze silných týmů jen Finsko. Čekání na medaili z MS se tak prodlužuje, naposledy se to povedlo v roce 2012, kdy trenér Hadamczik dovedl národní tým k bronzu. Jandačova družina si chtěla dát záležet na vstupu do utkání, které jí v dosavadním průběhu turnaje příliš nevycházely, a proti Rusku nezačala vůbec špatně. Červenka s Plekancem si ale na gólmana Vasilevského nepřišli. A když se v 7. minutě objevil v ideální pozici v mezikruží Pastrňák, místo střely ještě hledal spoluhráče a bylo po šanci. Orlov naskočil ze střídačky do útočného pásma, najel si mezi kruhy a zamířil přesně pod Francouzovu lapačku. Ve 13. minutě sudí přísně potrestali Jeřábkův zákrok, který se jevil jako ukázkový bodyček a Kučerov v přesilovce po pasu od zadního mantinelu zvýšil na 2:0. V 54. minutě Panarin v další své velké šanci nemýlil, brejk dvou na jednoho vyřešil ideálně a bylo jasné, že pro Čechy šampionát končí. Jandačův výběr obsadil konečné sedmé místo a vyrovnal nejhorší umístění po rozdělení Československa z let 1994, 2007 a 2013.

SO YOU THOUGHT MOSQUES WERE JUST PLACES OF WORSHIP?

Harry Richardson

Harry Richardson is a long-time student of Islam and author of best seller, "the Story Of Mohammed - Islam Unveiled", <http://thestoryofmohammed.blogspot.com.au>

In local councils across Australia, and indeed most of the Western World, applications are pending for the building of new Mosques. Until recently, these applications would have been approved with little more than a rubber stamp and a few suggestions as to local planning.

Today however, things have changed. Mosque applications have become rallying points for community anger and hostility. Demonstrations and campaigns are becoming commonplace.

There appears, in each of these disputes, a three way split with the bewildered councillors stuck squarely in the middle.

On the 'yes' side, we naturally have the Muslims who have purchased the land and want to build the mosque. On the 'no' side is a group of strident residents and activists who are implacably opposed to it.

Then, also on the 'yes' side are those who sympathise with the Muslims who, as they see it, simply want to build a place of worship and should have the right to do so in a free society. For convenience, I will refer to this group as the allies.

In the main, the allies seem to view the protesters as uncultured rabble, motivated by racism and hatred of anything alien to their own small minded world. They consider them to be uneducated and acting from ignorance. They reason that if these protesters understood more of the ways of other cultures they would discover them harmless. They believe these protesters might then discover aspects of this culture (such as tolerance, for instance) from which they could in fact learn.

On the surface, this would seem a very reasonable stance for the allies to take but, as we start to dig a little deeper, we find that things are not quite what they seem. For a start, we soon find that the allies themselves have no knowledge of Islam whatsoever. What they do know has been successfully sold to them by Islamic spokespersons. They do not take the time or make the effort to search beyond the Islamic line.

Ironically, many of the protesters have actually taken the time to educate themselves about Islam from the authentic Islamic sources and contemporary teachings.

Here are some of the reasons why we find many of these teachings to be deeply troubling.

What is a mosque?

It is vitally important to understand what a mosque represents in Islam.

A mosque is not like a church or a temple, it is much more than a place for Muslims to simply worship their God (Allah).

Mosques are modelled on the first mosque established by Mohammed in Medina which was a seat of government, a command centre, a court, a military training centre and an arms depot.

Mosque leaders today raise religious decrees, enforce Islamic doctrine, monitor conduct, punish transgressors and command actions including requirements to conduct Jihad.

A mosque is much more than a church.

In light of this, we need to answer these two simple questions:

- 1) Why are so many mosques being built?
- 2) Why do mosques have capacities much greater than the local Muslim communities could fill?

Turkey

The Prime Minister of Turkey, Recep Tayyip Erdogan, understood the military nature of a mosque when he stated:

"A mosque is our barracks, the domes our helmets, minarets our bayonets and the faithful are our soldiers." Islam's founder, the Prophet Mohammed, was not just a religious leader but a political and military one too. He raised armies and fought and killed people until he was the King of the whole of Arabia.

The religion of Islam is entirely based on the example and teachings of Mohammed.

Unlike any other major religion therefore, Islam is also a political and military force.

The Influence of the House of Saud

Mohammed was the guardian of Islam in the seventh century. Today that responsibility rests with the Saudi Royal Family or the House of Saud. The two holiest Islamic sites in Mecca and Medina are under its control.

The late king, Fahd bin Abdul Aziz, understood this when he wrote "The efforts of the servant of the two Holy Places support the Muslim Minorities."

The Institute of Muslim Minority Affairs (IMMA) is the vehicle which the late king created to establish the Islamic World Caliphate. It is Saudi Foreign Policy and Jurisprudence from the Saudi Ministry of Religious Affairs.

In the words of King Fahd, mosques, educational centres and Islamic bodies like the Islamic Society of North America (ISNA) and Muslim Students Association (MSA) are all geared towards hindering Muslim assimilation into non-Muslim nations so they can act as a fifth column to bring victory to Islam.

In 1965 during the pilgrimage or Hajj, the World Association of Muslim Youth or WAMY was created to work toward this end and for the non-Muslim world; IMMA or the Institute of Muslim Minority Affairs was born.

WAMY and IMMA were a collaboration of the Wahhabist and Muslim Brotherhood led by:

- 1) Said Ramadan, the son-in-law of the Muslim Brotherhood founder and,
- 2) Abdullah Omar Naseef, a wealthy, suspected Al-Qaeda financier.

The House of Saud and the funding of terrorism

In May 2008, Robert Spencer's website "Jihad Watch" reported that the Saudis had spent over \$US100 billion on this project over the three previous decades.

These funds were used to build mosques to fund the payroll of Imams and to build Islamic schools.

They were also apparently intended to corrupt the education system through the funding of universities and the rewriting of school text books to favour Islam while denigrating Christianity and Western achievements.

According to this article, the late king Fahd bin Abd al Aziz and his family had personally donated hundreds of millions of dollars to groups like Hamas and Al-Qaeda.

Prince Salman, a full brother of King Fahd controlled the International Islamic Relief Organization or IIMO and directly donated to Hamas.

Prince Sultan bin Abd al-Aziz was a defendant in the September 11 trials and admitted to donating \$US4 million to terrorist organisations like IIMO and WAMY.

Mosque building in Australia

Now we can answer our questions.

Question: Why are so many mosques being built?

Answer: Muslims currently have over 370 mosques in Australia which, per capita, is more than six times the number of Buddhist and Hindu temples. This could well be because the mosque is intended as a beachhead for Islam, a place to plan Jihad and to implement Sharia law.

Question: Why do mosques have capacities that cater for far greater numbers than those in local Muslim communities?

Answer: The mosque is deliberately built to dominate the neighbourhood to show the supremacy of Islam over Christianity and all other faiths.

Mosque teachings in Australia

What is taught in the mosque comes directly from the Qur'an, the Hadith and Sira, and the 'Reliance of the Traveller', which is the Manual of Islamic Law.

The Manual of Islamic Law teaches in Law O9.0 that it is a communal obligation for Muslims to wage Jihad to establish Islam as the religion and the law.

In the Hadith of Muslim, book 41 No. 6985, Muslims are told to slaughter the Jews.

There are many examples of these teachings being delivered in mosques which give cause for alarm.

1. On April 27 in the Preston mosque in Melbourne, an audio tape exists of brother Baha delivering a speech calling on Muslims to engage in Jihad against Australians (in line with Islamic Law O9.0)
2. Sheik Feiz Mohammed who teaches at a mosque in Auburn in Western Sydney, is on video calling for the mass slaughter of all Jews, while making pig noises. (This

is perhaps inspired by?) the Hadith of Muslim book 41 No. 6985)

3. Sheik Hilaly of the Lakemba mosque, a former Grand Mufti of Australia, defended the rape of women who were not covered in acceptable Islamic dress. There is now evidence of a rape epidemic in Europe by Muslims because Islamic Sharia law does not penalise a Muslim for raping a non Muslim woman.

What must be done?

The conundrum for Law-makers in the West is that a mosque operates under the protection of religious freedom.

This is unacceptable because a mosque is not just a religion, but also political centre and a place where legal rulings are made. Some of these rulings breach Australian law and ironically also call for the restriction of religious freedoms for all non-Muslims.

Our politicians, law-makers, law enforcement officers and security agencies need to acquaint themselves with the teachings within mosques which, after all, are preaching their prophet's Sharia law which is largely incompatible with Australian law.

Law-makers and law-enforcers must now turn their minds toward recognising Islam as a political entity and remove the current protections Islam receives as a religion.

Failure to do this is likely to end in serious political and societal consequences in the future

Becherovka, Rum, Fernet, Griotka, Česká piva

Bernard, Budvar, BrouCzech, Plzen, Kozel

Monday - Thursday 8.30-17.00, Friday 8:30-15.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 1.04.2017

Portal News has published a ruling by the European Court of Justice, under which it is not possible for a refugee to apply for a visa for humanitarian reasons and to refer to international or European law.

(Sydney, Australia) Monday May 22, 2017 - More than 2000 people have flocked to attend a star-studded event highlighting Sydney's newest residential development.

The latest residential project from multi-award winning Australian developer Crown Group, the \$400-million **Waterfall by Crown Group** was unveiled at the Royal Hall of Industries, Moore Park last Wednesday.

The evening was a celebration of innovation and design and attracted more than 2000 guests including City of Sydney Lord Mayor Clover Moore, Prince of Malaysia HRH Tunku Naquiyuddin, Crown Group Chairman and Group CEO Iwan Sunito, Crown Group CEO Paul Sathio, supermodel Paula Verhoeven, former stars of Channel Nine's The Block Shannon and Simon Voss, event MC Sandra Sully, model Rachel Finch and former Miss Universe Australia Laura Dundovic.